

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОКРУЖНОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА

ЂУПРИЈА, 1998.
ГОДИНА IX, БРОЈ 573

Потпредседници Владе и министри
у Влади Републике Србије
из Српске Радикалне Странке
чести гости у поморавском округу

Свилајнац

Деспотовац

Јагодина

Рековац

Ђуприја

Параћин

Томислав Николић

Драган Тодоровић

Александар Вучић

Јоргованка Табаковић

Маја Гојковић

Гордана Поп Лазић

Српски Радикали на телевизији "Палма Плус" у Јагодини

Др Никола Пойлашен

Председник
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ПРЕДСЕДНИК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Оснивач и издавач
Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног
уредника
Душан Весић

Редакција
Момир Марковић, Мирослав
Васиљевић, Наташа Јовановић,
Јадранка Шешел, Александар Вучић,
Рајко Ђурђевић, Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић

Секретар редакције
Љиљана Мијоковић

Дизајан корица
Горан Павловић

Председник Издавачког савета
Др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета
Петар Димовић

Издавачки савет
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Тодоровић, Ратко Гонди, Др
Никола Поплашен, Стево Драгишић,
Зоран Красић, Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић, Ратко
Марчетић, Владимир Башкот

Шеф дистрибуције
Зоран Дражиловић

Редакција издања Округлног одбора
СРС Поморавског округа:
инг. Ратко Марчетић, Иван Радић,
Драгомир Марковић, Миодраг
Трумпић, Горан Павловић

Техничко уређење
Горан Павловић

ДТП
Иван Станојевић

Штампа
РОТОПРИНТ
ЋУприја

Тираж
5000 примерака

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар
средстава јавног информисања Министарства за
информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.
Министарство за информације Републике Србије 19.
августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-
551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом
из тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10, за
чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

У овом броју

- Томислав Николић на Телевизији
"Палма Плус" у Јагодини
МИ СМО СВОЈ ОПСТАНАК НА ВЛАСТИ ВЕЗАЛИ
ЗА СУДБИНУ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ 2
- Драган Тодоровић на Телевизији
"Палма Плус" у Јагодини
МИ ЗНАМО ШТА ТРЕБА ДА РАДИМО 16
- Јоргованка Табаковић на Телевизији
"Палма Плус" у Јагодини
МИ СРБИ СЕ ЈЕДНОМ ОПРЕДЕЉУЈЕМО 28
- Маја Гојковић на Телевизији
"Палма Плус" у Јагодини
ПАМЕТНЕ ЖЕНЕ СЕ САМЕ ИЗБОРЕ ЗА СВОЈУ
ПОЗИЦИЈУ 33
- Александар Вучић на Телевизији
"Палма Плус" у Јагодини
СВЕ ШТО САМ ПОСТИГАО, САМ САМ ПОСТИГАО 40
- Гордана Поп Лазић у Поморавском региону
НЕ ОДСТУПАМО ОД СВОГ ПРОГРАМА 49
- ЗАКЉУЧЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ 50

МИ СМО СВОЈ ОПСТАНАК НА ВЛАСТИ ВЕЗАЛИ ЗА СУДБИНУ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Многи министри су заузети решавањем судбине Косова и Метохије. Скоро сви имају нека одужења. Волео бих да то завршимо што пре, али ако они не мисле да седну са нама да разговарају, аш је став да ми ускоро треба да решавамо судбину своје државе, са њима или без њих.

Водитељ: Поштовани гледаоци добро е. Ово је телевизија "Палма плус", телевизија којој можете веровати јер вас формира из прве руке. Ово је 82. епизиода посвећена актуелним збивањима подручју Србије и Југославије. Имам овољство да поздравим потпредседника Владе Републике Србије, господина Томислава Николића. Добро вече, и добро дошли у наш студио.

Томислав Николић: Добро вече, добро вам нашоа.

Српски народ никада нико неће успети да победи

Водитељ: Господине Николићу, оно што смо данас чули на конференцији за штампу Српске радикалне странке и другог првог човека др Војислава Шешеља било је доста оштро када је реч о НАТО пакту, да може доћи до удара због ситуације на Косову и Метохији. Чули смо, такође јер је данас била конференција за штампу, и Социјалистичку партију, смо чули, представља господина Дачића. Он каже да неће и до тога, јер ће Русија ставити вето. То је овако оштра оцена дата од стране српских радикала да се треба узети за одбрану Србије и Југославије.

Томислав Николић: Па, знате, та ова данашња са конференције за штампу је плод анализе политичких дешавања у свету, која је вршена у некој радикалној странци и која се зове на то, да ми морамо бити спремни све. Наравно, ми то не прижељкујемо, се томе не радујемо, али нема државе у свету која би могла да на такве претње буде индиферентна, тим пре што су последице такве да ми можемо са неком емоционалношћом да говоримо о томе да су

појединци у појединим државама спремни да те претње и остваре. Наиме, увек кад се у некој од великих западних држава одржавају избори, копља се ломе преко СРЈ, или шире преко Балкана. Овог пута Немце чекају избори. Немци су начинили грдну грешку, што су иницирали забрану летова авиона ЈАТ-а у европске земље, тиме себе спречили да нам и даље враћају лажне азиланте Албанце, којих има око 200.000 на територији Немачке. И сам Клаус Кинкел, који спада у највеће србомрце, је на телевизији муслиманско-хрватске федерације изјавио да их лажни азиланти са Косова већ сада коштају око 20 милијарди долара. Дакле, Немачка, из уста свог министра одбране Фолке Рија, наговештава бомбардовање СРЈ и циљева у Србији посебно, због тзв. хуманитарне катастрофе које су биле на територији Косова и Метохије. Ми пред тим не смемо да затварамо очи

и да забијамо главу у песак. Немачка је кивна на српски народ. У оба рата имала је привремене успехе, али никада није успела да победи српски народ. Уосталом, српски народ никада нико неће успети да победи. Ово је трећи пут да нагрће на нас, и ми им поручујемо исто оно што им је поручивао и Никола Пашић, исто оно што име је, што су им поручивали људи који су се 1941. године одметнули у планине и у шуме – борићемо се свим силама. Нико нема од нас илузија да можемо да победимо НАТО пакт, али нико од нас ја се надам нико ни у Влади народног јединства, али сад говорим у име Српске радикалне странке, нико од нас није спреман да начини било који уступак, нити да уступке и уступи педаљ територије било коме без борбе. Зато смо као странка одговорних људи, странка која сада партиципира у власти у Републици Србији и, ако постоји нека

Потпредседници Владе Србије у посети Поморавском округу

одговорност у међународним оквирима Владе Републике Србије, постоји одговорност и Српске радикалне странке, изашли пред грађане Србије, онако, отворено, искрено, као што смо излазили у време кад смо били у опозицији, да их упозоримо на то да се свашта припрема и да ми морамо да будемо спремни. Истовремено тражимо од СРЈ, која командује Војском Југославије, да се изјасни, да ли је спремна, шта је још потребно да припремимо да бисмо успешно одбранили своју територију.

Водитељ: Хоћете ли онда тражити заседање Скупштине Југославије. Ивица Дачић је данас рекао – немамо захтева за Скупштином Југославије, за српском већ 28.

Томислав Николић: Па, ми можемо да говоримо оно што је сада тренутно најбитније, а то је седница Народне скупштине Републике Србије заказана за понедељак 28. Септембар. Седницу иницира Влада Републике Србије зато што је прошло довољно времена од расписивања референдума, зато што је један велики посао обављен, зато што нас очекује доста послова, што имамо још увек веома дискутабилну ситуацију на Косову и Метохији и зато што имамо обавезу да пред посланицима и у директном преносу, пред свим грађанима Србије, поднесемо извештај шта смо учинили на Косову и Метохији, шта још морамо да учинимо и колика је цена. Што се тиче Савезне скупштине, ја нисам у то сигуран да може да се лако закаже седница Савезне скупштине зато што Република Црна Гора инсистира на томе да њена делегација у Већу република буде састављена искључиво од посланика једне политичке странке, односно једне групе која је у коалицији изашла на изборе, занемарујући чињеницу да је странка Момира Булатовића процентуално незнатно мањи број гласова имала од победничке странке, односно да јој припада 7-8 посланичких места у Већу република. Савезни устав такву мајоризацију једне политичке странке у једној федералној јединици не дозвољава. Дакле, мора прво да се реши пред Савезним уставним судом да ли су устави Србије и Црне Горе у сагласности са Савезним уставом, па да онда одредимо ко су посланици у Већу република, односно ко је у праву. Све дотле тешко ће ићи заказивање седнице Савезне скупштине. Могуће је да ће да се закаже у старом сазиву, и то

Томислав Николић у Народној скупштини Републике Србије

не би било у реду, могуће је да се закаже у новом, али онда они посланици које је верификовала скупштина Црне Горе, нису прави посланици. То је сасвим очигледно, заступаће само један део грађана Црне Горе у федерацији. Велики део, и то просрпског бирачког тела остаће без својих заступника у Савезној скупштини. Мислим да је то разлог што Социјалистичка партија Србије, као руководећа снага у СРЈ, заједно са странком Момира Булатовића, оклева са сазивањем седнице Савезне скупштине. Уосталом, Савезна скупштина је још увек у ванредном заседању, па би требало доста потписа. То ниједна опозициона странка у Савезној скупштини нема. Ми смо данас и због присуства великог броја страних новинара које је интересовао наш став у вези избора у Републици Српској, морали да будемо тако јасни и тако одлучни, као политичка странка која, без које ништа у Србији више не може да буде решено или одлучено, јасно смо изrekli свој став. Бранићемо Србију зато што ми други и пречи циљ немамо. Ми овог часа не можемо да запослимо све раднике, ми овог часа не можемо да намиримо дуг који имамо према пензионерима, дечије додатке, разна социјална давања, али онај императив који смо себи поставили формирањем Владе народног јединства, одбрану територије Републике Србије и СРЈ, то ћемо остварити сигурно.

Водитељ: Морате у овом тренутку да

нам протумачите један став Владе која је заказала седницу, односно тражила, покренула иницијативу седнице Народне скупштине Србије. Наиме, покушава се и из неких других странака и бићу конкретан СПО, да се каже да је то заседање управо права прилика да се спречи она платформа о којој господин Вук Драшковић говори уназад два-три месеца, па чак је и покретао ту иницијативу за ванредно заседање. Да ли ће то бити на дневном реду или ће бити само извештај управо о безбедоносној и социјалној ситуацији на Косову?

Ми не можемо да оставимо ово стање нерешеним

Томислав Николић: Нама није потребна никаква платформа, а нарочито нам не треба платформа коју би предлагao Вук Драшковић, који више није озбиљан политички фактор у Србији, али нам је потребна расправа у којој ће сви посланици, па и посланици СПО изнети предлоге и сугестије – шта даље. И уједно изнети оцене – шта смо до сада урадили и како смо урадили. Наша платформа је Устав Републике Србије. Наша платформа је да је Косово и Метохија део Србије исто тако као и Поморавље део територије Србије. Наша платформа је да можемо да разговарамо о културној, о персоналној аутономији Албанаца на Косову и Метохији, али да о било каквој аутоно-

мији једног дела територије Србије, изван оквира Устава Србије, разговора више нема. Наша платформа је да морамо да уништимо све терористе на Косову и Метохији, и да морамо да збринемо све грађане Косова и Метохије без обзира на њихову националну, верску припадност, до зиме, да им обезбедимо довољно хране, довољно одеће и обуће и да поправимо толико кућа колико можемо, да се они у њих сместе, односно да обезбедимо услове да нико не проведе ниједну ноћ под ведрим небом. Срећа је што и сада немамо такву ситуацију, зато што су се многи сместили код пријатеља и рођака, тако да ми немамо људе под отвореним небом. То је наша платформа. Наша платформа је сасвим јасна, изложена је у експозеу мандатара Мирка Марјановића, онда када смо формирали Владу Републике Србије. Од ње нећемо да одустанемо. Нема у њој више шта да се дода. Она је потпуна и комплексна. Постоје права за све припаднике свих националних мањина у Србији, права која припадници албанске националне мањине до сада нису користили. Постоји још један оквир који може да се прошири, значи могу да им се омогуће додатна права, права која ниједна национална мањина у свету нема, нити ће икад више имати, али ми смо свесни ситуације да судбина Србије зависи од тога хоћемо ли решити статус Албанаца на Косову и Метохији или не. Ми не можемо да оставимо ово стање нерешеним, зато што ће кроз неколико година тероризам поново да се разбукта и развије, уколико ситуација не буде потпуно смирена и решена. Омогућићемо припадницима албанске националне мањине да сами имају и своје приходе и своје расходе, да више од 30 посланика имају у Скупштини Србије, да могу да учествују у свакој Влади Републике Србије, да без њих Влада не може да се формира, ако буде и то потребно, да се укључе у правни систем, да се напишу, да утврдимо колико ко их има, да тај попис спроведемо уз стручну помоћ светских организација које се баве том материјом, ако треба да одржимо ванредни попис на целој територији Републике Србије, ако је потребно после тога одмах да идемо у ванредне изборе. Многи кажу, радикали прижељкују локалне изборе, зато што нису освојили власт у много општина у Србији. Ми кажемо – ево, одмах расписујемо и локалне, и републичке и савезне изборе. Победили смо

односно остварили изванредан успех и на републичким и на савезним изборима, а ево, ризикујемо, идемо у ванредне изборе само годину дана после избора, да бисмо пружили прилику да се утврди коначно бирачко тело у Србији и његово расположење. Ако је то услов да се среди ситуација на Косову и Метохији, ми смо спремни и да изгубимо изборе, само да више немамо никаквих проблема на Косову и Метохији. Уколико полиција, којој мора да се честита и на храбрости и на држању, и на љубави према Србији, коју исказује тиме што многи њени припадници, више од 70, су дали животе у овој борби, уколико полиција је у стању да потпуно сломи терористе, зашто ми не бисмо били у стању да државу политички после тога средимо.

Споразуме између Албанаца и Срба сачиниће Албанци и Срби

Водитељ: Потпредседнице, једно питање – врло често се сада у средствима информисања помиње, готово јуче или данас већ је господин Хил разговарао са Руговом, па је сада ту неке дилеме, око неких 12 тачака америчког предлога за решавање статуса Косова, да ли привремено, на три или пет година. Да ли сте Ви, као потпредседник Владе Републике Србије упознати са тим, и шта је то, заправо, кад врло често, у неким средствима информисања, се говори о привременом решењу питања Косова и Метохије, а да нико не говори који су елементи тог привременог решења?

Томислав Николић: Па, најпре, да рашчистимо разговоре Американаца и Албанаца. Мене као потпредседника Владе и ниједног члана Владе не треба да занима, нити занима, о чему се то договарају Албанци и Американци, могуће је да имају неке своје споразуме. Можда ће да развију неку сарадњу, можда културну сарадњу. Можда ће Бил Клинтон да своја искуства која има у свом политичком и јавном животу, да пренесе Албанцима, да их научи како се понаша једна јавна личност, како се понаша човек који би хтео да диригује народима и државама светским. Нас то не занима. Нас никакав споразум који један амерички амбасадор нуди Албанцима, не занима. Он нема права, није овлашћен, не може да пронађе упориште у било ком међународном закону, да нуди

споразуме Албанцима са Србима. Споразуме између Албанаца и Срба сачиниће Албанци и Срби. Било који споразум који се тиче Републике Србије, сачиниће Делегација Влада Републике Србије. Ми сада имамо живу дипломатску активност. Многе светске организације, многе западне државе, велике силе посебно, по слободи коју им обезбеђује дипломатија, долазе у нашу државу, њима су отворена сва врата, њима су сви путеви на Косову и Метохији проходни, за њих обезбеђујемо саговорнике које они желе, изузев тога што ми српски радикали са њима нити желимо, нити имамо о чему да разговарамо. Али, свако ко жели са њима да разговара, са њима може да разговара. То су неформални, дипломатски разговори. Те разговоре воде и представници Владе Србије, и представници Савезне Републике Југославије, и председник СРЈ. То су неформални разговори. Они треба да се воде. Они могу да послуже да се дође до неког решења. Али, да би се решење сачинило и потписало, да би се решење реализовало, мора да га сачини Делегација Владе Републике Србије. То решење које се буде потписало, наравно, може да подлеже променама. И ми радикали смо се с тим сложили. Ако направимо неки споразум са политичким вођама албанске националне мањине, како ће, са њима бити јако тешко направити споразум, зато што се више не зна ко кога тамо представља. Они се сада између себе више мрзе него што појединачни мрзе Србе. Исто-времено, нестала је она њихова осиноост. Ја сам можда и на вашој телевизији говорио о утисцима с првих разговора које сам имао са њима, разговорима које је предводио Фехми Агани, они су били изузетно дрски. Они су тражили да ми одмах повучемо војску и полицију са Косова. Чак су нам предлагали да то правдамо размештањем трупа. Кажу – да вам не би у јавности Срби замерали, кажите да размештате трупе. Онда кажу, нас обавезује само наш устав, наши избори за председника, и то смо, кажу, два пута имали изборе за председника. И, можемо разговарати само о томе где ће ићи граница између наше државе и ваше државе. Тада је иза њих стајала тзв. Терористичка војска Косова, коју они називају Ослободилачком, која је држала један део територије, планине, шуме у којима од рата на овамо, у које није залазила српска полиција. Нажалост, ова држава је у протеклом периоду, један део Косова и

Метохије испустила из свог деловања. Имате десетине села у којим никада није постојала ни полицијска станица, нити је икада дошла полицијска патрола. У тим селима се развија тероризам. А, ови, који у Приштини, у великим градовима, Шиптари седе у фотељама, сликају се пред камерама, путују у Америку, преговарају, разговарају – никада им не би пало на памет да узму пушке у руке и да се боре. Они су искористили сељаке, посебно из тих руралних средина, и искористили су муџахедине, који долазе из исламског света на сваки позив, да се боре против хришћана. У то време, кад смо почињали разговоре, ослободилачка тзв. војска Косова је држала део територије и они су се осећали веома осионо. Уз то имали су пуну подршку тзв. међународне заједнице, имали су исте захтеве као и тзв. међународна заједница. Сада већ, иако смо им и тада јасно и гласно рекли да они не могу плодове терориста да користе у политичким разговорима са нама и да је то привремено, да ћемо ми сигурно кршити тероризам. Доживели смо да се смеју и да кажу – нико неће да се бори за Србију, полиција ће да вам баци оружје, шта све нису говорили. Сада када је полиција потпуно победила терористе, када је војска тако осигурала границу да више нико не може да пређе ни тамо, ни овамо, нажалост ми сада поново имамо немире у Албанији. Имали смо много страшније немире, а у то време граница није била обезбеђена. У то време много оружја и много терориста прешло је на територију Косова и Метохије и штета што тада нисмо заштитили Савезну Републику Југославију, односно Републику Србију на овај начин на који смо сада. Тада је могло да се удесетостручи бројно стање војника у касарнама, на тај начин су касарне потпуно осигуране и никоме не пада на памет да изврши напад на било коју касарну, када зна да више немамо без 1000 војника, ниједну касарну. На Косову и Метохији нема више малих и у то време смо могли да спасимо Косово и Метохију, са много мање жртава и са много мање напора. Сада када је вода дошла до грла морало је да се приступи оваквим акцијама. Акције су већ при крају и велика је штета што се Црна Гора два пута обрукала, једном када је пропустила муџахедине да побегну са Косова и Метохије у Албанију и сада, други пут, када је затворила границу, па каже да не прима

избеглице, иако по уставу Савезне Републике Југославије и по уставима Србије и Црне Горе сваки грађанин има право и слободу путовања, настањивања, бирања места где ће да живи. Црна Гора је почела да се понаша као самостална држава, па каже – ми из Србије не примамо грађане. Ја се надам да ће памет да им дође у главу из једног другог дела тела, а данас сам чуо делимично охрабрујућу изјаву председника Црне Горе, који већ почиње да говори оно што је требао да говори пре 5-6 месеци, када је било јасно да ћемо морати да уђемо у рат са Шиптрима на Косову и Метохији. Дакле, споразуми могу да се постигну уколико Албанци одреде ко ће са нама споразуме да прави. Ми смо на једном пријему у амбасади Бразила дуго разговарали, др Војислав

Ви знате да нико не може имати ни кратко, а камоли дуго оружје без дозволе и да су казне ригорозне, да су обавезне казне затвора. Ми сада свесно дозвољавамо да се врати сво оружје, не питамо за порекло оружја, не подносимо кривичне пријаве против оних који оружје враћају, да бисмо убедили, и у великој мери смо то и успели, припаднике албанске националне мањине да су све приче о српској држави и о српском народу, које су им сервиране у последњих 10 година, биле лажне. Можда ће они променити мишљење за неку годину, али сада искрено говоре да су много сигурнији када је око њих српска полиција, него када су њихови терористи око њих, зато што су доживели свашта. Ви сте видели стравичне слике, незапамћене још из

Сада би сви да оперу руке од терориста

Шешељ и ја са италијанским амбасадором, који је задужен да смири Албанце између себе. Он нам је искрено признао да он уопште нема успеха ту и да је сада сасвим сигуран да ћемо ми акцију завршити до краја на чишћењу Косова и Метохије од терориста, зато што Албанци више не могу између себе да се договоре. Сада би сви да оперу руке од терориста. Међутим, од терориста, као и од ратног злочина никада не можете да се оперете. Злочини тероризма не застаревају, ратни злочини не застаревају. Сви који су ту умешани сносиће тешке последице. Сви они који нису окрвавили руке могу мирно да се врате кућама, у своја села и они то и чине. Ми чак жмуримо и на, рекао бих, прекршај Закона о оружју.

Другог светског рата, из концентрационих логора, масакрираних, мучених, спаљиваних. Ту има и Албанаца. Свако ко им није био по вољи, свако ко није хтео да ратује против српске државе, свако ко је знао да је то лудоет што чине, одбио да иде или пошаље дете, дошао је под удар терориста. Они су на страх, на учене повукли за собом велики део популације албанске националне мањине. Отрежњење је дошло, отрежњење је сурово и жестоко. Српска полиција није могла да остави некажњеним куће из којих се пуцало на њу. Српска полиција не сме да дозволи да и један полицајац погине. То што тзв. међународна заједница жмури пред убиством 70 и нешто полицајаца, а у Енглеској би за једног полицајаца свако

добо смртну казну за његово убиство, то је њихов проблем. Уосталом, Блер који уз Немачку предњачи у нападима на Србију издејствовао је у свом парламенту закон који се примењује у Северној Ирској и по коме се за терористу проглашава онај за кога виши полицијски службеник изјави да је терориста и тај одмах иде у затвор, а нама се не дозвољава да сломимо терористе, чак и када имате доказе да су имали касарне са по 1000 војника. Ја им то замам, наравно онима који су о томе водили бригу у ранијем периоду. Како је могуће да на територији Србије негде неко сакупи 1000 војника, обучава их, имају исти дневни ред као и наши војници у нашим касарнама, имају задужења, имају наоружање, имају снабдевање, а да то баш нико у

завршимо, да успоставимо ред и мир и да изађемо пред тзв. међународну заједницу и да питамо – шта то ви још хоћете од нас да би престали да нас кажњавате? Последња казна која се зове заустављање авиона домаће авио компаније је ударац на слободу грађана да путују. Ја не знам како се нису опаметили за ових шест година. Од 31. маја 1992. године када су завели санкције, ваљда им је постало јасно да санкције погађају народ, да погађају децу, да ми имамо све више сиротиње због санкција, а да Срби не мисле да због тога мењају људе за које гласају. Избори у Републици Српској то су драстично показали. Ево данас, новинар Тајмса пише жалопојке о томе како међународна заједница није успела да убеди Србе да може да им

мљу, продајте је. Ми смо спремни да земљу одбранимо и ми унапред говоримо грађанима Србије да ће нас чекати посао на одбрани Србије. За сада је посао обављала полиција и војска на граници. Ми не можемо да утичемо на то да ли ће неко у НАТО пакту или у некој држави, чланици НАТО пакта, одлучити да нас нападне. То од нас уопште не зависи. Србија и СРЈ никога неће напасти. Ни за пола метра неће прећи своје границе, а ако постоје злочинци, а са изузетком Цимија Картера, ја не знам ниједног америчког председника, а да није био злочинац, а ако постоје такви злочинци који могу да ударе на једну државу и на један народ, само зато што се брани – нека ударе. Ми смо свој опстанак на власти везали за судбину Косова и Метохије. Ако не будемо успели да је сачувамо, нама власт не треба.

Влада Републике Србије даноноћно обезбеђује помоћ за Косово и Метохију

Водитељ: Потпредседниче Владе, очигледно је да говоримо о нечему што ће врло брзо бити завршено и, по вашој процени управо овој телевизији, терористи ће ове јесени бити потпуно разбијени на Косову и Метохији. (Томислав Николић: Нису ми веровали многи.) Да, али суштина је, након тога и одређење Српске радикалне странке и Владе, је сигурно ставити потписе на један споразум, управо са представницима Албанаца. Да ли бисте Ви, као човек из преговарачког тима, ставили потпис на тај документ ако би он био привремен за три или пет година, а након тога, како сада тражи Ругова у разговору са Хилом, да се онда одлучује од стране народа албанског, народа или националне мањине.

Томислав Николић: Да, то је велика подвала. Наравно, ми нисмо толико наивни. Ругова мисли да може на тај начин да нас превари, па каже после три године да албанска национална мањина референдумом одлучи шта ће даље. Шта би сад то требало да значи? Да ми за ове три године протерамо све Албанце, да они не би имали шта да одлуче на референдуму. Ми то нећемо никад да прихватимо. Референдум може да се спроведе на територији Републике Србије, на територији СРЈ и за решавање неких локалних проблема, на територији једне одграничене територије. А да се референдумом

Србија је осиромашена санкцијама

држави не зна. Можда је неко у држави раније, пре ових последњих избора, мислио да је Косово и Метохија изгубљено. Можда је неко мислио да су приче српских радикала о томе да ћемо сачувати Косово и Метохију биле приче које се причају у кампањи и не остварују када се дође на власт, а ми смо тај задатак себи поставили као императив свесни тога да у овој ситуацији у Србији много тога што знамо да можемо да урадимо и што ћемо да урадимо овог часа није могуће. Ако није могуће да нам прораде гиганти, ако није могуће да више од једне пензије обезбедимо месечно и да на тај начин вратимо дуг и заостатак који дугујемо пензионерима, онда је бар могуће да сломимо отпор терориста, да тај посао

обезбеди пуне стомаке, да може да им обезбеди да им фабрике раде, ако не гласају за радикале. А, Срби опет гласају за радикале. Значи са нама мора да се сарађује. Нас нико не може да уништи зато што народ осећа да је то ударац на њега. Ми смо вечерас разговарали са амбасадором Македоније. Па, он прича приче о томе како Македонија није угрожена од Албанаца, иако су се две албанске партије у Македонији, једна умерена, једна радикална, ујединиле и постале обе радикалне. И, врло добро зна да ће у Македонији ускоро избити исто што и код нас. Ја сам му рекао – гледајте шта ми радимо, то вас чека. Па, ако сте спремни да се одбраните, спремајте се за одбрану, а ако сте спремни да продате зе-

Албанаца на Косову и Метохији решава судбина Косова и Метохије, то не долази у обзир. Не само ја, ни један члан Владе, то вам гарантујем, никада неће потписати један такав документ. Па то је издаја и предаја. Онда би требало изаћи пред камере и рећи: Ми смо данас издали Републику Србију, само што ће та издаја бити кроз три године.

Водитељ: А, можемо ли сад, правећи такав оквир, и заокружујући ситуацију на Косову и Метохији, говорити о томе каква је ситуација тренутна, сад. Имајући у виду да део међународне заједнице и даље форсира једну тезу, ево, данас је управо господин Клинтон, председник Америке рекао – хуманитарна криза или катастрофа, како кажу, је страшна на Косову и Метохији и због тога долази у обзир и она војна и друге опције међународне заједнице. Каква је ситуација опште на Косову и Метохији?

Томислав Николић: Ситуација је тешка. Ситуација је тешка јер Косово и Метохија је територија која је била поприште окршаја са терористима. Нису то били појединачни случајеви. У питању су биле читаве банде. Банде које су се браниле из забарикадираних кућа. На те куће је пуцано и од стране полиције и од стране терориста. Окршаји су трајали у селима. Терористи су држали као таоце своје жене и децу, а онда су их пуштали, остајали су сами у селима, да се боре. Људи су изашли из својих села, побегли пред сукобима које изазивају терористи и сад су се ту вратили. Нема хуманитарне катастрофе. Има тешкоћа. Наравно да има тешкоћа. Ми ћемо те тешкоће отклањати толико, колико је Србија моћна. Ако нам неко заведе санкције, ако неко бомбардује неку нашу фабрику, ми ћемо само моћи мање да учинимо за Косово и Метохију, него што чинимо сада, зато што ће нам онда требати много тога и за ову територију изван Косова и Метохије, којој ће требати помоћ. Ви сте видели да даноноћно Влада Републике Србије обезбеђује помоћ за Косово и Метохију. Истина, неке политичке странке покушавају себи да припишу. Сасвим је јасно да је то помоћ или Владе Републике Србије или друштвених предузећа, која ће после доћи да од Владе Србије траже надокнаду за то. Или, је помоћ прикупљена у окрузима, општинама, спонзорством приватника, друштвених, државних предузећа. Углавном, то ће све бити плаћено из буџета Републике Србије. Све оно што

имамо, дајемо на Косово и Метохију. Колико ће то бити довољно? Србија је осиромашена санкцијама. Кад задеси нека катастрофа богату земљу, сви скачу у помоћ, да помогну. Задеси поплава, земљотрес, пожар. Све државе у свету скачу да помогну. У борбама против терориста, сва... је спремна да бомбардује Србију, да би помогла терористима. Тим санкцијама, исцрпели смо се. Ми пружамо све што можемо. Могуће је да то није довољно. Али, ја сам данас добио на сто материјал, у коме је наведен календар исплата дечијих додатака у Србији за јун месец 1997. године. Да се ухватите за главу. То је хуманитарна катастрофа. Зато што нам предузећа не раде, зато што нема уплата у фондове, у буџет, зато што смо, што сваки динар који се скупи, ми већ дугујемо многим категоријама грађана, зато не можемо ни адекватно да помогнемо, односно у толикој мери у којој би сада можда и требало да се учини, на Косову и Метохији. Али, да ћемо помоћи свим оним што имамо, ми ћемо помоћи. Да нема катастрофе хуманитарне, нема. Да нико није незбринут, није. Да нико неће остати го, жедан, бос и гладан, неће остати. А, то значи да ће на Косову и Метохији грађани живети скоро слично као грађани у многим крајевима Србије. Исто тако, и у Србији, многи састављају крај с крајем, многи зависе од туђе помоћи. На Косову и Метохији не може да буде боље.

Америка још увек хушка Албанце на рат

Водитељ: Потпредседниче Владе, Ви сте, кад је реч о српској страни, малопресте и сами приметили, били у праву кад је реч о ефикасности полиције у борби са тероризмом. Можете ли, као врстан политичар, не бисте били на том месту да немате један поглед више него ми, да прогнозирате кад је тај тренутак када ће неко, ментор, приморати представнике албанских партија да седну за сто? Да ли ће то бити до краја године, имајући у виду како се развија ситуација на Косову и Метохији?

Томислав Николић: Ја сад не могу да прогнозирам како ће да се понаша Америка која диригује услове за разговоре Албанцима. Колико је Америка спремна да прихвати реалност и да каже – ви се налазите у једној држави која ће да вам одреди права која хоће да вам пруж

жи, а ми ћемо вам помоћи да та права буду, најпре што шира, а онда потпуно да буду обезбеђена. Америка још увек хушка Албанце на рат. Још увек није спремна да им нареди да седну, да преговарају. Оног часа кад Америка нареди Ибрахиму Ругови да се разговара, у року од сат и по, разговори могу да почну. Толико нама треба да стигнемо у Приштину. Они су доле већ. Ја сам, кад сам прогнозирао акцију полиције доле на Косову и Метохији, рекао да је јесен тај оптимални рок у коме ствари морају да се заврше. Исто-времено, јесен представља опадање лишћа са дрвећа, и више нико не може да се крије по шумама. Терористи ће бити изложени као на длану. И, ја очекујем да се, оно мало још што их је остало, да се предају до позне јесени, а онда престаје било који разлог политичара Албанаца, да не разговарају. Они сад истичу као разлог, да би купили време, да су зграбути жестином полицијске акције на Косову и Метохији и да због тога неће да разговарају. А, ми им поручујемо, зато што контакти неки постоје, да та акција може да буде још жешћа. Да никако неће бити слабија, и да ми немамо децу за бацање и да немамо полицију за бацање. И, да је грех смрт сваког полицајца. А, да ћемо сломити отпор терориста и да би било много боље за Ибрахима Ругову и његову братију да почну да разговарају што пре. И, оне претње које нам изричу, су знак да и једни и други губе живце и тло под ногама. Америка не успева да окупи Албанце, Албанци не успевају више да створе платформу са које би почели да разговарају са нама, а ми стрпљиво и мудро чекамо шта ће да се ради и завршавамо свој посао. Да нисмо били овако ефикасни, да није постојала оваква сагласност свих који у Србији нешто значе, политички, ми бисмо вероватно већ имали отворено питање Рашке области. Ово је тест за Рашку област. Муслимани, политичке вође муслимана у Рашкој области ишчекују резултате тероризма на Косову и Метохији, да би знали да ли да се упусте у тероризам или да и даље мудро ћуте. Ја им поручујем да не морају да ћуте. У Србији нико никада неће због израженог мишљења ићи у затвор. Сваки грађанин Србије има право да жели шта хоће. Могу и Угљанин и Ругова да желе да имају неку своју државу у Србији. Могу о томе и да причају. Могу то да износе и као политички програм. Али, не смеју да чине, да учине ниједан акт који

би доводио до оружане борбе да би се тај циљ остварио. Они не смеју да организују, да подстрекавају, да наоружавају, да обучавају и да предводе терористе. То им никада нећемо дозволити. Ја бих волео да разговори почну што пре. А, ако они не мисле да разговарају са нама, ми стрпљења и живаца имамо. Ми имамо и времена. Имамо ми још много проблема у држави које треба да решимо. Ми морамо да дочекамо јесење заседање Скупштине потпуно спремни, законским предлозима које смо обавезни до нове године да понудимо посланицима на усвајање. У то убрајам евентуално, Закон о локалној самоуправи, уколико дође до договора са Албанцима. У то убрајам Закон о приватизацији, Закон о информисању, Закон о химни, грбу и застави, који су спремни и само чекају да прођу владину и скупштинску процедуру. У то убрајам сјасет закона које је Влада спремила и који, из објективних околности, не иду пред Скупштину. Једноставно, многи министри су заузети решавањем судбине Косова и Метохије. Скоро сви имају нека задужења. Ми не можемо да се окупимо да радимо нормалне послове. Толико нам времена, толико нам нерава, живаца и толико нам новца односи Косово и Метохија. Волео бих да то завршимо што пре, али ако они не мисле да седну са нама да разговарају, наш је став да ми ускоро треба да решавамо судбину своје државе, са њима или без њих. Ако не желе да разговарају, ми ћемо да усвојимо статутарну одлуку за Косово и Метохију. Ми ћемо усвојити закон о локалној самоуправи, ми ћемо расписивати нове изборе. А, онда нека Американци оправдају неки свој став, којим би, рецимо, помогли Албанцима да поново не изађу на изборе. Нека правдају пред међународном заједницом и нека нам прете. Кад год имају изборе, прете. Сад Немци, сад Енглези, сад Италијани. Већ нам је свега тога доста, преко главе.

Влада која зависи од муслимана боље да не постоји

Водитељ: Господине потпредседнице, нећете замерити што ћемо с једне теме, прећи на другу, ради се такође о српској држави, а заједнички именоватељ, можда је међународна заједница, имајући у виду да жели да се ухвати и у једну и у другу ситуацију – и на Косову и Метохији и на оно што се догађа у Републици Срп-

ској или БиХ. И ту, кад је реч о изборима, ви сте и као странка, били веома активни. Изгледа да међународна заједница отежући са саопштењем резултата може да одреди, да тако кажем, победнике. Ми смо у нашој информативно-политичкој емисији "Дневник" имали изјаву господина Поплашена, председничког кандидата вашег, имали смо портпарола СПС Републике Српске. Очигледно да се не разликују подаци много, али с тим што један од њих, а претпостављате и сами које, каже није ништа дефинитивно, док међународна заједница 23. не каже, јер има хиљаде и хиљаде, да не кажем стотине хиљада гласова, који се пребројавају, па ће тек резултат бити. Шта мислите о таквом утицају међународне заједнице?

Томислав Николић: Избори су спроведени. На изборима је било довољно контролора, како политичких странака које су у изборима учествовале, тако и из разних међународних организација. Избори су били јако лоше организовани. Да смо ми у Србији тако лоше организовали изборе мислим да би се бар 10 земаља у свету нашло, које би рекле да не признају резултате тих избора. Да је код нас било толико неуписаних бирача, а у Републици Српској је на десетине хиљада бирача који су одједном после толико година живота тамо и гласања на свим изборима дошли на бирачко место и установили да су неуписани. Сви су они гласали. Ти гласови намерно још увек нису пребројани. То су гласови у већини за Српску радикалну странку. Ми смо на те изборе ишли са заједничким кандидатом са СДС-ом за председника Републике Српске, за члана Председништва Уније, за потпредседника Републике Српске, а самостално смо ишли као политичке странке. Изузетно смо задовољни успехом који смо постигли. Никола Поплашен је победио на председничким изборима. Када би Биљана Плавшић добила све гласове Муслимана који се пребројавају у Бечу и Хрвата не би смањила разлику од 60 хиљада гласова ни на половину, што је знак да више никаквом математиком, никаквим новим гласовима Николи Поплашен нико не може да одузме победу. Да би се одузела победа Српској радикалној странци и Николи Поплашен морају грубо да се прекрше сва правила. Наши бирачи су у скоро свим градовима Републике Српске изашли на улице и прославили победу. Наши бирачи имају припремљен одговор на сваки

потез међународне заједнице. Било шта да реше, на било који начин да се буду понашали, ми ћемо адекватно одговорити у Републици Српској. Победу која је избројана, која је верификована не сме нико да нам отима и да одузима. Наш компјутерски центар који смо из Београда преселили у Бјељину, који је овде три пута пратио изборе, потпуно опремљен, изверзиран и стручан, први је објавио резултате избора. Ми смо до данас упоређивали наше извештаје са извештајима званичних комисија. Ни на једном бирачком месту, ни за један глас се не разликују ти извештаји. То значи да је наш извештај апсолутно тачан. Никола Поплашен је победио. Међутим, пребројавањем гласова из Уније, пребројавањем гласова из СРЈ очигледно је да је Живко Радишић претекао Момчила Крајишника. И то је тачно. И ми признајемо када нас неко победи и желимо да нам неко призна када ми њега победимо. Не знам зашто се Социјалистичка партија републике Српске толико упиње да побеђује на основу притиска међународне заједнице, а посебно зашто покушава да Биљану Плавшић остави на месту председника Републике Српске на силу када се зна да је то жена коју треба сада лепо отпремити у пензију, има 70 година, изгубила је изборе. Рачунамо да бар половина њених посланика може да се увуче, у Владу народног јединства коју би формирали СДС, СРС, СП, ти посланици, па чак можда и ова мала коалиција за Републику Српску. Зашто би се упињали социјалисти да Биљану Плавшић, која је показала у последњих годину дана, да може да буде један од највећих издајника у српском народу, да она баш остане председник Републике Српске. Али је велико изненађење у међународној заједници победа Николе Поплашен и изванредан успех СРС. Ви знате да су забранили у западном делу Републике Српске да наступа Војислав Шешељ у кампањи на медијима. Ту смо зато, имали лошији успех него на његовом наступу у централним деловима Републике Српске. Ви знате да прете да елиминишу Николу Поплашен зато што се негде у Србији појавио на телевизији на дан избора, иако су се Додик и Плавшићка на дан избора појавили на телевизији Републике Српске извештајем из Москве, у коме су величали своје успехе у досадашњем раду. Дакле, грубост, осиноност, бахатост у тзв. међународној заједници у односима

према српском народу у Републици Српској постоји. Колико далеко ће ићи не знам али бих жарко желео и волео да им Срби у томе не помажу. Зато, на жалост понашање СП Републике Српске и све се надам да су то испади, да људи који дају тамо изјаве нису довољно верзирани у политику, у однос снага у српском народу и да нису свесни тога да се са СРС мора да се прави Влада у било којој српској држави и било ко да Владу прави.

Водитељ: Нисте разговарали у Београду са социјалистима из Републике Српске?

Томислав Николић: Не. Ми нисмо имали никаквих контаката изузев можда, одмах по избору Милорада Додика једном смо имали контакт с њим, установили да се ради о човеку који ништа не зна, о човеку који нема упориште у Републици Српској, о једном великом спекуланту, тако да смо одмах прекинули било какву помисао да са њим може о било чему да се разговара. Са Биљаном Плавшић још од њених издајничких изјава, од наступа на митинзима коалиције "Заједно" немамо никаквих контаката. Са Живком Радишићем нисмо имали никаквих контаката зато што смо били жестоко сукобљени и у Србији и у Републици Српској са социјалистима. Владу народног јединства у Србији формирали смо СПС, а не са СП Републике Српске. Уосталом, та странка је била у великој мери непослушна и Југунаста у односу на централу у Београду, тако да су чак и са Плавшићком и Додиком правили разне комбинације, помагали им да владају, иако је било јасно да све раде против интереса српског народа. Тако да никакве контакте нисмо имали. Али смо јасно и гласно јавно упутили позив да у Републици Српској Срби седну да разговарају и да направе коначно једну српску владу која неће зависити од гласова муслимана – посланика зато што влада која зависи од муслимана боље да не постоји.

Водитељ: Господине потпредседничке намерно нисам поставио низ питања везаних за рад Владе јер сам готово сигуран да ће гледаоци то поставити у овом другом делу емисије. Предлажем минут економске пропаганде па ћемо онда почети са питањима гледалаца. Поштовани гледаоци не знам како да коментаришем осим да вам покажем, ево то су сва питања. То има Бога ми преко 100 питања, а остало је пола сата за ову емисију. Ја ћу покушати брзо да читам. Зашто

Наша платформа је да уништите терористе на Косову и Метохији

Служба државне безбедности није смрскала главу косметских змија, а не да милиција јури делове змијског тела по косметским брдима и планинама? Славиша из Деспотовца.

Томислав Николић: Дозволите нам да овај посао завршимо, а онда ћемо утврђивати у претходном периоду ко је за шта био одговоран и зашто се оволико то распламсало без контроле државе.

Са задовољством бих учествовао у одбрани Србије, по цену и да погинем

Водитељ: Гледалац из Крагујевца – како коментаришете забрану уласка Шешеља у Републику Српску за време избора? Друго питање – пошто се све више у свету ставља знак једнакости између фашизма и шешељизма чекају ли нас жута траке од њих као што су некада носили Јевреји?

Томислав Николић: Забрана уласка, не забрана уласка него забрана јавних наступа Војиславу Шешељу у Републици Српској је очигледан знак да су се сви они који се баве анализама у свету прерачунали и схватили да СРС уз кампању коју би Војислав Шешељ спровео у Републици Српској изборе може да добије. Због тога су, да би осигурали победу својих фаворита, забранили да се СРС представи преко свог председника. Војислав Шешељ није фашиста. Ваш гледалац као да је преспавао ових пет месеци колико смо ми на власти. Говорило се да ћемо за месец дана доживети бомбардовање,

да ћемо за месец дана увести фашизам када дођемо на власт. Ништа се од тога није десило. Ништа се од тога неће ни десити. СРС је странка која воли српски народ, српску државу, никог другог не мрзи. Никада никоме нећемо ставити траку којом бисмо га обележили да је против радикала или да је против српске државе, али не замерите нам оно што Вама недостаје – љубав према својој земљи.

Водитељ: Горан из Параћина – да ли бисте били у првим борбеним редовима на Косову?

Томислав Николић: Да, а са задовољством бих учествовао у одбрани Србије, по цену и да погинем. Ниште ми не би било драже него да бар један авион ја оборим.

Водитељ: Група гледалаца из Јагодине – данас на конференцији за штампу Шешељ је рекао да ми можемо да се боримо са Немцима и да ратујемо. Да ли је то добро, слати такве поруке, или треба отићи код њих и објаснити о чему се ради.

Томислав Николић: Војислав Шешељ није рекао да ми можемо. Рекао је да може да се деси да нас нападну снаге НАТО пакта провоциране изјавама Фолке Рија, или је он можда њихов портпарол, и рекао је да ћемо ми морати да се бранимо. А, немојте да се заносите, Немци, Американци, Енглези, Французи знају који број ципела свако од нас појединачно носи, а камо ли да не знају истину. Немојте да се заваравате да ћи требало да неко њима још додатно нешто објашњава. Њима је све јасно, али ова

хајка на српску државу и српски народ није завршена. Нажалост, нас чека још великих проблема.

Водитељ: Драган из Јагодине – пуно поздрава. Шта мислите о новом нападу немачког министра за одбрану на нашу земљу? О томе сте говорили. Да ли сте (ово је лично питање, али зашто да не кажем) служили војску у Рибици код Љубљане 1972/73?

Томислав Николић: Јесам. Служио сам у артиљерији. Био сам у топографији. Гледалац се није представио, могуће је да...

Водитељ: Драган из Јагодине.

Томислав Николић: Могуће је да смо заједно служили војску. Ја сам артиљерац као и половина Срба и тиме се поносим.

Водитељ: Гледалац из Крагујевца – када ћете да уведете принудну управу у Крагујевцу, јер је коалиција упропастила оно што је остало.

Томислав Николић: Ми нећемо уводити принудну управу нигде. Коалиција "Заједно" у Крагујевцу је сама себи завела принудну управу. То је један организам без главе и репа. Уосталом, сама чињеница да су на прошлој седници Скупштине града одбили предлог социјалиста да Скупштина заузме став поводом злочина у Клечки, а да су се после тога извинили и рекли да их је критиковао Вук Драшковић, па су заказали за сутра нову седницу, довољно јасно говори о томе да Крагујевци воде неспособни људи. Да не би испало да радикали желе да преузму власт у Крагујевцу принудним мерама ми се за то нећемо залагати. Ми то нећемо ни подржавати, али се спремамо за избор у Крагујевцу.

Водитељ: Пајић из Рибара каже – да ли знате да Житомлин није исплатио жито које је узео од сељака. Директор Житомлина каже да од Владе треба да добије паре, да би исплатио сељаке. Зашто му не дате?

Томислав Николић: Ја не знам како то директор Житомлина очекује новац од Владе, изузев ако није наменио да ту пшеницу преда робним резервама, али ми смо све те дугове намирили. Постоје дугови, не Владе, него предузећа која производе пољопривредне машине и која су прихватила обавезу да се пољопривредне машине плате пшеницом. Ми смо имали разговор код мене, министар Томовић из Крагујевца, директори житомлинских организација и ја, и договорили смо се да, све то што се про-

изведе, обезбедимо за наше грађане, а тим што морам да признам да се у Србији јако мало производи и да кад обезбедите уговоре и обезбедите средства, јако дуго чекате производ, да ли је трактор, комбајн, да производ стигне тамо где је упућен.

Економска и социјална ситуација у Србији је озбиљна

Водитељ: Мирољуб из Ћуприје – пуно поздрава. Када ће шлепери са храном и у градове Поморавља, каже, докле ће бити оволика беспарица?

Томислав Николић: Да, нажалост, велики део Србије је принуђен да се сналази за живот. Многи грађани Србије сналазе се, довијају, на разне начине, наравно још увек је то честитим и поштенним радом, али сналажењем, великим мукотрпним одрицањем. Надам се да нећемо имати потребе да шлеперима бесплатних основних животних намирница, у које убрајам: уље, шећер, брашно и со, снабдевамо грађане Србије. Надам се да ћемо и ову зиму преживети као што смо и прошлу. Влада Србије улаже огромне напоре да обезбедимо довољно енергента, посебно нафту и гас, да бисмо имали струју, да бисмо имали грејање. Дугови које Србија има према Руској федерацији за нафту и гас су огромни и ту мора да се каже да држава Србија јефтиније испоручује нафту и гас предузећима, него што набавља у Русији. За сада Русија има разумевање за нашу ситуацију, а уосталом, постоји велики дуг Русије према

бившој СФРЈ. Од тог дуга велики део је и на Србију. Тако, то успевамо некако да премостимо и да пребијемо, али економска и социјална ситуација у Србији је озбиљна, и мислим да ће то стање потрајати.

Водитељ: Зоран из Ћуприје – господине Николићу сећате ли се садржине отвореног писма упућеног Слободану Милошевићу. Ми смо се поносили тим писмом. Уласком у Владу, каже, изгубили сте кредибилитет у бази српских радикала и клекли пред СПС-ом. Зашто?

Томислав Николић: Ја се поносим тим писмом. Писао сам га у време кад људи у кући нису смели у четири зида да било шта кажу председнику Србије. Ја никада не одустајем од онога што сам било када изговорио. Увек сам говорно оно што мислим и оно што сам сматрао да је истина. Свако време има своје бреме. Ми нисмо клекли пред социјалистима, ми смо клекли пред Србијом. Могла је Српска радикална странка да остане у опозицији, да критикујемо ову власт, да једног дана наричемо и јадикujemo како су продали Косово и Метохију, ако би се то десило, а да кажемо грађанима – били смо у опозицији, па ништа нисмо могли да урадимо. Ми смо свесно преузели ризик да политички изгубимо неки део бирачког тела, али тај ризик је заснован на томе да више нема одступања од свих који мисле да треба да помогну Србији, Србији треба да помогну. Ми смо ушли у коалицију са СПС-ом и ЈУЛ-ом, са два огорчена политичка супарника, нама огорчена супарника, 22. марта затворили

Радио у интересу Србије, радимо да сачувамо Косово и Метохију

смо књигу сукоба, и рекли - од данас се не сукобљавамо него радимо у интересу Србије, радимо да спасимо Косово и Метохију, припремамо системске законе, кад нас мало пусте да дишемо, да ову земљу и демократизујемо и либерализујемо и њену економију. Прошло је време кад су политичари у Србији најпре мрзели се једни између других, а онда наговарали своје бираче, своје чланове и симпатизере, да мрзе припаднике неких других странака. Ово је време кад Срби морају да се збију. Ово је време кад наши редови не смеју да имају ниједног опонента. Нажалост, 91. године кад смо позвали да се брани Српска Крајна и Република Српска, многи у Србији правдали су се да је то далеко од Србије, да то са Србијом нема никакве везе. Ово је сада у границама АВНОЈ-евске Србије. Ако би сад неко почео да правда да то није у његовом срезу, онда од Србије нема ништа. Ми знамо да је улазак у Владу донео одређени пад, али није изгубила само СРС у популарности. Мислим да све странке лошије стоје него пре ових избора, зато што влада извесна конфузија међу грађанима и чекају грађани – шта ће кренути на добро. Ми смо један велики посао обавили. Косово и Метохија остају за нама. На томе нећемо да градимо политичке поене и то неће бити наш једини адут пред следеће изборе. Ми рачунамо да сада стрпљивим, преданим радом, у коме никада нећемо лагати, вратимо, не само своје бираче, него да освојимо симпатије још оних неколико стотина хиљада, колико нам недостаје да победимо.

Водитељ: И да вратите девизну штедњу. Ово је наставак...

Томислав Николић: Не само девизну штедњу. Све ћемо вратити. Па, ево, Ви знате да Србија нема динара. Све што се убере, скупља се на рачуне са којих се исплаћују пензије и разна друга давања. Нема никаквих средстава која стоје имобилисана, која стоје са стране, која чекају нека боља времена, или чекају лопове да их украду. У Србији више нема великих лопова, зато што више нема прилике да се нешто велико украде. Тај концепт који СРС има, очигледно је да ће прихватити и сви остали. Мора да се распродаје државна имовина. Сви дугови морају да се врате. Како ћемо, него државном имовином. А зашто не бисмо продали све што нам не треба. Ми смо и Војсци предложили да продаје све што јој не треба, да гради станове, да снабдева војску трећим

оброком, тамо где нема и где шкрипи. Па су нас многи нападали због тога, међутим, прошло је време кад је могао луксуз да се гради у Србији. Сад је народ у тешкој ситуацији, држава мора да одвоји све што може да прода, да прода и да пружи народу. Уосталом, и држава је народна. Није држава изван народа. Нема држава нешто своје, о чему народ не може да одлучује. Ми смо већ тражили да се сачини списак све државне имовине. Јако је тешко тај катастар направити. Ради се систематски, упорно. Свака зграда, сваки комад земље у државној својини, биће познат свим члановима Владе, а онда ће одбор за привреду и финансије и сви остали одбори, да утврде – без чега Влада, држава Србија, може. Све што буде за продају, биће изложено јавној продаји на лицитацији. Ми смо већ шест зграда у Београду изложили продаји. Сав новац који добијемо, потрошићемо за куповину станова за полицију. И то су наше обавезе. Ако постоје хероји у последњих седам-осам месеци, треба их тражити међу припадницима полиције.

Отераћемо оне који нису држављани Југославије, који су се населили и који су гости

Водитељ: Гледалац из Баточине – шта ћемо ако наши Срби са Косова морају да избегну. Шта ћемо да њима, где ћемо да их сместимо?

Томислав Николић: Не само да не морају да избегну, ја их молим да не одлазе и молим и оне који су отишли за време ових сукоба, да се у своје куће врате. Нама треба Косово и Метохија настањени Србима. Шиптаре, који су држављани наше земље, који су лојални грађани. Отераћемо оне који нису држављани, који нису пореклом из Југославије, који су се населили и који су гости. Њих ћемо да отерамо. Уосталом, они сад беже. Много их је побегло. Нећемо их примити назад. Али, нам зато требају Срби. Да бисмо држали равнотежу на Косову и Метохији, да нико никога не прегласава, не угњетава, не мајоризује, да Косово и Метохија вечито остану у саставу Србије. Нама на Косову и Метохији требају Срби. Уосталом, тамо може много боље да се живи него овде.

Водитељ: Вера Радосављевић из Јагодине – када ће неко из Владе да се сети да помогне нашим људима, како да преживе. Много више бринемо и причамо о

Албанцима, Шиптрима?

Томислав Николић: Па, ја морам да кажем да ова брига није упућена само Албанцима, него се равномерно помоћ шаље у све крајеве Косова и Метохије. Немојте да због тога осећате било какву љутњу на Владу Републике Србије. Ми то морамо да урадимо, зато што су претње изузетно велике, зато што на тај начин отклањамо велику опасност од Републике Србије и СРЈ. Избијамо адуте свима онима који би да због једног ТБ снимка да бомбардују Републику Србију, а ево, већ месец дана, игноришу захтеве Владе Републике Србије и СРЈ да бар један снимак о зверствима које су Албанци начинили над недужним грађанима Косова и Метохије, да бар један прикажу било којој држави у свету. Једноставно, завеса је спуштена. Ниједно злодело терориста, у свету се не објављује.

Водитељ: Сима из Јагодине – да ли и вама касни плата као и мени моја пензија?

Томислав Николић: Касни. Ја плату примам после чика Симине пензије. И ја бих волео да и он раније прими пензију, да и ја раније примим плату.

Водитељ: Радивоје из Крагујевца пита – докле ће Крагујевац најгоре да живи, не помињете, каже Албанце на Косову, а тамо су увек па и данас живели само Шиптари, а због тога је господин Шешел изгледа елиминисан када је рекао да у Републици Српској живе...

Томислав Николић: Њихова реч је заиста Шиптар, међутим ако они желе да се називају Албанцима, нама то уопште не смета и ништа не добијамо тиме што бисмо их називали Шиптрима. Ја користим и један други термин.

Водитељ: Господин Бери је замерио.

Томислав Николић: Знам, тражио је било који разлог. Мени не смета то да их називам Албанцима, а не осећам се нешто нарочито победником када им кажем да су Шиптари. Користим и једну другу реч, користио сам раније и реч Арнаут и свега тога има у речнику, не знам када ћу шта да изговорим, али када говорим озбиљно, онда користим реч Албанец, а када ми их је преко главе онда кажем – Шиптари.

Водитељ: Наш дописник са Косова каже – балисти су кренули. Владан из Параћина каже – зашто се проблем Косова не регулише по кратком поступку.

Томислав Николић: Нема краћег поступка. На хиљаде наоружаних људи, који и у паници пуцају на полицију, зато

што знају да им оде глава ако престану да пуцају, то је проблем који се тешко решава. Нема краћег поступка, а праве акције су почеле негде крајем априла и врло брзо су завршене.

Водитељ: Илић из Ћуприје, не замерите, али много их интересују ваше плате, каже за који месец сте примили плату?

Томислав Николић: Ја плату прмам на текући, зато што ми породица користи чекове. Знам да нам два месеца касни плаћа.

Водитељ: Јовановић, пензионер из Крагујевца пита – ако Милошевић жели да питање Косова реши на савезном нивоу, да ли ћете Ви бити у тој комисији, да ли бисте били у тој комисији и да ли ће српски радикали остати у Влади народног јединства у Србији?

Томислав Николић: Ја не бих био у делегацији која би на савезном нивоу решавала овај проблем. Најпре зато што ми нисмо у Савезној влади, странка која учествује у власти, а друго, ово није проблем СРЈ, ово је проблем Републике Србије. Наравно свака помоћ СРЈ је драгоценца, зато што је Србија, свесно прихватајући Устав СРЈ, прихватила и надлежност Савезне владе у погледу вођења спољне политике. Дакле, не бих био члан делегације коју би формирала СРЈ, зато што би ме то иритирало и могао бих да посумњам да се ради о неком статусу који би био веома близак статусу Србије у федерацији, али макар колико да сам сумњичав према многим потезима које многи политичари вуку, ја до сада у понашању председника СРЈ нисам пронашао ни један потез који би ме забринуо, тако да све док нема разлога да се било шта приговори, не треба приговарати. Тренутно председник СРЈ политику према Косову и Метохији води као у она добра времена када је говорио да Хрвати могу да, односно да хрватске територије не могу да изнесу српске и не могу да изведу Србе, а то је било време када смо га подржавали, а неспорно је да је Слободан Милошевић председник најјаче политичке странке у Србији и да је самим тим овлашћен да многе ствари, односно да о многим стварима разговара, с тим што свакоме ко није члан Владине делегације, одбијам право да било шта потпише.

Водитељ: Бане из Кончарева пита – докле ће Влада Републике Србије нама да наплаћује излазне таксе из земље, по

Држава не сме да се огреши о сељаке

100 динара и то нама када путујемо у земљу постојбину. Да ли моја породица која обилази имовину и гробове у месима бивше Југославије, Република Српска, Македонија, наплаћује се исто по 100 динара.

Томислав Николић: Ми ћемо још неко време наплаћивати излазну таксу, зато што је одлив ово мало девиза што имамо још увек велики, с тим што ће ускоро савезна администрација враћати ту таксу кроз смањене царине при увозу робе и при повратку у СРЈ и то је у надлежности Савезне владе, а да се ми питамо, таксе би остале још неко време.

Ми смо, захваљујући изванредним резултатима избора дошли на власт

Водитељ: Платио сам порез у Црној Гори, Белом Манастиру, Ћуприји за пререгистрацију возила и да ли је то у реду, пита Јовановић из Ћуприје?

Томислав Николић: Не би било у реду када у Ћуприји не би могао да вози тај аутомобил. Ми смо у емисији коју сам имао код вас ову тему дотакли пре два и по месеца, а ја сам рекао да тај проблем мора да се реши и тај проблем је решен. Легализовали смо све оно што знамо да није било легализовано, а Црна Гора је остварила огроман приход, а Мило Ђукановић је тај новац потрошио у кампањи. Победио је на изборима, захваљујући нашем новцу, иако се знало да никаква царинска дажбина није плаћена на те аутомобиле. Када већ првих сто аута није

одузето, када се то накупило на десетине хиљада, знало се да више не може да се одузме ни један од тих аутомобила, а Влада Србије је морала да приступи легализацији. Као што сам тада тврдио да ћемо легализовати аутомобиле, сада тврдим да никаквог новог рока неће бити и да ниједан аутомобил који није легализован у Србији, који је регистрован у Црној Гори и на који нису плаћене царинске дажбине, у Србији неће моћи да буде вожен. Зато, ја молим ваше гледаоце да легализују своје аутомобиле. После 1. Октобра полиција ће за све аутомобиле које заустави, тражити царинске декларације. Онај аутомобил који нема потврду да је легализован или нема потврду да је за њега плаћена царина, биће привремено одузет на месец дана. Уколико се за тих месец дана не докаже да је за ауто плаћена царина, ауто ће бити одузет. Ту меру ћемо ригорозно спроводити и малопре смо имали питање да ли бисмо изашли из Владе, уколико, а било је везано за преговоре које води СРЈ. Ја још увек не би требало да одговарам на питања када ћемо изаћи из Владе. Још увек мислим да ми немамо разлога и нећемо изаћи из Владе. Ми смо у Владу ушли искрено, уложили капитал који се зове седам година политичке борбе у оквиру странке и десетине година овако нас као људи који слободно мислимо, а увек се бунимо против режима који је био у Србији. Нисмо ушли никоме да подвалимо, нисмо ушли да бисмо изашли из Владе. У Владу се улази зато што се човек политиком бави да би дошао на власт. Ми смо, захва-

љујући изванредним резултатима избора дошли на власт. Ми нисмо НД који је неко купио и за коју се врло мало гласова одлучује, ко ће бити на власти. Ми смо друга по снази политичка странка са само два посланика мање од најјаче политичке странке. Питање је како ће бити на следећим изборима. Ја не мислим о томе када ћемо изаћи из Владе, већ размишљам о томе да радимо све боље и боље. Резултат се види на изборима. Ако добро радите – побеђујете, а ако лоше радите – губите, па се онда размишљајте да ли да се тим послом и даље бавите или да престанете па да нешто паметније радите.

Наша обећања нису пала у воду

Водитељ: Верица из Јагодине пита – пише конкретно, па знак узвика кратко и јасно – да ли ће ускоро бити исплата дечијег додатка?

Томислав Николић: Ево, нажалост, ускоро ће бити исплата. Негде је већ обављена, али то је тек јуни месец 1997. године. Негде око 77 милиона динара је месечна обавеза за исплату дечијег додатка. У овој ситуацији то је велика цифра.

Водитељ: Јанко из Ћуприје каже – Ваша обећања која су пала у воду: ТВ претплата, пензије, дечији додаци.

Томислав Николић: Закон о информисању на други начин ће регулисати ТВ претплату, а пензије успевамо сваког месеца по једну пензију да обезбедимо. Последње две у изворима који нису до сада коришћени, а још ни динара није одштампано од када су радикали ушли у Владу, а у успехе Владе убрајам и то да смо седам, осам дана после формирања Владе имали девалвацију динара за 64%, а буџет Владе Републике Србије остао је у номиналном износу, исти као и када је марка била три динара. Велике су то уштеде, велики износи средстава и нису пала у воду наша обећања, али ако постоји неко ко ово уме боље да ради од нас, неко ко зна поштеније, неко ко би обезбедио да напуни оно што се јако тешко пуни, зато што све споро пролази. Ви знате ако бисте кренули у Јагодину од предузећа до предузећа, на прсте једне руке бисте могли да набројите сва предузећа која за своје раднике редовно измирују обавезе по основу различитих доприноса, па онда од чега држава да створи новац пунећи фондове на тај начин што се уплаћују доприноси. Јако је тешко што

привреда посрће, привреда стагнира и ту нема могућности да се укаже и покаже прстом на некога и да се каже – покраде и однесе све што се у Србији створило, а све што се у Србији створи, сваког јутра је на столу сваког потпредседника Владе. Више нико не крије ни од кога никакве податке, само се пресабирамо где би још могло да се уштеди, где би још могао да се нађе неки извор и ово је оно што ми можемо да обезбедимо.

Водитељ: Зоран из Јагодине пита – докле ћете да трпите доминацију врањанских кадрова на уштрб Шумадије и Поморавља?

Томислав Николић: Не знам колико ћу пута морати да поновим да Србе не делим по географији, већ по томе јесу ли часни и поштени људи.

Водитељ: Има доста питања везаних за овај највећи проблем за Косово и Метохију, зашто са Шиптрима преговарати када су они национална мањина, а таквих још има у Србији, а ми само преговарамо са њима.

Томислав Николић: Није, ми не раздвајамо Шиптаре и Мађаре, Словаке, Русине, али они су остали уклопљени у политички систем, у државу учествују на изборима, имају политичке странке, бирају, бирани су, тако да са њима нема никаквих проблема. Са Албанцима имамо великих проблема или са Шиптрима, како воли ваш гледалац, а те проблеме можемо да решимо тако што нећемо уопште угрозити Републику Србију, а ја мислим да ћемо њима наговарати проблеме. Ми хоћемо да им обезбедимо да сами уплаћују у пензијске фондове, здравствене фондове, да сами организују школство. Даћемо им зграду за школу, а некада сам мислио да Србија то никад не треба да Албанцима, међутим када човек боље размисли, зашто не бисмо дали зграду. За Србе ћемо направити нове. Учествоваће цела Србија и врло лако ћемо направити наве школске зграде. Нека уче по свом школском програму, нека по том програму на 100 страница пишу да су најпаметнији, да су најбољи, да су стари народ, па нека пробају да се запосле са оним знањем која су стекли у те школе. Нека уче само на албанском па нека раде у Америци. Американци одлично разумеју албански језик и они ће их прихватити као своје. Ослободићемо их служења војске, а то је чврст став. Зашто би служили војску, зашто бисмо се ми ослањали да ће они да нам бране земљу

и што бисмо им дали оружје у руке. Нека сами уплаћују, нека расподељују и нека та њихова скупштина културне аутономије одређује колико ће ко од њих да има пензију, колико ће да плаћа партиципацију у здравству, шта нас то брига. Ми ћемо имати државу, судство, војску, полицију, локалну самоуправу у којој ће бити два дома или ће бити више домни парламент, а уколико на територији једне општине живи припадник друге или треће националне мањине, ако су то Роми, Муслимани, онда и њима треба обезбедити да имају своје веће. До сада су пописе на Косову и Метохији вршили Албанци и све оне који нису Срби, сврставали су у Албанце. Ми хоћемо један попис који ће да изврше Срби, да установимо колико је на Косову и Метохији Албанаца, колико је припадника других националних мањина.

Сељака и пољопривредну производњу никада неће моћи да сломе

Водитељ: Потпредседниче, много питања је везано за три категорије – пензионери, дечији додатак, радници – ево и једног питања пољопривредника из Пожаревца. Шта је Влада Србије обезбедила за сетву жита, која ће дочети веома брзо?

Томислав Николић: Ми смо их пре три дана на седници Владе донели смо уредбу о замени пољопривредних производа за дизел горива, за семенску робу, за ђубриво и заштиту. То функционише уназад неколико година и ту неће бити никаквих проблема. Влада Републике Србије у потпуности ће да обезбеди и импуге за сетву, а сетва у Србији ће бити обављена. Ако, изузев војске, полиције, треба још неком одати признање и захвалност, ако пред неким треба клекнути у Србији, рећи – хвала, то је сељак. Када једног дана сломе много тога у Србији, сељака и пољопривредну производњу никада неће моћи да сломе. Тих наших непријатеља највећи је проблем то што ми имамо довољно хране, а што смо се већ у ових седам – осам година навикли да јако скромно живимо, да преживимо и да државу сачувамо, тако да држава не сме да се огреши о сељаке. Ове године смо успели да исплатимо продајом старих залиха у робним резервама и штампањем записа, за снабдевање многих трговина, код многих предузећа, а жу-

та штампа нас је дочекала на нож, па је рекла да фаворизујемо одређена предузећа, међутим то је апсолутно није тачно. Прошли смо без штампања динара за откуп пшенице, а то још никада није успело у Србији. Тако ћемо проћи и сетву, а ми идемо даље, битно је само да се нико од нас не полакоми, да покуша да покраде, да не мора да буде извргнут на стуб срама. За сад, ја колико смо већ у Влади, за ових пет месеци, нисам успео да пронађем доказе да се неко у Влади у било којој политичкој странци и даље тиме бави.

Водитељ: Ево, само да прочитам нека, јер су сва слична а рекох о чему се ради, да ли деца треба да изађу на улицу и штрајкују, пита Драгослава из Јагодине због дечијег додатка или да мудро ћуте?

Томислав Николић: То би било нагоре, увући децу у то, не би се решио проблем.

Свако ко је пензију заслужио не треба да брине за свој статус

Водитељ: А, пензионер каже – да ли можете да кажете нешто о пензијама и посебно следеће – тежак сам астматичар, од своје пензије не можемо да платимо лечење, односно лекове.

Томислав Николић: Ја вечерас говорим о материји која није стриктно везана за моје послове у Влади, а наравно као члан Владе, све то морам добро да знам. То је углавном у надлежности, проф. Милована Бојића, који је задужен за пензије, за здравство, школство, друштвене делатности, али ово питање је заиста занимљиво. Најпре, јако је тешко издржати са милион и осамсто хиљада запослених, милион и двеста хиљада пензионера од тога, у време када је једна просечна пензија два пута већа од просечне плате. У време, када многа предузећа прибегавају минималним исплатама и исплатама за које се не плаћају доприноси. Исплатама у виду топлог obroка, неких других давања, а истовремено се утврђује минимална основица. Минимална цена рада, да би уплате за доприносе биле мање, тако долазимо у ситуацију да просечну пензију која је већа од 1000 динара, намирују плате које су око 500 динара и то је много велики проблем. Некада је четири милиона запослених издржавало милион пензионера, па је држава била у проблемима због пензија. Сада је тај број запо-

Лекове ћемо морати да обезбедимо за све пацијенте

слених преполовљен, а број пензионера, нажалост, и махинацијама, у последње – две-три године је драстично повећан. Многи су, користећи подмићивања, стекли различите врсте инвалидских пензија. О томе се јасно говори и о томе већ постоје докази. Наравно, свако ко је пензију заслужио, не треба да брине за свој статус. Али, онај ко је платио новцем, рачунајући да ће то за годину дана примити кроз пензије, тај нека помисли мало да је и сам учествовао у једном противзаконитом делу и да то може статус привилегије, на тај начин стечене, да могу да му буду одузете. Други проблем су лекови. Република Србија има неколико произвођача лекова, највећи је "Галеника". Нама се увукао пре неколико година Милан Панић у државу Србију, представљајући се као велики Србин, као велики донатор, као велики бизнисмен, украо је Галенику. Сада је то сасвим јасно, истрага се навелико води, али резултати до којих се сада дошло, јасно говоре да је он своју улогу од 35 милиона долара депоновао у швајцарску банку, да је уговор срочен тако он сам располаже тим улогом и да је тај улог одавно вратио у своју фирму, у Америку. То је један проблем, али је други проблем што нама треба фабрика Галеника. Значи, треба пусти истражне органе да утврде колики је чiji удео, колики је удео државе, колики је удео Панића у Галеници, али за све то време да Галеника производи лекове. Ја сам чуо јако лошу идеју јуче, пошто има и других фабрика лекова, има и у Јагодини фабрика лекова, сада се нуде фабрике

лекова да преузму комплетан производни програм Галенике, али да им се омогући 50 милиона долара, да прихвате ту производњу. Зашто бисмо затварали једну фабрику лекова, која је савремена, која има изванредан производни програм? Ја мислим да скоро 80% галеникиних лекова овог часа не могу да буду замењени одговарајућим лековима у Србији, или увозом из неке друге земље, а по цени по којој су добијани лекови из Галенике. Ако има новца, боље да се расчисте односи у Галеници и да Галеника и даље настави да производи. Држава дугује Галеници, али у овој држави свако свакоме дугује, нема те болнице којој неко не дугује и нема те болнице којој некоме не дугује. Ја сам у Клиничком центру Србије јуче разговарао са директором, он ми је рекао колики су њихови дугови према добављачима. Ја питам – како успевате да обезбедите робу, а он каже – а коме ће другом да продају, све се надају, рачунају, сваког месеца понешто ћемо да им платимо, они наставе производњу. Ми смо у једном замршеном кругу, у коме се људи довијају на различите начине. Лекове ћемо морати да обезбедимо за све пацијенте, посебно за хроничне болеснике, не само астматичаре, срчане болеснике, болеснике који су зависни од инсулина. Иако је "Серво Михаљ" преузео обавезе, иако је још једна фабрика преузела обавезе да нас снабде лековима, ипак је то мало у односу на Галенику, која то може да обезбеди.

Водитељ: Кад већ говоримо о томе, а давно је истекло време, морам да при-

знам, за нашу емисију, кад говоримо о лековима, један позив др Мире Радосављевић из Крагујевца, пуно поздравља госта и жели му пуно успеха у даљем раду, и када ће доћи у Крагујевац?

Томислав Николић: Мира је једна дивна докторка, одрасли смо заједно, вредан је лекар и ја јој се захваљујем на поздрави.

Водитељ: И ова последња два питања – шта ће после ПТТ бити продато у Србији (пита Коста Васић).

Томислав Николић: Све што буде могло да буде продато, ево сада највероватније да имамо купца за беочинску цементару, до сада је на жалост, неко разговарао искључиво са француским партнером. Када је Војислав Шешељ преузео привреду и финансије у Влади Србије, установило се да постоји понуда Енглеца, која је за 50 милиона долара већа од Француза. Наравно да ћемо продати по највећој могућој цени. Можда је до сад могло да се тргује тако да неки члан Владе, или неки директор, узме милион, а Србија да плати 50 милиона више. Наравно, то више неће бити могуће. Ми ћемо продати све оно што у Србији може да се прода, да се приватизује, а да настави да ради, и услов који постављамо је само да се не отпуштају радници.

Србија и Црна Гора морају да живе заједно, све док буду постојале

Водитељ: Јеврем Панић из Параћина (нека ово буде последње, јер су остала сва слична питања) – шта је са реконструкцијом савезне владе, Булатовић је то најавио, траже Црногорци смену Булатовића, и хоће ли радикали, и Ви, да пређете из Републичке у Савезну владу?

Томислав Николић: Па ми смо у најјачем саставу ушли у Републичку владу, зато што ту има највише проблема и не мислимо да мењамо састав Републичке владе. Никаких контаката са председником Савезне владе, Момиром Булатовићем, још од оног једног пре неколико месеци, кад је наговестио реконструкцију Савезне владе, није било. Ово задире у односе Србије и Црне Горе, који су на силазној путањи, на ниским гранама, који морају под хитно да се регулишу. Србија и Црна Гора морају да живе заједно, све док буду постојале, и крајње је време да руководства и Србије и Црне Горе, и СРЈ, седну за један сто, да као Срби све про-

блеме српски решимо, да се између себе договоримо. Ако можемо да разговарамо са Албанцима, ако можемо да примамо у госте из целог света људе са којима разговарамо, како то да не можемо ми између себе да се договоримо, да реконструишемо Савезну владу, да републике чланице своје уставе потпуно ускладе са савезним уставом. Ту мислим и на Србију која преко 50 закона мора да усагласи и посебно свој Устав, који се драстично разликује од Устава СРЈ, да прихватимо СРЈ, ја се надам под другим именом, као своју заједничку и једину државу, а да ми будемо чланице те државе, наравно са неким одређеним статусима, које нам наша историја одређује и ту нема никаквих проблема. А онда би требало реконструисати Савезну владу, дати јој власт у руке, до сада уопште није имала власт

љујући сигурно једном високо стручном одговору потпредседника Владе Републике Србије, а ја знам да сте Ви ватрени навијач Партизана.

Томислав Николић: Сада сам хтео да вас питам - колико смо гледаоца одвојили?

Водитељ: Ево режија показује резултат, изгледа да је 2:1, и то за Партизан, претпостављам?

Томислав Николић: Да не будем нескроман, резултат је одличан.

Водитељ: Одличан је. Ево, поштовани гледаоци, дозволите да се у ваше име, и у своје, захвалим потпредседнику Владе Републике Србије, господину Томиславу Николићу, који је био са вама, и то више од сат и по времена, разговарали смо о актуелним политичким збивањима у Србији, Југославији и Републици Срп-

Народни посланици Српске радикалне странке из Поморавског округа присуствују седници Општинског одбора СРС Рековац

и стално, од Панића наовамо, преко Контитића, никако нисмо имали среће са Савезном владом. То су, једноставно, били људи који се нису мешали у свој посао, ништа их друго није интересовало осим неких личних задовољстава. Све можемо да решимо, али ако не решимо однос између Србије и Црне Горе, онда ћемо поново имати неких сукоб, неких размирица, као да нам до тога већ није довољно, и преко главе.

Водитељ: Потпредседниче, протекло је доста времена од онога које смо планирали и захваљујући гледаоцима који упорно постављају питања и захва-

ској. Уверен сам да ћемо кад год буде актуелности, а Ви сте ме питали јуче – нисам ли скорије био – били сте пре два и по месеца, али кад год је нешто актуелно, мени је, морам да кажем, пријатно, што је заслужила ТВ "Палма плус" и поверење свих у Влади, и Вас као потпредседника, и осталих потпредседника и министара да, кад год позовемо, Ви сте овде у нашем студију, да одговарате на питања наших гледалаца.

Томислав Николић: Хвала вам најлепше.

Водитељ: Хвала Вам велико. Пријатно до следећег четвртка, у 20⁴⁰ часова.

МИ ЗНАМО ШТА ТРЕБА ДА РАДИМО

Тероризам мора да буде уништен у корену. До задњег терористе полиција мора да ради свој посао. Нема другог решења.

Водитељ: Поштовани гледаоци добро вече. Ово је телевизија Палма плус, телевизија којој можете веровати јер вас информисаће из прве руке. Ово је осамдесета емисија по реду и приметили сте за овај мали јубилеј нова типича, видели сте и сами ватрогасни апарати, видели сте и сами политичар у њима. Да ли ће се угасити она жаришта, да ли ћемо угасити неке грдне проблеме које имамо у економији, ванпривреди, а да не говоримо о оним најтежим, то ћемо видети у следећим емисијама, јер гарантујем да ћемо сигурно три или четири пута више од осамдесете емисије имати на програму Телевизије Палма плус. Наравно, ми покушавамо да одговоримо на оно што је најактуелније и позивамо најкомпетентније сараднике. Овога пута у осамдесетој емисији је то инжењер Драган Тодоровић, министар за саобраћај и везе у Влади Републике Србије. Добро вече министре и добро дошли у Телевизију Палма плус.

Драган Тодоровић: Добро вече и боље вас нашао.

Америка је дубоко умешана у догађаје на Косову и Метохији

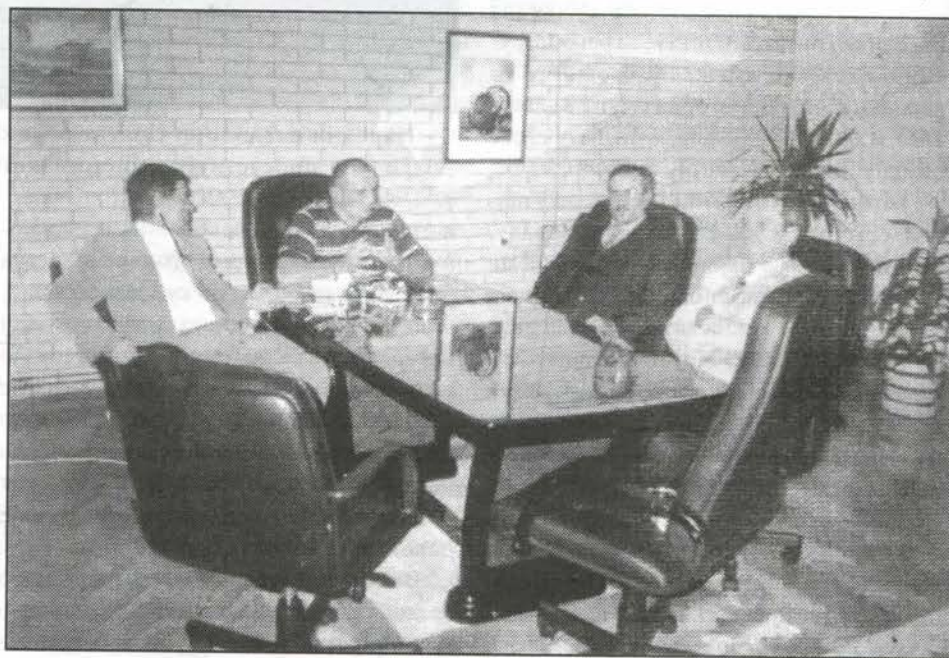
Водитељ: Дозволите министре да кренемо не са вашим ресором, јер ми се готово чини да нема ресора у Влади Републике Србије, нема министра који заправо разговор не би започео у једном медију са темом која се зове Косово и Метохија, јер проблеми су толико велики, а Влада их мора решити. Имајући у виду да је господин председник СРЈ, Милошевић разговарао са Кристофером Хилом, амбасадором и да се већ наслуђује, да неки политичари кажу да ту постоји неки споразум који ће се наравно анализирати тек након три или четири године примене тог споразума, мада детаљи нису познати и имајући у виду изјаву вашег председника, др Војислава Шешеља, иначе потпредседника Владе Републике Србије, да од споразума до споразума може доћи само

најнепосреднијим контактом представника Владе и представника политичких странака Албанаца, није ли то нека разлика или је усаглашен став између онога што се догађа на нивоу Југославије и изјаве вашег потпредседника?

Драган Тодоровић: Није то никаква разлика, да се разумемо. Ви сте свесни чињенице да се народ бомбардује различним најавама различних решења за Косово и Метохију, а све у циљу да се народ збунује, да се доведе у заблуду, из простог разлога да би у тој мутљавини искористили, односно да би нас збунили и протурили оно за шта имају намеру. Мислим да нема никаквог несагласја. Од почетка, од како је Влада народног јединства ступила на политичку сцену, односно од како је формирана један једини циљ је остао и данас најважнији, а то је да се сачува Косово и Метохија. Мислим да што се тиче свих партнера у коалиционој Влади, да нема ни једне једине дилеме да све снаге уложимо и упрегнемо како би сачували Косово и Метохију и што је најважније да страних посредника у тим преговорима између Албанаца и

Срба апсолутно неће бити. Према томе, све ове најаве које су везане за различите предлоге од светских моћника немамо разлога да их узимамо за озбиљно. У непосредном дијалогу, односно преговорима, Влада Републике Србије са представницима албанске националне мањине доћи ће до решења које ће бити задовољавајуће и за Републику Србију и за албански народ, подједним условом, да политички представници албанске националне мањине напоскон схвате да овај сценарио који су припремили светски моћници ни у ком случају не иде на руке албанској националној мањини, а то се задњих месеци на најбољи могући начин и показало. Једини начин да из свега овога извуку поуку и да седну за преговарачки сто и убеђен сам, уколико постоји жеља, да ћемо наћи заједнички језик и да ћемо наћи одговарајуће решење које ће, понављам, бити задовољавајуће и за Србију и за албанску националну мањину.

Водитељ: Како тумачите присуство господина Хила, амбасадора САД у Скопљу? Он је више у Београду и Приштини. Да ли је то неко посредовање или израз

Једини циљ је да сачувамо Косово и Метохију

добре воље?

Драган Тодоровић: Мислим да ту нема ни трунке добре воље. Треба истини погледати у очи. Америка покушава да диктира, односно да наметне своје услове и своје решење за Косово и Метохију. Мислим да су САД главни узрочник немира на Косову и Метохији и да су по извештајима, односно што је открила наша служба државне безбедности, да је Америка дубоко умешана у догађаје на Косову и Метохији, тако да у овом моменту господин Хил покушава да оне циљеве које су САД себи зацртале оствари, односно покушава да наметне решење које одговара Америци. Међутим, догађаји који су иза нас показују да је Србија остала чврста, да наша војска, да наша полиција могу да изађу на крај са проблемима који су на терену. Војска на граници СРЈ, а полиција у унутрашњости.

Водитељ: Пошто је Влада Републике Србије јединствена у ставу да се Косово једноставно не сме и не може отуђити од Србије и Југославије, шта је то што би у преговорима представници Владе Републике Србије, а ту је и потпредседник Николић као члан тог преговарачког тима, могла да понуди, односно шта ће да понуди Албанцима?

Драган Тодоровић: Морам да вам кажем, не само Влада, већ је био и референдум на коме је народ Србије у огромној већини, преко 90% српског бирачког тела се одлучило против мешања страних фактора у преговорима између Срба и албанске националне мањине. Према томе, ту нема никакве дилеме ни за Владу. То је став који смо ми заузели и он ће се у сваком случају испоштовати. Што се тиче албанске националне мањине на Косову мислим да постоји задовољавајуће решење. Ми припремамо Закон о локалној самоуправи, који би за Косово и Метохију понудио одређена решења која би у сваком случају била задовољавајућа за такве општине, као што су општине на Косову и Метохији, где постоји несразмера одређене националне мањине, односно доминација једне националне мањине. То је могућност дводомних општинских скупштина, где би не само Албанци, него и све друге националне мањине имале своје представнике и где не би мајоризација, односно већина била у ситуацији да злоупотреба своју већину на шта је ту оних који су у мањини. Мислим да је максимум оно што Влада Републике Србије, односно

што би један такав закон могао да понуди, то би била једна одређена културна аутономија. Мислим да је он доста широко образлаган и био би везан за одређен ниво самосталности у образовању, у социјалној заштити, у пензионим фондovima. Мислим да би у сваком случају на одговарајући начин могле да се задовоље потребе свих националних мањина, па и Албанаца на Косову и Метохији, да имају одређену самосталност, односно на нивоу локалне самоуправе.

Водитељ: Господине министре, уколико Албанци не могу да се приволе, односно њихови ментори не желе да их приморају да седну преко пута преговарачког тима Владе Србије, хоћете ли ви на скупштини усвојити Закон о локалној самоуправи и уредити ову правну државу, без обзира да ли хоће да преговарају или не?

Драган Тодоровић: Знате, држава мора да функционише. Да ли се неко слаже са тиме или не, то је ствар његовог опредељења, али мора да поштује законе ове државе. У сваком случају, ми ћемо предложити закон и уколико буд усвојен на Скупштини Републике Србије тог момента ће ући једноставно у живот и мораће да се поштује. Ко буде хтео прихватиће га, а ко не долазиће под удар тог закона.

Ми немамо никаквих могућности да рачунамо на то да изгубимо Косово и Метохију

Водитељ: Мислите ли да ће до краја године доћи на дневни ред Скупштине Србије управо Закон о локалној самоуправи?

Драган Тодоровић: Он се убрзано спрема и мислим да се приводи крају и да би требао да дође ускоро на Скупштину.

Водитељ: Морам да вас питам, имајући у виду оно што се догађа у Међу-

Полиција мора да настави свој посао

народној заједници и преко средстава јавног информисања, оно што је нечувено, оно што се догодило само у Другом светском рату и крематоријуми који су злочин према човечанству, најжалост нису се пробали у оној сфери објективности и истинитости онога што се догађало на западу. Шта мислите, шта је разлог?

Драган Тодоровић: Мислим да то само показује дволичност, односно двоструки стандард запада према Србији и према српском народу. Ја мислим да је сам наговештај некога од страних дописника да су постојали крематоријуми од стране српске државе, да би ми већ до сада били бомбардовани. Вама су познати случајеви из РС, односно догађаји у улици Васе Мискина и на пијаци Маркале, где су од стране режима Изетбеговића инсценирани догађаји, после којих су увођене санкције и СРЈ, односно РС, а после тога је уследило и бомбардовање РС, управо због тога што су Западу били потребни одређени догађаји, који би анимирали њихово јавно мњење, односно, оправдали одређене кораке, које су

они предузимали против РС и против СРЈ. У овом случају када је откривен тако монструозни злочин, као што је спаљивање 22 цивила српске националности, пазите, то је само једно место на коме је то откривено. Ја не сумњам да таквих места на Косову и Метохији има више, с обзиром да има велики број отетих цивила српске, а и албанске националности, а као што видимо, албански терористи апсолутно не презају да све оне који су против њих, без обзира на националну припадност, физички ликвидирају, да притом примењују зверства, односно да муче своје жртве, а после тога чак и да их кремирају. Ето, то су ствари које су познате и везане само за Други светски рат, дешавају се данас, практично у срцу Европе, на Косову и Метохији, и страни медији о томе не говоре ни једну једину реч, односно доста стидљиво обавештавају своју јавност. Ја ћу вас подсетити на многе догађаје који су били измишљени, који су се презентовали својој јавности, као нечувени злочини, које српски режим врши над албанском националном мањином. Сетите се само оног извештаја да се налазе масовне гробнице, на Ђубришту итд., а образложење – због чега је таква вест пуштена у етар, јесте да се на том месту осећао непријатан задах. То је нешто што је невероватно, да у једном моменту можете да пласирате нечувену лаж, која би на западу онога ко то уради коштала милиона и милиона долара а да нико не фали длака са главе, а да вест која је истинита, која је тако монструозна ни ви нисте у могућности да објавите. То најалост показује да је оно што се дешава на овим просторима још од деведесете године испланирано доста добро, односно намере и циљеви су врло јасни и ми не треба пуно на то да се обазиремо. Ми немамо ту много излаза. Да се разумемо, ми немамо резервну домовину. Ми немамо где да идемо. Ми немамо никаквих могућности да рачунамо на то да изгубимо Косово и Метохију. Ми с тим треба да се помиримо. Са том чињеницом ако се помиримо онда је јасно шта треба да радимо, односно шта нам ваља радити. Ми то и радимо. Према томе, битно је да издржимо, да полиција настави свој посао, да ради на онакав начин какав ради, да војска настави да ради свој посао овако како ради, а да држава Србија својим адекватним мерама помогне да се ситуација на Косову и Метохији што пре среди. Мада, морам да вам кажем да

нисам оптимиста да ће се то брзо средити. Знате, морамо бити свесни чињенице да смо ми држава од десетак милиона становника. А, против нас је званично једина светска сила, која је себи зацртала одређене планове, не рачуна на неки велики отпор, али ево ми доста успешно, доста већ дуго, одолевамо. Одолевамо управо због ових разлога које вам наводим. Ми немамо никаквих могућности сем да издржимо. Ја сам убеђен да ћемо издржати.

До задњег терористе полиција мора да ради свој посао

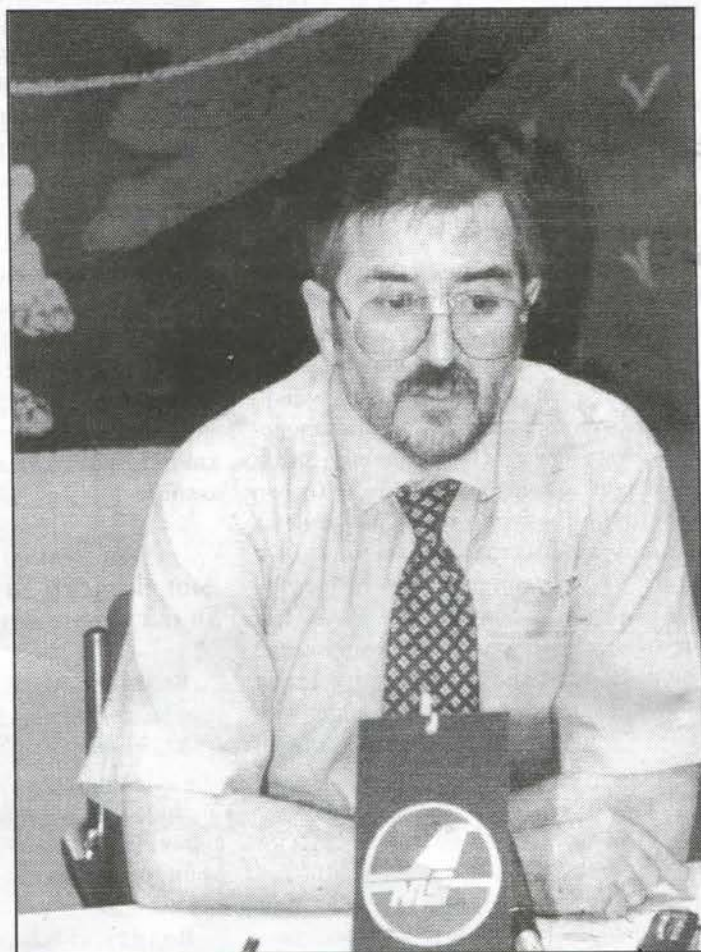
Водитељ: Господине министре, да ли је подтекст овога што сте говорили, односно да ли, значи, треба најпре завршити врло конкретно са терористима, који званично јесу терористи, а зову се ОВК, јер ће то изгледа опаметити и запад и Албанце да седну преко пута преговарачког тима Владе Србије.

Драган Тодоровић: Ја ни једног јединог момента то нисам ни помињао из простог разлога што мислим да је то нешто што се по-дразумева. Знате, са криминалом и са тероризмом не постоји ни један други начин сем да се обрачунате, односно да га ликвидирате.

Водитељ: Да ли сте приметили да Међународна заједница, или бар они основни представници – Америка, Француска, Немачка, ни у једном званичном говору нису окарактерисали ОВК као терористичку.

Драган Тодоровић: Па, добро, то је само још једна од ствари, односно двоструких стандарда које запад примењује према држави Србији, односно СРЈ. Видите, не тако давно дошло је до подметања експлозива у две америчке амбаседе и после тога

председник САД, вероватно и због тога да би мало заташкао сексуалну аферу, везану за њега, за његов неморални однос са његовом секретарицом Моником Левински, наредио је да се две суверене земље бомбардују, и при том је употребио неодговарајућу силу. Знате, гађали су пројектиlima државе односно места за која су претпостављали да се налазе терористи. Једно од тих места била је и болница у Судану, где кажу да је погинуло 5-6 терориста, не говоре о цивилним жртвама. А Србију, односно СРЈ нон стоп упозоравају, односно протестују због употребе неумерене силе. А, да ли је неко питао Американце – колико је то вредан један амерички живот а колико је то српских живота. Колико је до сада српских полицајаца изгубило живот. Колико је особа српске националности и албанске националности отето, колико убијено. Да ли се неко запитао од западних моћника како ми да нађемо адекватан параметар по западу да би знао колико то српских живота вреди један живот Немца, Американца или неког другог. То је једноставна чињеница. Они

Драган Тодоровић

имају своја мерила. Прописују их оног момента када им одговара. Према томе, не треба се уопште пуно на то обазирати. Ми, кажем вам, знамо шта треба да радимо, знамо шта нам ваља чинити. Тероризам мора да буде уништен у корену. До задњег терористе полиција мора да ради свој посао. Нема другог решења.

Водитељ: Да се поново вратим, само још једном, на питање статуса Косова, имајући у виду да неки аналитичари, без обзира што не знају детаље онога што Хил нуди као споразум, из чињенице да треба преиспитати тај споразум након 3-4 године, закључују да се ради о неком међународном протекторату на Косову и Метохији. Шта о томе мислите?

Драган Тодоровић: То уопште не бих коментарисао. То су пробни балони који се пуштају у јавност једноставно да би се испитало јавно мњење, односно да виде где би могли да прођу и на који начин. Постоји само један једини начин, то сам вам рекао, постоји Закон о локалној самоуправи, који се доноси, који ће бити предложен Народној скупштини Републике Србије. Он ће тамо бити усвојен и уколико се буде усвоји, он ће се спроводити на територији Републике Србије. Што се тиче протектората, или било чега, свих решења које САД имају намеру да нам понуде, најбоље би било да таква решења дају за Северну Ирску, да дају Француској за Корзику, да дају за Баскију у Шпанији, да дају за Независну државу Тексас, па кад провере на свом терену, односно у својој држави, и ми се уверимо да је то добро, можда ћемо и ми то усвојити. За сада је мислим да је најбоље да оне законе и она решења која треба да се спроведу на територији Републике Србије ипак доноси Скупштина Републике Србије и мислим да је то и за нас и за њих много боље.

Водитељ: Министре, јесмо ли јединствени као Савезна Република Југославија? Да ли је став Владе Републике Црне Горе исти као и став Републике Србије?

Драган Тодоровић: Нажалост, нисмо. Нисмо јединствени и ту постоје проблеми у функционисању две федералне јединице у оквиру Савезне Републике Југославије. Руководство у Републици Црној Гори покушава на одређене начине да, мимо Устава, функционише, односно да функционише мимо савезне државе. То изазива одређене тешкоће. То видимо и по раду Савезне владе која у Црној Гори

није призната... Да се разумемо, нисмо ни ми задовољни оваквим решењима. Било би у сваком случају потребно да, с обзиром да су завршени избори у Републици Црној Гори да дође до формирања Савезне владе, која би се формирала на основу снаге сваке политичке странке у црногорској скупштини и у Већу грађана

Килибарда тражи?

Драган Тодоровић: Мислим да у овом моменту нема потребе да се отворе савезни избори. Избори су били у Републици Србији, били су у Републици Црној Гори. Мислим да, мада Српска радикална странка, да се разумемо, није никад против избора. Ми смо увек спре-

Потребно је да дође до формирања Савезне Владе

Савезне скупштине, а и у Већу република Савезне скупштине. То би био најбољи начин да та влада буде добра, односно да сви представници буду у њој и мислим да би таква влада била чврста, односно да би била прихваћена од свих страна. Нажалост, то сада није случај, али ја се надам да би за одређено време то, можда могло, уколико се постигну договори, да се то реши.

Има доста оправдања да се проведу избори

Водитељ: Слажете ли се са иницијативом о реконструкцији Савезне владе, односно да ли радикали...?

Драган Тодоровић: Ми то и захтевамо, управо на овим принципима да све странке које су заступљене у Савезном парламенту, на основу своје снаге, према броју посланика које имају у Већу грађана и у Већу република, партиципирају и у Савезној влади.

Водитељ: Мислите да није неопходно поново отворити питање избора за Савезну скупштину, како то нпр. др

ми за изборе и нема разлога да се – боље је све решити изборима него неким другим начином. Међутим, и док се не распишу избори и док се избори не заврше, треба формирати владу на овај начин. У сваком случају, овакво формирање Владе обезбедило би стабилност и док се избори, знате, не можете изборе тек тако да завршите, потребно је време да их распишете, да се све припреми за те изборе. Према томе ако треба да изађемо на изборе – да изађемо на изборе. Али док не изађемо, Владу би требало направити по овом принципу.

Водитељ: А да ли је ваша министарка можда неопрезна, или су јој погрешно пренели, да би до краја године неки избори било потребно да се организују?

Драган Тодоровић: Па, ја морам да вам кажем да Српска Радикална странка прижељкује локалне изборе. Мислимо да има и доста оправдања да ти избори треба да се спроведу, да ли ће то бити до краја године или почетком године, или би то требало да буде за 60 дана, то сад је ствар да се процени, односно на председнику републичког Парламента, господину

Томићу. Али, ја мислим ипак, да се политичка сцена у Србији од избора из 1996. године, за локалну самоуправу, доста променила. Сама чињеница да се коалиција "Заједно" распала, апсолутно, потпуно се распала, ја не знам да ли функционише било где више у оном облику који је био на почетку изборне кампање, односно кад је Коалиција формирана, према томе, сама та чињеница да таква политичка групација више не функционише, а да је један одређен број гласача дао поверење, односно дао своје гласове, говори, наводи на чињеницу да би требало да се поново да могућност бирачима да се поново одреде, односно мислим да су њихове наде, односно њихова очекивања изневерена, јер су рачунали бар на неку годину. Али, они ево, нису успели ни пар месеци да издрже заједно. Према томе, то је један од основних разлога. Друго, мислим да све политичке проблеме, односно тензије, да се на најбољи могући начин решавају изборима. И, има још једна ствар, коју не треба да заборавимо, за ове две године, сви они који су освојили власт на локалном нивоу имали су могућност да својим грађанима покажу који су им домети, односно шта знају и шта су урадили. Знате, ми смо могли до 1996. године да причамо, све политичке странке су могле да причају своју причу. Али сада већ не треба да причамо причу, већ да кажемо ево, ми смо урадили то, то и то, и грађанима не треба ништа друго. Они то знају. Зато у Крагујевцу сви крагујевчани знају шта је урадила коалиција "Заједно". У Београду исто тако. Новом Саду, Нишу, све се зна, као нормално и у Земуну што се зна. Ми се трудимо да обавестимо целу Србију шта се ради у општини Земун. Према томе, то је један од добрих разлога да се дође поново до нове локалне самоуправе, односно мислимо да би у сваком случају одређење бирача сада било много другачије и да се политичка ситуација у великој мери разбистрила, да многе непознанице, нејасноће, заблуде, веровања да су се распршиле. Према томе, мислимо да су сада наши бирачи много поткованији, сигурнији – коме би дали свој глас.

Водитељ: Морам да признам да сам слушао изјаву вашег коалиционог партнера у Влади националног јединства, портпарола СПС-а, господина Ивицу Дачића, који је рекао кад је време, кад ће бити избори. Ту се мало разилазите.

Драган Тодоровић: Не, не разилази-

мо се. Господин Дачић може да има своје разлоге. Ја не знам зашто, знате, СРС нема разлога да се плаши да се избори распишу у оном законском року који је потребан да се политичке странке, односно да се избори обаве. Знате, избори су били баук када смо ступили на политичку сцену, када нисмо имали инфраструктуру, када је доста ствари за нас било непознато, односно велике непознанице. Иначе, сад знате, само у 1997. години ми смо за скоро, колико, три и по месеца, прошли готово четири изборна циклуса. Према томе, после тога у Републици Црној Гори, сада у Републици Српској. Према томе, што се тиче Српске Радикалне странке, да не кажем буквално, да смо спремни сутра да изађемо на изборе, али ми смо спремни да изађемо на изборе. То је једна ствар. Друга ствар – а шта то ради политичка странка, него да се између два изборна циклуса спрема за изборе. Који је то други посао политичке странке? Па то је једини посао који политичка странка има, а то је да се спрема да на следећим изборима који ће доћи, да ли ће они доћи...

Водитељ: А обећања која је дала у

да оцене квалитет, односно свачију улогу између та два изборна циклуса. И зато смо ми увек за изборе. Без обзира да ли – они јесу прописани на четири године, али ја вам наводим разлоге који наводе СРС да би требало да дође до нових локалних избора. Не мора да дође, али мислимо да треба. Ево, ја вам наводим убедљив разлог због чега то треба да се деси.

Нормално је да патриотске снаге победе на изборима у Републици Српској

Водитељ: Е, сад врло конкретно да вас питам – у Републици Српској, када је СДС био на власти, а до пре годину дана је био, ви сте били опозиција, СРС, ако се не варам. Сад сте у коалицији са СДС-ом и још неким партијама, управо против најјаче друге коалиције, јер су то само две јаке коалиције: СДС и СРС, и друга, коалиција "Слога". Како процењујете?

Драган Тодоровић: Морам да вас подсетим да смо ми и сада у опозицији у Републици Српској, као што смо били док је СДС био на власти. То је једна ствар. Друга ствар, ми смо у коалицији

Спремни смо да изађемо на нове изборе

претходном циклусу, и то је један од задатака?

Драган Тодоровић: Ако уђу у Владу. Молим вас, сви ми обећавамо пре избора одређене ствари. Процену да ли смо то урадили или не, врше гласачи на изборима. Односно једини су они који треба

за избор нашег представника у Председништво Босне и Херцеговине, односно Босанске федерације. Да смо у коалицији за избор председника Републике Српске и потпредседника Републике Српске. Да имамо, значи, заједничког кандидата за босанско-херцеговачког председника. То

је господин Крајишник, а да је наш кандидат Никола Поплашен, кандидат за председника Републике Српске, а потпредседник господин Шаровић. Што се тиче парламентарних избора и представника, односно посланика за Унију, за скупштину Уније, ми ту наступамо самостално. Према томе, ми ту нисмо у коалицији. Овде смо у коалицији из простог разлога да се не расипа бирачко тело, и мислимо да је то добро решење. Да је добро решење да господин Крајишник буде наш представник, а да Никола Поплашен буде изабран за председника Републике Српске. И мислим да би то било најбоље решење за Републику Српску, да дође до такве одлуке бирача и да нормално патриотске снаге на овим изборима победе, јер видимо шта је урадила ова коалиција "Слога" коју већ у Републици Српској зову "пукотина".

Водитељ: Морам да вас питам – Међународна заједница је, ако неки посматрачи јесу у праву, наклоњенија управо господину Додика, Радишићу и госпођи Плавшић?

Драган Тодоровић: Па, зар има ту нешто чудно? Знате, за све време догађања у оној бившој Југославији, па онда у БиХ, међународна заједница је управо била наклоњена својим слугама, односно људима који су прихватили њихове услове и који су им служили. Али само до оног времена докле су им потребни и док им служе. Чим се то заврши, они их одбаце, једноставно, као употребљену марамицу. То најбоље говори долазак Мерлин Олбрајт у Бјељину, управо због тога што се појављује велики раздор у Републици Србији у коалицији "Слога" из простог разлога – знате, тешко је уклопоновати те три политичке групације. Видите, господин Додик који је на претходним изборима имао два посланика, дошао је до места председника Владе. А морам, наши гледаоци овде нису вероватно имали прилике да гледају један од преноса скупштине Републичког парламента, где је посланик СРС Републике Српске, господин Дамјановић, изнудио признање од председника Владе Републике Српске, господина Додика, да је шверцовао цигарете. И то је Додик јавно признао у Парламенту Републике Српске. Па шта ви можете да очекујете од таквог човека? Па, ништа друго, него да ће служити ономе ко му омогућава да шверцује, односно такве незаконите радње. То је

основа, која је у сваком моменту била један од услова да би вас Запад подржавао. И ово, то најбоље говори, долазак госпође Олбрајт у Бјељину, управо да би неслогу која се појавила у тој коалицији "Слога" покушала да закрпи, односно да заташка и поново Запад обећава милионе долара, стотине милиона, додуше, сада су нешто смањили, нису више онако галантни, бар не у обећањима, а до сада нису дали ништа. И немају намеру да дају ништа. Ја то увек говорим – на Западу се никада, нити ће се било коме, дати било шта за цабе. Тамо се све скупо наплаћује.

Биљана Плавшић је од изразитог националисте и противника Запада постала слуга Запада

Водитељ: Морам вам признати да је ова телевизија објективна и у овом погледу што извештава са свих терена, тамо где Срби живе, и ми смо имали неколико разговора и са господином Крајишником и Поплашеном, чији аргументи су били јасни да је у питању патриотска странка, односно коалиција и да не сме да се утопи ни један детаљ Републике Српске у неку... да се изгуби суверенитет у некој Босни и Херцеговини. Али, имали смо исто тако и госпођу Биљану Плавшић и господина Радишића, који кажу – Ми спроводимо Дејтонски споразум, а на основу тога једино ће опстати Република Српска као ентитет у Босни и Херцеговини.

Драган Тодоровић: Ја морам да вам кажем по питању Дејтонског споразума да је СРС била против Дејтона, против тог споразума. Међутим, сада смо у ситуацији да бранимо Дејтон, јер се он крши, и то се крши управо од стране западних сила. На најбезочнији начин. Пазите, уведене су таблице без обележја ентитета. Вестендорф је једноставно донео одлуку не питајући никога. Мада по Дејтону, то нема право. Сваки ентитет има право на своје таблице. Јединствени пасош, сада је новац... и ми смо сада у ситуацији да бранимо Дејтон. Према томе, то што износи госпођа Плавшић, мислим да је депласирано. Ви треба да се сетите са чиме је госпођа Плавшић кренула у кампању, онда када је одбегла од СДС. Јер, она је на изборима за председника Републике Српске, победила управо захваљујући гласачима СДС и СРС. А, видећемо, сада на овим изборима да ли ће

успети да поправи свој положај. На парламентарним изборима прошле године, главна, оно што је главно било у кампањи госпође Плавшић, било је борба против криминала. Да ли сте чули за једног јединог криминалца кога је Влада господина Додика ухапсила, извела на суд и осудила зато што је доказала да је криминалац. И, знате шта имате, оне које је госпођа Плавшић оптуживала у предизборној кампањи, у великој мери су сада у њеној странци. То је проблем. А, ја вам ово говорим зато што сам обишао 10, односно 14 општина у Републици Српској. Комплетан херцеговачки округ, романијски и дрински округ. Говорим вам о аутентичном расположењу људи на терену. Према томе, мислим да је у овом моменту политичка ситуација у Републици Српској за разлику од 1997. године, много боља. Знате, тада се народ, врло једноставно повео пред тим јаким аргументом – борба против криминала, против злоупотребе, против корупције, које је било и против које су били и српски радикали, да се разумемо, али нисмо били на такав начин, да због мишева у кући, запалимо кућу, да би их уништили. А, управо то је покушавала и покушава Биљана Плавшић. И Биљана Плавшић од изразитог националисте и противника Запада, одједанпут постаје слуга Запада. Молим вас, како је могуће да госпођа Плавшић, која се налази вероватно на Хашкој потерници, а то показује случај на Бечком аеродрому, где је она била задржана и ухапшена од страна Аустријске полиције, који су, знате, врло једноставном провером, која је предвиђена за сваког оног ко прелази гранични прелаз, било које западне државе, проверена: тамо су је нашли на Хашкој потерници, задржали и онда је вероватно интервенцијом неког од виших органа пуштена. Али, то говори о могућности, ја не кажем да је, да се разумемо, али говори о могућности да неко диктира понашање госпође Плавшић. Знате, старије особе су склоније, не у принципу, али ипак воде рачуна више о некој својој сигурности, да кажем да су мало плашљивије. То је ипак нека неспорна чињеница.

Водитељ: Министре, мислим да ћемо се сложити заједнички да искористимо простор. Време је да се вратимо сада на Владу Републике Србије и да се вратимо на ваш министарски ресор. Шта бисте по вашој оцени сматрали као веома успешан потез, или веома успешно урађен посао,

од тренутка кад сте пре 100 или нешто више, нека то буде 140 дана, дошли на место министра за саобраћај и везе у Влади Републике Србије?

Драган Тодоровић: Па, не бих могао сада баш да најавим неке помпезне захвате који су предузети у Министарству и који би на очигледан начин могли да покажу да се, које су све ствари промењене. Из простог разлога што је то врло тешко, односно немогуће. Једно министарство у свом делокругу функционише са огромним бројем људи. Све промене морају да се дешавају ипак, постепено, знате, да се промене одређене навике и то не иде баш тако лако. Ипак, навике су доста укоренјене и кажу да се тешко од тога одвијава, али могу да кажем једну ствар, која је у сваком случају врло значајна. Што се тиче Министарства саобраћаја и веза, од првог момента уведена је ригорозна штедња. Или, могу да вам кажем да смо рецимо, за прва три месеца, оно што је потрошено за прва три месеца и оно што је потрошено од како је формирана нова влада, однос 6:1, значи да је шест пута мање потрошено у овом периоду него у претходном. И један део средстава који је у периоду потрошен, потрошен је због тога што смо имали обавезе из претходног периода. Мислим, то говорим као чињеницу. То је прва ствар. Друга ствар, покушали смо да променимо одређене навике, а то је да уведемо одређен начин добијања посла. Нисмо баш потпуно успешни. Али покушавамо да неке ствари променимо. Па смо донели одлуку да сви послови који су већи од 50.000 динара, морају да се добијају лицитацијом. Искључиво јавном лицитацијом. И то је обавеза свих предузећа у оквиру Министарства саобраћаја и веза, уколико имају потребе за било чиме, да расписују јавну лицитацију, да ту јавну лицитацију спроводи Министарство саобраћаја и веза, које ће имати своје чланове и ... предузеће из ресора Министарства саобраћаја и веза. И могу да вам кажем да је већ спроведена једна таква лицитација. То је лицитација за израду рулне стазе на аеродрому "Београд" и да су постигнути први добри ефекти. Од најмање цене, пошто смо се тако договорили, понуђачи су имали право да после отварања понуде, у једном кругу дају нову цену, и да смо од најмање цене скинули још за милион и две стотине хиљада. Било је око 10 понуђача и нико није отишао са те лицитације а да је имао утисак да она није спроведена

на прави начин, односно да су било који други фактори утицали сем цена и квалитет посла који су они понудили кроз одговарајући тендер који су имали. И, мислим да ће то бити пракса и убудуће у Министарству за саобраћај и везе у свим ресурсима, да сви послови морају да се јавно огласе, и да се дају на лицитацију. Такође, мислим да смо били успешни што се тиче друског саобраћаја. Ту смо у Влади Републике Србије предложили измене и допуне Закона о путевима, односно промени статуса Дирекције за изградњу и реконструкцију путева. Чекамо прву скупштину на којој ће, надамо се, бити усвојен тај закон и мислимо да ћемо тада много боље, једноставније и ефикасније радити онај посао који би Дирекција за путеве

смо обишли комплетан аутопут од Београда до Ниша. Посебну пажњу смо поклонили дивљим излазима који се стварају. Нажалост, то је велика штета за државу Србију, то је велика штета по два основа: један, што се не плаћа употреба аутопута, други, што се уништава државна имовина, односно имовина на аутопуту, диже се ограда и све оно што је у оквиру зоне аутопута, и мислим да ћемо ту успети да се у овом новом кривичном закону, предложимо одређене промене, да излазак на неодређеном месту, односно ван рампе, да се третира као кривично дело. За сада је то прекршај, такорећи, бениган. Бесмислено је некога тужити, поготово када та пресуда дође за годину дана, кад то изгуби неку своју вредност

Допуном закона о путевима министарство саобраћаја имаће веће ингеренције

требало да ради, односно изградњу, реконструкцију и одржавање путева, али и ту покушавамо да уведемо одређени ред, што се тиче аутопута. Аутопут, као један од значајних финансијских извора за финансирање управо изградње и реконструкције аутопутева, није на адекватан начин до сада третиран. Ми покушавамо да му дамо одговарајући значај, неки пут са мање неки пут са више успеха, али гледамо да то буде у континуитету, да не кренемо па да нас забораве, гледамо да сваког момента осећају да нисмо изгубили из видокруга аутопут и полако почињу одређени помаци. Знате, тешко је, али полако почињу. Не знам да ли сте имали прилике да видите на почетку сезоне, ми

и мислим да ћемо покушати да одвикнемо ригорозним казнама људе да излазе са аутопута и да не плаћају. Ја могу да вам кажем да то није ни најмање безазлено по друштвену заједницу. Само од Београда до Шида, фали, у оба правца, с једне и друге стране 200 километара жичане ограде. И то је нешто око милион марака, ако узмете да је 50 марака један метар, то вам је око милион марака. Погледајте, која је то штета по друштвену заједницу само на једном сегменту, а то је жичана ограда. Да не говорим о другим стварима. Такође, кренули смо да, колико толико, уредимо паркинге на аутопуту, да они одговоре оном квалитету који би аутопут морао да има. Дакле, свако онај

који би желео да се заустави на паркингу, требало би да има одговарајући сервис, односно тај паркинг мора да има одређене пратеће објекте. Мислим да су завршени пројекти за мокре чворове, сваки паркинг би то морао да има, и ми ћемо то у сваком случају увести, да уредимо она места на којима путници могу да се задрже, односно седну, столице и столице. Такође, да на одређеним паркинг просторима, (издали смо јавне огласе за то), понудимо грађанима да на њима отворе чокретне објекте у којима би продавали одређене производе. Само не би се продавала алкохолна пића, с тим што би уз једну минималну накнаду. Такође, обишли смо комерцијалне објекте на аутопуту и покушавамо и ту да уведемо

законом, морају да се извршавају и мислим да ћемо ипак успети да ту уведемо ред и да ће нормално од тога држава имати користи. Такође покушавамо још једну велику ствар,... извињавам се што сам мало одужио, али ово је мој ресор, па морам да објасним подробно, управо због тога што се и ту догађа велика друштвена штета, односно крађа, а то је наплата путарине, на самим рампама, односно малверзацијама које се дешавају. И, за сада нисмо, тј. Немамо адекватно решење које ћемо предложити. И очекујем да у току јесени дођемо до адекватног решења које ћемо и спровести и да ћемо напokon решити проблем наплате путарине, односно велике крађе. Знате, много прича има да је на наплатним рампама

Па, онда има картица које су у оптицају, али нису легалне, односно, оне су интерне између инкасанта. Знате, нису само ту умешани, онда се намеће логично питање – зар су само инкасанти у том кругу. И одмах морам да вам дам одговор – нису. Јер, зашто би неко дозволио некоме да прибавља себи, да крађом прибавља себи корист, ако и он нема од тога корист. Значи, постоји неки круг који функционише и који је врло тешко разбити. Односно, врло тешко је ући. Знате, хватају се људи на рампама, постоји та интерна контрола, дају се откази, али нон стоп функционише, све је то у односу на стварне проневере, све је то ситно. И то је велики проблем с којим држава Србија мора да изађе на крај, односно Министарство за саобраћај и везе. Ја сам убеђен да ћемо бар делимично тај проблем решити.

Водитељ: Министре, предлагем, пошто ће и гледаоци сигуран сам, имати мноштво питања, да погледамо само минут ЕПП-а, па да онда и њима дамо реч. Поштовани гледаоци, очигледно ових стотинак питања која сте упутили посредством телефона 232-399 говори заиста да смо довели правог госта и да можемо да кренемо управо са вашим питањима. Ја ћу брзо читати, у нади да ћете и ви брже одговарати. – Радим, каже, у Немачкој, 28 година, и све немачке законе морам да поштујем. А ако ми се не свиђа, могу да идем у своју земљу. Зашто се то не спроводи у нашој земљи? Живорад – Параћин.

Драган Тодоровић: Па, спроводи се. Не знам на које конкретно законе мисли?

Водитељ: Ево, управо мисли на Косово и Метохију.

Драган Тодоровић: Па, ево, спроводе се, уз велике тешкоће, односно притисак међународне заједнице, али се спроводе. Нисмо узмакли ни за педаљ.

Водитељ: Зашто нисте дозволили да се плаћа девизна легализација аутомобила из Црне Горе и зашто тај новац од легализације дајете пропалој "Застави"?

Драган Тодоровић: Прво, ја не знам одакле информација да ћемо уопште дати тај новац "Застави", друго, молим вас, у држави Југославији, односно, Републици Србији, званично средство плаћања је динар. Доста је стабилан, са неким мањим или већим осцилацијама у неком моменту. Нема разлога да се плаћа девизно. Динар је званично средство плаћања, према томе платите динарима.

Водитељ: Милош из Крагујевца, каже

У министарству за саобраћај сви послови морају јавно да се огласе

ред. Нажалост, имамо огроман број таквих објеката, од пумпи, па до ових других објеката, угоститељских објеката, који не плаћају таксу која је законом предвиђена за све комерцијалне објекте који имају излаз на аутопут, подразумева се да морају да плаћају одређену таксу и ту постоји велики број, односно велики је износ дуговања. Мислим да је Дирекција за путеве поднела око 200 пријава, односно тужби, да се наплати тај дуг. И мислим да ћемо у томе истрајати, покушавамо да анулирамо све друге утицаје, него да се држимо закона, не интересује нас ни ко је власник, да ли је то приватно, друштвено, апсолутно нас ништа не интересује. Обавезе које су прописане

криминал. По информацијама којима располажем, сигурно је, не знам да ли су у тој мери тачне, али то држава мора да спречи. Има једна ствар, где се одмах поставља питање – због чега то до сада није урађено? И верујте ми да ја не знам одговор. Запањен сам, али нисам нашао адекватан одговор – због чега до сада није. Знате, постоје различите процене. Час се помиње да је једно место на наплатним рампама, вредно 20 хиљада марака. Да би дошао уопште да ради. Ја вам говорим о причама, ово су само приче које долазе до мене. Говорим вам и на основу података о броју неупарених картица. А то је само оно што се открива. Замислите колико има само оних које се не откривају.

радио-аматер – када ће Драган Стаменковић почети да ради свој посао?

Драган Тодоровић: Ја се надам да ради. Очигледно је да то није случај. Рапитаћу се.

Водитељ: Власта Јагодина – Оружје на Косово стигло је из иностранства. Где је тада била војска, полиција и царина? Сваки Шиптар који је у иностранству, приликом уласка у нашу земљу, ако нема уредна документа не треба га примити.

Драган Тодоровић: Морам да вам кажем да је ово можда незнање, да не кажем, не бих хтео да кажем да је дезинформација. То оружје које је откривено на Косову и Метохији у највећој мери, то је оружје које је кинеског порекла, односно руског, што говори да је ушло из правца Албаније. Да је одређена количина ушла и на другим граничним прелазима, сигурно је, али у мањим количинама и није тако опасно. Морам да вам кажем да је војска свој посао урадила доста ефикасно. Количина оружја која је у првим данима, са којим су располагали шиптарски терористи, у сваком случају није била толико велика. Били сте сведоци свих оних акција које је војска предузимала на граници и количине отетог оружја. Према томе, мислим да је војска сјајно обавила свој посао на граници са Албанијом.

Водитељ: Милован из Крагујевца – Приликом предизборне кампање обећали сте да ћете, када дођете на власт, решити питање редовне исплате просветних радника.

Драган Тодоровић: Ја, колико знам, све исплате се, колико је могуће у овој ситуацији, Влада Републике Србије обезбеђује. Уосталом, нова школска година је почела без проблема, почела је на време, управо због тога што је Влада уложила огроман напор да се исплати просветарима, здравственим радницима и да се исплате пензије. Ја морам да вам кажем да је пензиони фонд већи него платни фонд. И то је велики напор за Владу, односно за државу да сваког месеца обезбеди та средства. Трудимо се. Мислим, у овим условима у којима смо сада, са овом ситуацијом на Косову и Метохији, где ми морамо да одвајамо одређен износ за полицију и војску, да колико толико, да смо ипак успешни.

Водитељ: Е, сад, управо, кад рекосте то, једно питање Небојше из Јагодине, мало је провокативно – кога ми заправо бранимо на Косову? Колико Срба, и шта

уопште имамо тамо (мисли се на број Срба) па је све то вредно глатовања осталих Срба и досадашњих губитака у људству?

Косово и Метохија је извор, односно колевка српске државе

Драган Тодоровић: Не знам, мени би више личило да је потписан неким другим именом – Алија или можда неким другим именом. Знате, ја никада не бих поставио параметар ни једног јединог људског живота, а не да постављамо питање колико Срба треба одбранити на Косову и Метохији. Косово и Метохија је извор, односно колевка српске државе, према томе, то говори, и не бих даље коментарисао.

Драган Тодоровић у студију телевизије “Палма плус”

Водитељ: Да ли знате да они који нису Срби, а имају власт у предузећима и установама протерују са радних места Србе из Београда? – Вера из Јагодине.

Драган Тодоровић: Морате да ми наведете конкретан пример. Ово је...

Водитељ: Пошто критикујете коалицију “Заједно”, каже Зорица из Параћина, да није ништа добро урадила, за ово време владавине, реците шта је СРС конкретно урадила за ово време владавине.

Драган Тодоровић: Мислим да је најбоље да одете у Први општински одбор, односно Општински одбор СРС у Јагодини, потражите било који број “Земунских новина”, па ћете имати прилике да се на лицу места, кроз фотографије, на најбољи могући начин уверите шта је

то урадила СРС у Општини Земун. Имамо два пресека: 100 дана радикалске владе у Општини Земун, 500 дана радикалске владе у Општини Земун, све је наведено конкретно, бројкама, цифрама које су разумљиве, а за оне за које ни то није довољно, постоји и фотографија, пре и после тога шта су урадили српски радикали.

Водитељ: Зашто не ухапсите Аганија, Демаћија и Ругову, када они све то потпирују? – Миладиновић из Параћина.

Драган Тодоровић: Мислим да нема потребе да се ухапси ни један од лидера Албанаца на Косову и Метохији. Они делују политички, односно немамо никаквих доказа да су терористи имали право да изјављују оно што су изјављивали. Ми смо, чињеница је да они подржавају, да вербално подржавају терористе, односно

да нису ни један једини пут осудили тероризам, али ми у овој ситуацији у којој смо, не би имали ни потребе и мислим да би то била грешка да се ухапси било ко од албанских представника.

Водитељ: Потпредседник Николић је мало радикалнији, он је прошле суботе рекао: недвосмислено сматрам да треба да дође под удар закона Демаћи.

Драган Тодоровић: Ја мислим да у овом моменту по државу Србију не би било паметно да ухапси ни једног представника шиптарске националне мањине, из простог разлога, и овако не можемо да останемо живи од Запада, још кад би... То би им био црвени барјак, и ја мислим да би већ кренули са бомбардовањем.

Водитељ: Животије из Мајура – Да ли

ћете пустити и кад нас да региструјемо кола као у Црној Гори, или ће да остане само пререгистрација из Црне Горе?

Драган Тодоровић: Морам да признам да нисам био ту кад је та уредба донета, али да је већ ступила на снагу, да је изашла у "Службеном гласнику", односно да су је већ у новинама објавили и да ту не постоји никаква непознаница кад је у питању...

Водитељ: Па, мислио је можда неку нову уредбу, па да могу сад ова страна возила која дођу, као што је у Црној Гори...

Драган Тодоровић: Морам да вам кажем да је Влада сада одлучна да спроведе ову уредбу, односно сви они који поднесу захтев уколико је возило легално, да ће моћи да га легализују у Републици Србији и да ће – мислим да је већ, да МУП кренуо са контролом и да ће возила из Црне Горе, за она лица која возе по овлашћењу или неком купопродајном уговору, да ће она бити одузимана и провјеравана. Ако се утврди да за та возила није плаћена царина, да ће се спроводити царински поступак, односно да ће бити одузимана.

Водитељ: Јовановић, Јагодина – Зашто нам касни једна и по пензија?

Драган Тодоровић: Од оних шест пензија које су касниле, ево, успели смо да то сведемо на, не знам да ли је то једна и по, верујем да је једна и по, али видите који је то само успех. Па због тога што се налазимо у овој ситуацији каква... Ипак нас Косово кошта скупо, а покушавамо да обезбедимо средства за пензије, кажем вам, плате за наставнике, здравствене раднике, и остале државне чиновнике.

Водитељ: Кажу понекад фонд и не треба ни да постоји, само пређу паре када дође тренутак да се исплати.

Драган Тодоровић: Знате, то се сада, уз велике муке и напоре се обезбеђују та средства.

Водитељ: Дејановић из Јагодине – Зашто неко, или окупатор жели да ухапси хероје Младића и Карацића, шта су згрешили?

Драган Тодоровић: Колико ја знам, нису згрешили ништа. Сем ако није грешка то што су Срби по рођењу.

Водитељ: Овде из Јагодине гледалац пита – Да ли имате намеру да возила из Републике Српске буду пререгистрована?

Драган Тодоровић: Не, то се није ни

разматрало.

Водитељ: Ко може и ко треба да подигне оптужницу за Холбрука, јер је сигурно допринео масакру у Кљечки и то наравно крематоријуме?

Драган Тодоровић: Па, вероватно неки нови међународни суд који ће бити непристрасан, не само за њега, него за све оне који су својим деловањем довели до распада Југославије, односно свих ових догађаја на Косову и Метохији.

Морамо да очистимо Косово и Метохију од терориста без обзира на претње

Водитељ: Љубомир из Јагодине – Немачки министар одбране изјавио је да је бомбардовање српских градова на Косову свршена ствар. Да ли то значи да наша држава може да се супротстави војском у одбрани својих територија од таквих напада НАТО снага? И, уопште, питање напада и претњи.

Драган Тодоровић: Да, претње су врло озбиљне и оне су сталне, да се разумемо. Међутим, то не треба ни једног момента да нас поколеба. Пред претњама не треба устукнути. Ми само треба да се спремимо да на случајан напад одговоримо на најбољи могући начин и да то нападача скупо стаје. Али, размишљати, шта радити, мислим да је непотребно. Ми морамо да урадимо овај посао који радимо, морамо да очистимо Косово и Метохију од терориста, без обзира на претње. И, уколико будемо ставили до знања свима који имају намеру да бомбардују Србију, да ћемо жестоко одговорити, мислим да ће то имати свог ефекта. А, ево и ова нова декларација, председника Јељцина и Клинтона, ипак говори да су се неки односи у свету променили и да баш није сада тако једноставно кренути на једну суверену земљу, бомбардовати је а да нема ни једне једине потпоре у међународном праву.

Водитељ: Неша из Параћина, ово је мало компликованије, мислим да не улази у ону уредбу, али каже: мајка из Црне Горе поклони ауто у Србији – да ли он подлеже плаћању таксе?

Драган Тодоровић: Подлеже, подлеже сигурно. То нема никакве везе. Код њега је једино добра ствар што није морао да купи ауто и да плати и да плаћа регистрацију, према томе, кад је већ добио ауто на поклон, може и да плати ту таксу држави.

Немате ниједну аферу која је везана за било ког министра у овој Влади

Водитељ: Тома из Јагодине – Господин Шешел је у предизборној кампањи обећавао тврду борбу против државног криминала. Шта је учинио са уласком у коалицију са СПС-ом?

Драган Тодоровић: Па, ево, довољна чињеница је да не постоји ни једна једина, не само велика, него и мала афера, која је избила у јавност, односно да је најавио било ко да се нешто десило против законито. Чињеница је да је ухапшен господин Ђорђевић и да је оптужен, да се налази у затвору за велику корупционашку аферу. Чињеница је да је ухапшен директор Дуванске индустрије Ниш и чињеница је да садашња коалициона Влада у Републици Србији ни једну једину ствар није препустила, односно да је дошло до било какве злоупотребе. Дошло је само у једном случају до једне грешке, односно Влада је била дезавуисана по питању фабрике козметичких производа у Земуну – Далије, али када смо сазнали да су подаци које је Влада добила нетачни, одмах смо поништили то решење, поништили смо и судско решење и поново је успостављен стари управни одбор који је успоставила Влада Републике Србије. Према томе, најбољи доказ да смо успели да зауставимо крупан криминал, је то што чак и у жутој штампи, нападају нас по свему и свачему. Не распада се за дан два, за месец дана, али немате ни једну аферу која је везана за било ког министра у овој влади. Чак ни за СПС ни за ЈУЛ. Поготово нема, нормално, за представнике СРС. Не само да нема неке афере, нема ни једног новог аутомобила, нема ни једног јединог, једне једине ствари где је урађено нешто без... да су паре потрошене. Гледамо да водимо рачуна о сваком динару.

Водитељ: Томислав из Лапова – како коментаришете шверц цигаретама јер на граници Црне Горе немају проблема са Албанцима?

Драган Тодоровић: Па, то мора да пита представнике Владе Републике Црне Горе. То је најбољи начин да дође до правог одговора.

Водитељ: Ко регулише саобраћај по друмовима Косова? – Верица из Јагодине.

Драган Тодоровић: Министарство унутрашњих послова Републике Србије.

Водитељ: Да ли очекујете да инкасант на аутопуту раде поштено за 100 марака, или долара, отприлике? – инкасант са аутопута. Гледа нас и буни се. Мала плата.

Драган Тодоровић: Да ли ви очекујете зато што министри имају мислим 3400 динара плату, да због тога треба да примају мито, због тога да улазе у корупцију. Мислим да је питање неадекватно. Не слажем се с тим да плата инкасанта, и не само инкасанта, него било ког радника буде 100 марака, али то не треба да буде оправдање да би се вршио криминал, односно да би се крало. И ми покушавамо да нађемо могућност да се подигне плата у државној управи. Ако се подразумева да квалитет рада у државној управи треба да буде врхунски, онда би то требало да прати и одређена материјална надокнада. А верујте да су плате државних чиновника са високом стручном спремом, отприлике од 1400 до 1800 динара. Тек, начелници и ови други прелазе преко 2000. Свестан сам чињенице да су плате мале, али с тим морамо да се изборимо, а криминал морамо да уништимо.

Увоз половних аутомобила је у надлежности Савезне Владе

Водитељ: Обзиром да је домаћа аутомобилска индустрија у таквом стању да не може да подмири потребе на домаћем тржишту, зашто не одобрите увоз половних аутомобила, под одређеним условима, да не мора да се иде преко Црне Горе? – Драган из Јагодине.

Драган Тодоровић: Видите, то је у надлежности Савезне Републике Југославије, односно Савезне владе, да би се уопште одобрила, односно да би се дала таква могућност, Влада мора добро да промисли. Да види које су користи, а које штете. Знате, чињеница је да наш народ нема велика финансијска средства и да би у највећој мери била увезена половна и стара кола. А да би за то ипак била утрошена велика материјална средства, а да ми, као држава, не би од тога имали никакве користи. Ево, узмите само рецимо, да сада дате могућност да се увезу кола са Запада, да тај један ауто кошта у просеку 5000 марака, да се увезе 100000 таквих аутомобила, то је око пола милијарде марака. Знате колика је то добробит за две или три западне земље, а ми од тога не би имали корист. Када би успели да

направимо такав споразум да за тај одређен износ дамо неку противуслугу, онда би то можда и могло, лично мислим да би и вредело разматрати. Овако, то је дискутабилно.

Водитељ: Владан из Рајчинца – Да ли знате колико је урађен републички пут у селу Рајчинцу и зашто као министар данас нисте отворили тих неколико стотина пута? Да ли знате да је урађена само половина пута?

Драган Тодоровић: Ја сам то видео на дневнику. Изненађен сам да је отворено тих импозантних 890 метара, вероватно су сматрали да министар није баш адекватна личност да отвори толико дугу деоницу. Вероватно кад буду отварају другу половину, да ће ме звати. Нажалост, немам комплетан увид по питању изградње тих локалних и регионалних путева. То је један од проблема који сам вам отприлике наговестио, који је везан за Дирекцију и реконструкцију путева, али кажем вам да је на Влади већ усвојен, да су усвојене измене и допуне Закона о путевима и мислим да ће са тим законом Министарство саобраћаја и веза имати веће ингеренције, односно надлежности, да ће моћи да контролише одлив средстава, односно, на који начин се средства троше. Јер, ево, сасвим случајно сам гледао на вашим вестима и видим да је на Општинском одбору СПС-а отприлике најављено отварање пута, као да је то урадила СПС. Није тачно, те паре које су дате за изградњу тог пута су комплетно дате из буџета Републике Србије, према томе, није га урадила ни СРС, ни СПС, ни било која друга политичка странка, урадило га је Министарство саобраћаја и веза, урадила га је Влада Републике Србије и мислим да такве ствари не би требале да се користе ни у какве пропагандне сврхе, него управо у оне сврхе за које су и намењене, а то је да се људима омогући да имају добре путеве.

Водитељ: Да ли је законски регулисано поседовање даљинских телефона, да ли је могуће да се санкционише њихова употреба због великих сметњи које праве на телевизији и радију?

Драган Тодоровић: Слушао сам доста о томе да је, да мора чак и нека дозвола да се даје за даљинске телефоне, међутим, конкретно морате, постоје две врсте даљинских телефона. Имате оне телефоне који су у кућној употреби, који су малог домета и имате телефоне за које је потребно да ставите антену на одређен

грађевински објекат. За такве телефоне потребна је дозвола.

Водитељ: О чему одлучује Србија кад је реч о Телекому и ПТТ Србије? О чему одлучује Србија, односно Влада, или...?

Драган Тодоровић: Како о чему? Па на основу Закона се све спроводи, према томе, имали сте прилике да чујете... Знате, то сам на ТВ БК рекао да сам био против тог поскупљења, али нисмо могли да урадимо ништа јер је уговором предвиђено. Уговор мора да се поштује, он је склопљен са инопартнерима и знате, не можете инопартнера доводити у заблуду. Сада склопите с њим уговор и после одређеног времена кажете – то сада пуј, пике, не важи.

У овом моменту за Србију је важно да дође до нормалних пруга

Водитељ: А где су брзе пруге? И тим питањем да завршимо овај...

Драган Тодоровић: Где су брзе пруге, железничке. Мислим да брзих пруга у Србији неће бити уопште. Мислим да нема никакве потребе за брзим пругама, да је то на један одређен начин употребљавано у предизборне сврхе. Србија нема потребе за брзим пругама, све процене наших стручњака говоре да би првенствено за наше пруге било потребно да се обезбеде колико толико нормалне брзине, не оне које су предвиђене за прошли век, а то је да на појединим деоницама иду наши возови од 10 до 30 километара. Не на свим, али на појединим местима, и да је наша потреба отприлике за пругама које развијају брзину до 160 километара. Знате, брзе пруге и пројекат који је ишао у једном одређеном моменту, можда је могао бити привлачан, јер су страни партнери пристајали да изграде построј за брзе пруге, нормално то би комплетна технологија била њихова, ми би ту учествовали једним делом, али не значајним, али обавезу одржавања тог построја сносила би држава Србија. А много је скупље одржавање, него изградња. Према томе, мислим да је у овом моменту за Србију важно да дође до нормалних пруга, да смањимо у највећој мери кашњење, отказивање полазака за путничке и теретне возове и да смањимо лежарину за ино и за наше вагоне. То је нешто што нам је приоритет, а када све то будемо завршили, онда ћемо вероватно моћи да се возимо и брзим пругама.

Водитељ: Можете ли само кратко да ми одговорите? Хоћемо ли после 7. лете-ти на међународним линијама?

Драган Тодоровић: Знате, тешко је одговорити на то питање. У почетку смо јасно ставили до знања да би таква одлука Западне Европе била противправна. Нема аргумената. Знате, ако УН донесу такву одлуку, оне могу да се правдају. С обзи-ром да Југославија има билатералне спо-разуме, односно ЈАТ са националним ко-мпанијама, онда се подлеже одређеним обавезама по том уговору. И не може се уговор једноставно прекинути. Ја очеку-јем да још увек има разума, мада не могу да кажем да сам претерани оптимиста. Поготово после ових вести, мада могу да вам кажем да је одмах по најави, односно по забрани летова од стране САД, где ни-смо летели, јер то је тај... санкција, да смо имали најаву од стране Холандије и Грчке, да ће и они приземљити наше ави-оне, да се Енглеска противила управо због уговора који су потписани и да би у том случају дошле, да би имали... према томе, да сачекамо 7. Није далеко.

Влада је урадила све да помоћ на Косову и Метохију стигне

Водитељ: Ево, поново се враћамо на питање, гледалац из Пожаревца – како и на који начин, СПС, ЈУЛ, СПО, шаљу ко-нвоје и конвоје помоћи Србима на Косо-ву. Радикали то нису једноставно учини-ли. Значи ли то да не бринете о Србима на Косову?

Драган Тодоровић: Не, то ни у ком случају не значи да ми не бринемо о Србима на Косову и Метохији. Ми о Србима на Косову и Метохији бринемо као што брину сви Срби који су распо-ложени да сачувају Косово и Метохију, међутим, мислимо да ове акције које се предузимају, да не би требало на овај начин да се предузимају. Односно, оне се користе у пропагандне сврхе. Прве-нствена је обавеза државе да води рачуна о својим грађанима. И обавеза је државе, односно Владе Републике Србије да води рачуна о грађанима Косова и Метохије и ми то радимо. Не знам због чега, претпо-стављам да су то опет неке навике из не-ких ранијих периода, где сада креће ка-мпања – помоћ за грађане на Косову и Метохији. И онда се то подводи под – то је урадила СПС, ЈУЛ или СПО. Ја само молим једну чињеницу да ми од њих неко изнесе. Колико је пара СПС, СПО или

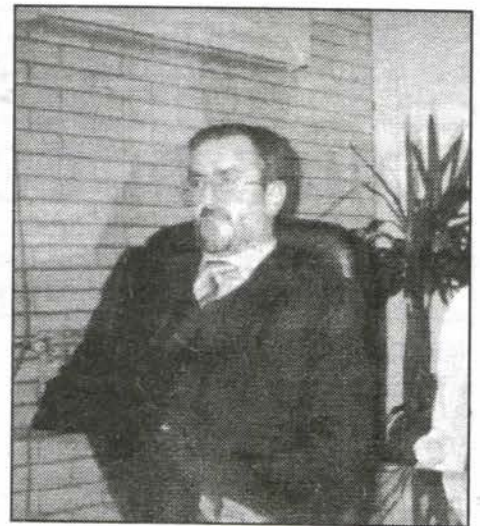
ЈУЛ платила тим предузећима за мате-ријал који је послат, храну или било шта друго. То је прво и основно. Друго, да ли је потребно да се тим грађанима на Косо-ву и Метохији, мимо помоћи коју упућује Влада Републике Србије, доставља по-моћ? Ако је потребно, онда значи да Влада не ради добро. А ја вам тврдим да је Влада урадила све да помоћ на Косово и Метохију стигне. Ми смо обилазили до-ле, господин потпредседник Владе, го-сподин Војислав Шешељ је обилазио Пећки округ, и морам да вам кажем да се тамо налази и грађевински материјал, да је достављена храна, да се води о томе рачуна, да локални функционери поку-шавају опет да ту неке ствари побркају, али у највећој мери, помоћ на Косову и Метохији је достављена, а уколико није, то треба да се упуту према Влади.

Водитељ: И ових 60 кућа које се граде, управо су из средстава Владе?

Драган Тодоровић: Управо из сред-става, односно материјала, који је упу-тила Влада Републике Србије. Влада Републике Србије је у стању да се избори са ситуацијом на Косову и Метохији и нема потребе да се то ради. На који начин, како, који су то параметри, који ће се успоставити на терену да би се тај мате-ријал поделио? Шта ће, хоће ли они то делити припадницима своје странке? Мислимо да постоје надлежна мини-старства за то и то је моје мишљење да би то требало урадити на тај начин.

Водитељ: Почели смо са Косовом и Метохијом, па и завршавамо. Како про-цеђујете, хоће ли дијалог, хоће ли нешто ова међународна заједница учинити да што пре седну преко пута представници албанских партија и Владе Републике Србије и да се једноставно крене у ми-рније воде.

Драган Тодоровић: Па, ја нисам оптимиста, не верујем да је то намера За-пада. Јер, да је то била намера, не би ни покретали све ово што се десило на Косо-ву и Метохији. Ја очекујем да, ми морамо доста дуго да будемо под притиском, односно да на све могуће начине будемо изложени овим проблемима који су на Косову и Метохији, да ћемо се само решити пре ако будемо пре успели да се изборимо са терористима. Опет подвла-чим, са терористима нема преговора и не-ма другог начина, сем да се униште, да се физички униште. То је једини начин. Иначе, ми немамо никакве друге шансе да опстанемо. Запад ће учинити све да

Драган Тодоровић министар за саобраћај и везе у Влади Републике Србије

нам загорча живот и само у овим усло-вима, када губе на терену, када се дога-ђаји који их дезавуишу, као што је откри-вање крематоријума у селу Клечка, они покушавају да прегрупишу своје снаге, да нађу нове потезе којим би оправдали ово деловање на Косову и Метохији. Једино уколико буду дефинитивно убе-ђени да народ Србије нема намеру да по-кликне, нема намеру да се преда, нема ни на крај памети да се одрекне Косова и Ме-тохије, мислим да ће у том моменту оду-стати. С тим што сам ја убеђен да ће и све већи број припадника албанске наци-оналне мањине пружити отпор терорис-тима, јер и они дефинитивно схватају да је ово игра у којој они у сваком случају губе. И то показују догађаји на терену, све је већи број Шиптара који налазе сна-гу да се одупру албанским терористима, то полако почиње да излази и у јавност, управо због тога што је тероризам неми-лосрдан. Њих не интересују ни Срби ни Шиптари, њих интересује њихов поли-тички циљ, односно задати циљ, који им је задао Запад.

Водитељ: Поштовани гледаоци, до-зволите да се у ваше и своје име захвалим министру за саобраћај и везе у Влади Републике Србије, инг. Драгану Тодоро-вићу, који је био вечерашњи гост у 80-ој емисији "Политикона". Хвала вам ве-лико, господине министре.

Драган Тодоровић: Хвала Вама.

Водитељ: Поштовани гледаоци, при-јатно, видимо се поново у "Политикону", следећег четвртка од 20 часова и 40 минута.

ТВ "ПАЛМА ПЛУС" У ЈАГОДИНИ, МИНИСТАР ЗА ЕКОНОМСКУ И ВЛАСНИЧКУ
ТРАНСФОРМАЦИЈУ У ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЈОРГОВАНКА ТАБАКОВИЋ,
ГОСТ У ЕМИСИЈУ "СВЕТ ЗАБАВЕ" 22. СЕПТЕМБАР 1998. ГОДИНЕ.

МИ СРБИ СЕ ЈЕДНОМ ОПРЕДЕЉУЈЕМО

Сви они који ураде другачије, знате како их народ третира - једном издајник, увек издајник.
Једном Српска радикална странка и заувек.

Водитељка: ... наредног лета видимо из наше летње баште у истом амбијенту са добрим и новим гостима. Бога ми, за вечерас су нам гости добри, добра нам је публика, добра нам је и ова сала... хотела "Јагодина" и зато добро нам дошли, настављамо све по старом. Лепо се дружимо и овог уторка у 21 у емисији "Свет забаве".

Водитељ: Да, лепо је рекла Александра и вечерас имамо специјалне госте. У свакој емисији по три нова госта, па да кренемо одмах са најавом. Морам да се послужим папиром да не бих нешто изоставио, јер је заиста пуно наслова. Пазите овако, наша вечерашња прва гошћа, наша прва дама је министар за економску и власничку трансформацију Владе Србије, народни и савезни посланик, дипломирани економиста Јоргованка Табаковић (аплауз).

Водитељка: Изволите. Добро вече, добро нам дошли. Наравно, чим је Сава преузео прву реч и уводну реч, значи да нам је и ове вечери из сфере политике дама у гостима. Ако сте се лепо сместили добро нам дошли. Причаћемо вечерас бога ми пуно тога. А, други гост је мушког пола. Преузимам реч и кажем, неко кога сте волели, неко кога волите, чије песме радо слушате, неко ко има нови албум и пуно тога ове вечери и ове ноћи хоће да нам каже, господин Маринко Роквић. Добро вече, добро нам дошли, причаћемо вечерас сви са Вама, уколико сте се лепо сместили, а

јесте, почећемо за неколико минута са причом. Е, сад, да не би било забуне, наравно да смо ми исправно најавили и очекујемо даму, а пошто се ево све то дешава овако како се дешава и пошто наши певачи увек имају посла у току

емисије стиже и наша...

Водитељ: ... наша гошћа из света естраде Вера Нешић.

Водитељка: Један аплауз за све. И њу волимо. Ево, да чујемо гласове и наших гостију, на почетку - добро вече, добро нам дошли. Министарка Јоргованка Табаковић, наша гошћа.

Јоргованка Табаковић: Добро вече, и боље вас нашла.

Јоргованка Табаковић

Водитељка: Не знам како је министарка вечерас, да ли је била у прилици да учествује у некој оваквој емисији.

Јоргованка Табаковић: Управо сам ја у изузетно повољној ситуацији да и иначе учествујући у озбиљним емиси-

јама, бавећи се озбиљним темама, вечерас са у дружењу са вама просто мало одморим од свега тога.

Водитељка: Лепо, то значи нема треме.

Јоргованка Табаковић: Апсолутно, никакве треме. Ако нема треме радити озбиљан посао одакле трема забављати се.

Водитељка: Па, не знам, Ваше колеге... нисмо рекли све да је Српска радикална странка оно што је језгро госпође Јоргованке Табаковић, а Ваше колеге које су биле, министар Александар Вучић, министарка Маја Гојковић, Ваш председник др Војислав Шешел, констатовали су богами да није баш лако учествовати и оваквим емисијама.

Јоргованка Табаковић: Не би било у реду да ја унапред кажем да ће бити лако. То ћемо знати на крају, али да је пријатно то могу већ да потврдим.

Водитељка: Хвала Вам лепо. Мислим да ћемо такав темпо и одржати да смо краја емисије. Е, сад, када бих Вас упитала да политичким језиком и паролама поздравите наше госте и наше гледаоце, шта бисте Ви рекли (питање упућено Маринку Роквићу).

Водитељ: Коју песму Ви волите?

Јоргованка Табаковић: Овако, лично сам упознала Маринку први пут вечерас, али преко песме га познајем већ дуго. Врло уважавам то што

ради. Пошто је он открио једну тајну, да сам га подсетила на једну стару добру песму, сада ћу ја да откријем једну тајну, ми смо будућу сарадњу на тему ове аполитичности већ уговорили. Чланство у којој странци - то нека погоде ваши

гледаоци.

Водитељка: Да ли Ви певате?

Јоргованка Табаковић: Апсолутно не. Ја волим лепу песму, али имам музикалне само уши. У тој песми толико уживам...

Водитељка: Која је то песма?

Јоргованка Табаковић: Многе песме које Маринко пева, али овако, он ће конкретизовати вероватно у једном малом делу ту моју омиљену песму, а ја ћу конкретизовати његову симпатију кроз приступницу СРС.

Водитељка: Јел тако? Каква је ово приступница вечерас (аплауз). За ову приступницу мислим да би било лепо да чујемо један део, те песме коју воли госпођа.

Јоргованка Табаковић: Молим за реч.

Водитељка: Може, изволите.

Јоргованка Табаковић: Апсолутно сам један неограничени љубитељ музике или сваке добре песме, без обзира на сти-

Најчешће певамо радикалске песме

Водитељка: За сваки случај да се зна. (аплауз). Овако, пошто су сви радикали у нашој емисији "Свет забаве" оставили утисак веселих, распеваних људи, добро расположених, овако кадо сте скупа и када нисте на радним састанцима, кад запевате, да ли запевате понекад?

Јоргованка Табаковић: Не није то баш... амбијент у коме се ми дружимо и радимо није онај који подразумева песму. Међутим, и кад размењујемо касете, причамо о музици, заиста смо као и сви други нормални људи.

Водитељка: Да, волела сам и хтела да чујем шта је то што радикали најчешће певају, али добро, можда ћемо чути...

Јоргованка Табаковић: Нормално, најчешће певамо радикалске песме. Мислим да ваши суграђани знају да смо ми и неко време када смо били готово забрањивани, врло се сналазили да свој пут до

шем новом албуму традиционалне вредности? (за Маринка Роквића). Реците нам аплаузом колико су вам се допали гости (аплауз). Шта кажете за ове нове аранжмане?

Јоргованка Табаковић: Када неко уме да ради то што ради, односно када одабере прави позив заиста је небитно шта пева, а још кад уме да одабере добру песму, са добрим текстом, успех не може да изостане. Просто могу добронамерно да завидим Маринку на начину како одушевљава публику. У тренутку крање аплауз. Само да пожелим да и у нашим политичким наступима имамо исту такву благонаклоност.

Водитељка: Пошто смо на почетку дали телефон стигла су питања. Обрад Милић из Смедеревске Паланке пита – има ли Шешел обичај да виче на вас жене и Српској радикалној странци. То увек интересује наше, госте, нашу публику, уствари наше гледаоце.

Јоргованка Табаковић: Подсетићу на нешто што је много пута већ до сада речено, у нашој странци се не делимо на младе, старе, на жене и мушкарце. Делимо се на добре и вредне, уствари се уопште не делимо. У странци су само добри, вреди, радни, поштени. То је једини критеријум.

Водитељка: А да ли виче?

Јоргованка Табаковић: Па, има простора за критику и ко је заслужи тај и нека отрпи, ако треба и вику. Ја се трудим да не заслужим.

Водитељка: Је ли некад било?

Јоргованка Табаковић: Никада, апсолутно. Поносна сам на себе што умем да проценим кад шта треба да питам, кад шта треба да саопштим и што сам једноставно особа која поштује дисциплину и што имам искуство ваљда из куће понешено, једно васпитање врсте да се у кући зна ко је газда. Нормално то је муж. Да се у странци зна ко је онај главни и који треба да се или послуша и поштује, не зато што је случајно први него зато што је завредео да буде први. Једноставно, тај начин понашања ме је до сада уверио да је исправан.

Водитељка: Па, је ли муж газда у кући?

Јоргованка Табаковић: Па, нормално. (аплауз).

Водитељка: Шта су Вам колеге из Српске радикалне странке поклониле за 8. март?

Јоргованка Табаковић: Рекла сам да

Јоргованка Табаковић са својим домаћинима у Јагодина

лове, жанрове. Маринко ме је питао да ли ме та песма на нешто подсећа и ја сам му рекла да као и многе друге које ме апсолутно не везују за нешто, него својим квалитетом и музиком, хоћу да објавим да сам ја срећно удата за Драгана и имам троје деце, и ова песма нема апсолутно никакав други значај.

народа нађемо и преко те врсте материјала, не само преко новина и штампаног материјала него и преко касета које на својеврстан и приватљив начин говоре о српству пре свега и о свим оним традиционалним вредностима које сви ми уважавамо.

Водитељка: Уважавате ли Ви на Ва-

се ми у страни делимо по квалитету а не по полу, тако да ми тај празник апсолутно и не поштујемо.

Водитељка: И нико Вам не честита?

Јоргованка Табаковић: Апсолутно не, какве то има везе. Више волим да имам 365 дана него један у години.

Водитељка: А имате их?

Јоргованка Табаковић: Имам их. Трудим се.

Водитељ: Ово је новина за Вас, претпостављам.

Јоргованка Табаковић: Да, али ја морам да приметим да је овде очигледно да мушкарци лакше, или без страха од последица, изражавају своје емоције. Тако су гласно аплаудирали Вери Нешић, за разлику од дама које изгледа нису смеле да аплаудирају док је Маринко певао.

Водитељ: Да ли је то могуће?

Јоргованка Табаковић: Јесте.

Водитељ: Да ли је могуће да имамо плашљиве даме, не бих рекла. Колико је за политичарку значајно да буде лепа, питање за министарку, Петар Милошевић из Ћуприје пита.

Јоргованка Табаковић: Па, ја не мислим да је мање или више значајно, него за било коју другу професију. Кажу да људи просечног изгледа много лакше комуницирају са људима, да немају неке комплексе, и мислим да је у тој мери нека предност. Међутим, ствар тога да ли је нешто лепо и колико је лепо, уствари је ствар укуса. Има много лепота које људи треба да откривају, као других, неке се лепоте виде самим првим сусретом, и не мислим да је пресудно. Јесте важно и лепо је бити леп, лепо је и лепо певати, лепо је бити вољен, радити неки посао са умешем и у тој мери је значајно.

Водитељ: А шта мислите о госпођи Олбрајт, је ли лепа?

Јоргованка Табаковић: Она није лепа ни по оном што говори, ни по ономе како изгледа, а поготову не по ономе што мисли српском народу. Једном речју, она је врло ружна особа, комплетно.

Водитељ: Е сада, за све наше госте Ана Милић, куд ћемо кад не можемо да побегнемо од актуелне теме, а без обзира што су нам гости из света естраде, политика је неизбежна, кажу. Како коментаришете аферу оног сиротог господина Клинтонa и оне сиротице Монике, ко је ту прав, а ко је ту крив, шта Ви мислите, на чијој сте страни?

Јоргованка Табаковић: Ту уопште не могу да будем ни на чијој страни,

мислим да један политичар, пре свега један ожењен човек, један родитељ, иако вам ово личи на неко моралисање, али ја то заиста искрено мислим, врло много мора да води рачуна о ономе што ради и никада, кад нешто у животу радимо, не смемо да размишљамо о томе да ли ће нас неко открити. Једноставно, најважније је имати одговорност према самоме себи, а да су они имали одговорност према самима себи, то никада не би урадили.

Ми се од Америке разликујемо и по својим моралним надзорима

Водитељ: Не сме нико да аплаудира, шта веле, овде је министарка, па ко буде најгласнији...

ти председник државе, ја бих онда сигурно био министар за културу.

Јоргованка Табаковић: Подразумева се да сваки политичар има одређену амбицију, међутим, ја једноставно немам ни претеране илузије о ономе чиме се бавим, нити имам баш амбиције те мере, је бих била врло срећна да је на место председника дошао (што не значи да једног дана неће доћи) господин Војислав Шешељ, а мије се амбиције крећу пре свега у смеру да од своје деце доживим неки успон у животу који сви признајемо. Мислим да сам ја већ доста постигла у животу, али бих свакако имала на уму за министра ову понуду.

Водитељ: Јована Антић из Крагујевца пита министарку да ли има кућну помоћницу, јер је често у Београду, а децу и супруга, каже, неко треба да збрине.

Министарка је шармом освојила госте и публику

Јоргованка Табаковић: Ја овде нисам као власт задужена за завођење страха, на сву срећу, ми се од Америке врло разликујемо и по својим моралним надзорима, на сву срећу.

Водитељ: Господине Маринко, да ли бисте Ви гласали за даму, да буде председник државе.

Маринко Роквић: Па бих сигурно, ако је лепа, па још паметна, односно паметна је чим се бави политиком, претпостављам да треба да буде паметна, па још уз то лепа и спретна, ја мислим да би једнога дана госпођа Јоргованка могла би-

Јоргованка Табаковић: Па да вам кажем, ја имам троје деце, од којих је Ивана пуних 18 година и уписала је економију и академију уметности, јер дивно слика, млађа је Милена, која има 16 година и њак је трећег разреда средње школе. Никола је гимназијалац ове године. Њихов тата, мој драги супруг Драган, није много научио да ради поред своје патријархално васпитане супруге, али једна старомодна мама је научила своју децу да раде и ја могу да вам се похвалим да мије ћерке фантастично кувају и спремају, врло су одговорна деца, а то – имати

кућну помоћницу, можда је за неког потреба, али је то за мене снобизам. Чак кад сам за задњи викенд боравила кући, вукући џакове са краставчићима и паприком, завршавајући зимницу, ајвар и остало је било спремно, комшиница у лифту каже – Боже, па зар сад да не узмеш кућну помоћницу? Ја једноставно мислим да у мом начину живота ништа не треба да се промени, да треба да останем добра мајка и супруга и да ми у тим обавезама сада могу да помогну моја врло послушна деца.

Водитељка: Да требате да позовете публику да гласа за Вас на наредним изборима шта бисте рекли?

Маринко Роквић: Драга моја публико ја сам најбољи, најпаметнији политичар, гласајте за мене.

Једном Српска радикална странка и заувек

Водитељка: Господин Марчетић нема микрофон, па не могу да га питам, али мислим да не би променио странку. Министарка?

Јоргованка Табаковић: Ни случајно. Баш кад сте кад тог питања, ја сам деведесетих година ушла у Српску радикалну странку на начин како се све велике љубави дешавају, сасвим случајно. Међутим, чак и у нека врло ташка времена када сам као банкар, без посла управо због политичког опредељења, апсолутно ниједног тренутка нисам размишљала о промени. Ми Срби се једном опредељујемо. Један муж, односно једна жена, једна странка. Сви они који ураде другачије, знате како их народ третира – једном издајник, увек издајник. Једном Српска радикална странка и заувек. Ово је једна врло искрена изјава, а ту су гледаоци, па нека Бог учини да дуго поживе и увере се у ово што је вечерас кажем.

Водитељка: Пошто смо најавили ко су наши вечерашњи гости знали су да је министарка Јоргованка Табаковић са нама, знају да радикали воле старе српске песме, знају да наш дует добро пева уживо, па питају да ли може "Одакле си селе"? Како Вам се допало ово уметнуто име у песми?

Јоргованка Табаковић: Баш ми се допала једна стара српска песма, када сте мало пре најавили цингл, па калашњиков...

Водитељка: Сада слушамо нешто са новог материјала. Министарка, шта ми-

слите о девојкама које су прошетале?

Јоргованка Табаковић: Ја сам већ направила свој избор.

Водитељка: Знате шта су ми замерили Вера? Рекли су – зашто би само Маринко био изложен оваквим мукама, па са он мора о себи да говори као о политичком кандидату. Шта бисте Ви рекли?

Вера Нешић: Ја бих се поздравила, позвала да гласају за мене, рекла да умет да лепо причам, да сам паметна, али да од свега тога највише волим и умет да певам.

Водитељка: Можда се овде потпише још нека приступница. Шта кажете?

Јоргованка Табаковић: Ја бих била задовољна да још и са Вером уговоримо ту врсту сарадње, пошто смо са Маринком то већ обавили.

Водитељка: Да ли је тачно да у При-

супругу и како сте је освојили?

Маринко Роквић: Ми смо се брзопознато упознали. Забављали смо се, виђали, чули телефоном једно два месеца и ја сам осетио да је то. Готово – хоћеш да се удаш? Додуше, једва је дочекала да је питам.

Водитељка: Да ли сте били довољно храбри? Да ли је то било званично или је било из прикрајка?

Маринко Роквић: Ја мислим да је то нека судбина. До тада сам мислио да никада нећу да се оженим, да ћу остати нежења. Међутим, када се моја супруга појавила ја сам то мишљење променио и десило се то, на сву срећу.

Водитељка: Опишите нам како изгледа Ваша супруга.

Маринко Роквић: Лепа, млада, згодна, паметна, а не бави се политиком.

Јоргованка Табаковић је била у центру пажње и Јагодини

штини постоји посебно шеталиште за Србе, а посебно за Албанце? Како је било када сте Ви били девојка? – пита Вера Лазић из Лапова.

Јоргованка Табаковић: Када сам ја била девојка шетало се са једне стране Срби, а са друге стране Шиптари. Данас када су моја деца у прилици да излазе то је још одвојеније. Сада је један другачији начин излазака. Сада нема више тог корзоа, излази се много касно, још се касније враћа, али у потпуно одвојеним локалима. Није се много променило, ваљда ће.

Водитељка: Маринко, када сте Ви били момак како сте упознали Вашу

Водитељка: Још једна приступница овде.

Маринко Роквић: Замислите какав би она тек успешан политичар била. Лепа, млада, згодна, паметна.

Јоргованка Табаковић: Још само да је муж бодри да то и постане, јер очигледно да нешто недостаје.

Водитељка: Овде има питање да има млада жена у политици. Не бих се баш сложила судећи по радикалима и Српској радикалној странци.

Јоргованка Табаковић: Ако мене питате, ја ћу вам рећи да жена у политици, као и у свему осталом, има релативно

мало. Међутим, мислим да није толико до самих жена које нису амбициозне или вредне. Мислим да много тога зависи и од тога колико их подржава средина, односно прво породица. Ја такву подршку имам прво из своје куће, првенствено од свог супруга и зашто би само Маринко требао да описује своју жену, ја хоћу са посебним задовољством да опишем свога мужа. Пошто се Маринко оженио у 19. години ја сам се удала у 19. Години, с тим што сам ја у 19. години већ била студент треће године економије и што је мој муж такође био студент економије, узели се, за годину и по дана завршили остатак факултета, добили једно дете, заједно његову војску одслужили, ја са децом кући, а он тамо и то је један смеђ, зеленооки, врло шармантан мушкарац и човек који је изузетна подршка својој супрузи. Врло нескромно, али и за завист другим женама ја желим да одам признање свом супругу за његову истрајност у бављењу мојом политиком, јер ви знате да овај посао носи многа искушења. Желим да куцнем негде у дрво, да га не урекнем, за ову истрајност.

Водитељка: Обавезно му понесите касету. Биће му драго да ово чује и види.

Јоргованка Табаковић: Нећу, питаћете се – шта сад ово значи? Шта ово значи да само Маринко хвали своју жену, морам и ја мало.

Маринко Роквић: Ја бих само хтео да додам апропо онога да жене преузму како воде политику, с обзиром како мушкарци воде политику ја мислим да би жене требале да узму ствар у своје руке.

Радикалима се увек верује на реч, јер они држе реч

Водитељка: Сада ћете Ви да преузмете микрофон. Сасвим лагано ми трошимо и други сат емисије "Свет забаве". Министарка је коментарисала - нико не би поверовао да се ово све овако дешава у тренутку, да нема режије, да све иде овако спонтано, договарање између Маринка, између Вере, наше публике и нас овде.

Јоргованка Табаковић: Морају само да поверују пошто је Вера Нешић каснила. Ја сам живи сведок, а радикалима се увек верује на реч, јер они држе реч. Ово је заиста невероватно како без икаквог ранијег пробања и договора они фантастично функционишу као дуго спремани дует. Просто им се дивим.

Водитељка: А ми?

Јоргованка Табаковић: Ви сте већ ван конкуренције. Могу само да пожелим телевизију Палма да прошири сигнал и да можемо да вас гледамо, макар још и у Приштини и у Београду.

Водитељка: Питање је следеће, Миодраг Петровић из Лапова пита – зашто Вас нема на конференцијама за штампу др Шешеља, а поред њега је увек Маја Гојковић, када су даме у питању?

Јоргованка Табаковић: Маја Гојковић је потпредседник странке и раније се увек налазила на конференцијама за штампу, а једино када је спрече неке обавезе не буде. Ја и остали чланови странке, од случаја до случаја се понекад појавимо, а сада су обавезе у ресорном министарству, и имам заиста велика задужења, не дозвољавају да се појавим често међутим то апсолутно не значи посебно.

Водитељка: Ко Вам је најбоља пријатељица из ЈУЛ-а или СПС-а, то пита Александар Митић из Баточине?

Јоргованка Табаковић: Врло занимљиво питање, знате, у политици баш неких пријатељстава и онога што ми називамо искреним и правим пријатељством, тога нема, али имам колегице са којима заиста коректно сарађујем. Из СПС-а је на пример Горица Гајевић, а из ЈУЛ-а и не познајем много жена, тамо и нема на нивоу на коме се ја бавим политиком, на пример познајем Татјану Олујић, колегице смо у скупштинској сали, али није за очекивати да ја имам пријатељицу из света политике, јер сам ја особа која има прво у својој странци пуно добрих пријатеља и колегица, а онда су ту деца, породица, професионалне обавезе јер ја сам иначе банкар, а пријатељства чувамо за неки ужи, стари проверени круг.

Водитељка: Ми смо на крају емисије, да ли Вам је жао?

Јоргованка Табаковић: Не може нам бити жао, јер када смо кренули у емисију, знали смо да она траје два сата, а очекујемо да нас позовете опет.

Водитељка: Да ли ћете доћи?

Јоргованка Табаковић: Сигурно.

Водитељка: Да ли Вам је било лепо вечерас са нама?

Јоргованка Табаковић: Врло пријатно.

Водитељка: И у овако забавној емисији, која је далеко од политике.

Јоргованка Табаковић: Много пријатније, него бити у оним озбиљним емисијама где су тешке теме на дневном реду.

Водитељка: И нама је било пријатно са Вама. Понесите и Ви лепе утиске, као и све Ваше колеге из Српске радикалне странке и поздравите све наше досадашње и будуће госте.

Јоргованка Табаковић: Хвала вам лепо.

Водитељка: Хвала свима вама, зна се шта желимо министарки.

Маринко Роквић: Да буде председник Републике.

Водитељка: Чекала сам да Ви то кажете, а приступнице чекају овде испред. За све вас једна песма, за нашу публику, хвала вам и дођите нам опет.

Водитељ: Дружили смо се пуна два сата као и сваког уторка у 21⁰⁰ сат и нема ничега што нас може изненадити, а почела је киша прошли пут, ми смо се преселили овде и заиста је пријатно и лепо, у шта су се уверили и наши вечерашњи гости, наша публика. Ово је била, још једанпут да подсетим наше гледаоце десета јубиларна и нећемо стати до стоте. Видимо се следећег уторка на старом истом добром месту, на каналу ТВ "Палма плус".

Окружни одбор СРС Поморавског круга

ПАМЕТНЕ ЖЕНЕ СЕ САМЕ ИЗБОРЕ ЗА СВОЈУ ПОЗИЦИЈУ

Не може нико да ме убеди да жена која се бави политиком више ради и мање има времена за породицу од рецимо љене која је лекар и која мора ноћу да дежура.

Водитељка: Добро вече и добро дошли. Ево нас у пуном саставу и у пуном броју овог уторка, као што смо се поздравили и најавили претходног.

Водитељ: Да кренемо онако како то доликује и да представимо вечерашње госте, да не би много причали вечерас, препустићемо то нашим гостима. Гости су као и увек изузетни и специјални. Вечерас су са нама Маја Гојковић, министар у Влади Републике Србије. Добро вече и добро дошли.

Водитељка: То тек толико да се види да не само на западу, већ и овде код нас имамо праве даме наше политичке сцене, које су итекако активне на свим пољима. Вечерас ћемо боље упознати Мају Гојковић. Наравно да ја вечерас имам госта. Ипак ћемо прво представити даму.

Водитељ: Вечерас је са нама једна дама и то дама са естраде, Сузана Јовановић. Добро вече и добро дошли.

Водитељка: Имаћемо о чему да причамо, имаћемо како и на који начин да певамо, а богами уколико сте мислили да ћемо остати дефинитивно без мушке подршке, преварили сте се. Са нама је вечерас Саша Поповић, музички уредник куће ЗАМ. Изволите. Нисмо најавили брачно естрадни пар, али не значи да о томе нећемо причати у вечерашњој емисији.

Водитељ: Надамо се да ће вечерас бити заиста лепо и весело. Има пуно изненађења и трајаћемо 2 сата, као и обично. Добро дошли.

Водитељка: Наравно да је ово било живо за сам почетак вечерашњег Света забаве, а тренутак је да чујемо и поздравимо наше госте. Најпре, добро вече министарки Маји Гојковић и добро нам дошли.

Маја Гојковић: Добро вече и боље вас нашла.

Водитељка: Сузани Јовановић, нашој гошћи, такође добро вече и добро дошли.

Сузана Јовановић: Добро вече.

Водитељка: И блажен међу дамама господин Саша Поповић, добро вече.

Саша Поповић: Мени је вечерас најлепше овде.

Водитељка: Могу вам рећи да је ово преседан. Још није било оволико дама, а само један господин. Неће Вам бити само добро, можда и мало тешко. Не знам да ли ће се Ваше супруга ставити на страну женског дела, када кренемо на тему мушко-женских односа, пошто и тога има у емисији Свет забаве, или на страну супруга? Шта Ви кажете?

Сузана Јовановић: Зависи од питања.

Водитељка: Драго нам је што сте вечерас наши гости. Питања има свакаке садржине, да ли сте спремни да одговорите на њих? (Наравно). У почетку сам Сашу Поповића представила као музичког уредника куће ЗАМ, али да ли сам испустила оно забављач, шоу-мен, а у последње време водитељ.

Саша Поповић: Моја званична функција је главни уредник продукције ЗАМ, али поред тога ја се бавим компо-

новањем, радим у студију, уређујем и водим телевизијске емисије. Моје основно и главно занимање је ипак музички уредник.

Председник странке је један од ретких политичара који заиста уважава жене

Водитељка: Уколико приметите да је вечерашњим водитељима потребна извесна помоћ немојте се устручавати, већ прискочите у помоћ, можда будемо јачи. Маја Гојковић, наша вечерашња гошћа, министарка, такође је први пут на овом месту.

Саша Поповић: Познатија као Шешелев играч. (смех)

Водитељка: То смо схватили као комплимент.

Маја Гојковић: Наравно као комплимент.

Водитељка: Углавном је ово место до сада било резервисано за политичаре и увек су ту били припадници јачег пола.

Маја Гојковић са својим домаћинима у Јагодина

Сада је ту једна дама која је на сцени, када је у питању Српска радикална странка, већ доста дуго.

Маја Гојковић: Да, од самог почетка.

Водитељка: Одмах на почетку имамо једно питање. Да ли је тачно да Мају Гојковић у Српској радикалној странци посебно негују, пазе и чувају?

Маја Гојковић: Није тачно да ме посебно пазе и чувају, али председник странке је један од ретких политичара који заиста уважава жене и то је доказао тиме што је одмах у старту 4-5 министарки увео у нову Владу, што је преседан, до сада се то није дешавало. Ако је неко пажен и мажен, онда су све жене у странци.

Водитељка: Мислим да Вама није ни потребно да Вас неко посебно пази и мази, с обзиром да сте ви по професији адвокат и да Вам са те стране нека посебна помоћ није потребна. Знано се какви су адвокати, а посебно када су жене у питању.

Маја Гојковић: Нас бије глас да знамо да бранимо друге, што подразумева да знамо да бранимо и сами себе, али то су неке предрасуде према женама који се баве такозваним мушким пословима, да су такве да им не треба никаква заштита

Водитељка: Сузана, предрасуде када је у питању посао којим се Ви бавите такође постоје и кажу да је ту лакше бити мушкарац, далеко лакше него жена.

Сузана Јовановић: У последње време је лакше женама. Зато што могу бити атрактивне, интересантне, да скренули пажњу на себе. Мислим да је лакше женама у овом послу.

Водитељка: Да ли је одговорност жене већа или мања када је супруг музички уредник куће у којој снимате?

Сузана Јовановић: Ту је много већа одговорност.

Водитељка: Пролазите кроз сито и решето док се појавите и док снимате. Шта каже супруг за најновији албум?

Сања Поповић: Мени је исто заиста тешко да ја причам о Сузани, из простог разлога што у једном тренутку морам да будем објективан, а опет на другој страни сам субјективан. То је нормално, али ја сматрам и мислим да је Сузана један заиста изузетан певач, добар певач и да ли је албум бољи или лошији од претходног или ће рецимо следећи бити бољи, мислим да то у овом тренутку заиста није битно. Битно је да је она заиста личност на естради, односно певач на естради, заиста добар, квалитетан и то је оно што

је најбитније у овом послу.

Водитељка: Драги гледаоци, нисте погрешили. Ово није нека друга телевизија, ово је телевизија Палма плус. У тренутку је Саша био на екрану, па су се можда прибојали наши гледаоци када су почели да окрећу програме и када су видели Сашу, да није нека друга емисија у питању.

Саша Поповић: можда су мислили да сам ја вечерас овде водитељ, а да поред мене седе три певачице и једна коју знате и две нове наде.

Маја Гојковић: Или је Саша у Скупштини Србије

Водитељка: Да може и тако. Чули сте коментар министарке. Можда су поми-

Маја Гојковић са учесницима емисије "Свет забаве"

слили да сте Ви у Скупштини Србије, а да су то три нове даме на политичкој сцени.

Саша Поповић: Пре ће помислити да је госпођица, да ли је госпођица?

Маја Гојковић: Јесте госпођица.

Саша Поповић: Да ли у Владу Србије може да уђе неударта личност?

Маја Гојковић: По новом да. Ту... сам ја унела од скоро, од пре три месеца.

Водитељка: Мислим да је поштено. Зашто да се не пружи шанса неудартатам?

Маја Гојковић: Пружити шансу младима, неудартатам.

Водитељка: Да ли бисте као Даница Драшковић учествовали на модној ревији као манекенка? – пита Петар Илић из Крагујевца.

Маја Гојковић: Би, наравно да би учествовала нико ме није позвао и пре-

тпостављам да госпођа Даница Драшковић има више предиспозиција за манекенку од мене.

Водитељка: Сузана, ова наша сјајна публика, а и наши гледаоци очекују пуно песама од Вас. Било је и раније питања и позива када ће Сузана бити наша гошћа, па пошто је ово емисија у којој причамо и певамо, али се дотакнемо више других страна, а мање професије, за почетак да ту обавезу према нашој публици урадио. Нови албум и нове песме, то је оно што је сада најактуелније. Ми ћемо вечерас слушати?

Сузана Јовановић: Мало старе, мало нове песме.

Морају да рачунају на мене као опасног политичког противника

Водитељка: Ја бих Вас замолила да заузмете Ваше место, јер је ово жива емисија, па се иде без прекида. Питање за Мају Гојковић – да ли сви мушкарци политичари у Вама гледају само противника или има и оних финих манира, па чак и удварања?

Маја Гојковић: Ово је неко лично питање. Можда су ме пре 9 година посматрали као неку млађу особу која се појавила нова на политичкој сцени Србије. Заборавила сам, давно је било када су покушавали да ми се мало удварају, али сам својим политичким ангажманом показала да и поред удварања морају да рачунају на мене као опасног политичког

противника. Почела сам да их побеђујем, па су почели да ме се боје, па ми се више нико не удвара. Није ми то баш неки плус.

Водитељка: Саша, признајте да сте били знатижељни да видите, пошто имате прилику да радите у оквиру других телевизијских кућа, како функционише телевизија Палма плус.

Саша Поповић: Пошто једну емисију мењамо на телевизији на којој ја радим и уводимо публику за једно десетак дана, стварно ме интересовало како то функционише са вашом публиком. Функционише заиста фантастично, јер су то аплаузи за нас. (аплауз).

Водитељка: Наравно, па бирамо публику и Ви ћете ваљда бирати публику.

Саша Поповић: Ми нећемо бирати публику, него ко први стигне. Ево, ја сада на Палми плус кажем да ћу позвати Мају Гојковић у нашу емисију, и ако баш не верујем да се Маја разуме нешто у народну музику.

Маја Гојковић: Не знам да певам, али знам да слушам.

Водитељка: Када слуша добру музику, а ја мислим да ће се Ваша супруга наљутити на Вас, зато што смо се распричали. Изволите. (аплауз). Хтела сам да прокоментаришем, наше публика и даље држи темпо као што сте рекли, без проблема, аплауз је тачно где треба и када треба.

Саша Поповић: Ево, особа која је причала мало пре о овоме, то је прича о Кеби, а Кеба је наша ексклузивност у ЗАМ-у.

Водитељка: Да ли сте Ви то лепо чули они нешто негодују.

Саша Поповић: Ја морам да кажем да сам случајно синоћ после емисије отишао код Кебе, знају сви ко је Кеба и нећете ми веровати код њега сам пио минералну воду - Хеба.

Водитељка: Два ексклузивца на једном месту. (смех и аплауз). Питање за Вас, мислим на Мају Гојковић, зашто Вас у последња три-четири месеца нема на програму, на телевизији, у новинама и да ли Вас то неко спутава да причате јавно?

Маја Гојковић: Не, нико ме не спутава, него једноставно нисам интересантна новинарима, вероватно и нико ме не зове ни да дајем интервјуе, ни да наступам у јавности. Ја чекам прилику, ви сте ме позвали и ја сам се одазвала.

Водитељка: То је тачно и зато нам је драго, али мислимо да ће после ове емисије дефинитивно правих позива за праве

разговоре бити и једне и друге врсте.

Маја Гојковић: Зависи како се покажем вечерас.

Водитељка: Добро је кренуло, ја то онако према себи, на почетку како крене тако обично дође до краја. Једна констатација, каже се како и на који начин је Сузана Јовановић успела да свог супруга зароби за сва времена и нежењу?

Сузана Јовановић: То би требало Сашу да питате.

Водитељка: Неког посебног метода није било.

Сузана Јовановић: Био је један посебан метод, али то нека остане као тајна.

Маја Гојковић: Сузана је само прошла поред њега и Саша је пао у несвест. (аплауз).

Саша Поповић: Морам да признам да се министарка разуме у ове љубавне варијанте.

Водитељка: Што да не, као и свака дама, кажу када жена буде са мушкарцем који остављају утисак сам себи, да је он тај који је одабрао, па је онда права ствар и онда није знао да је сво време био биран и изабран.

Сузана Јовановић: Он уопште није знао да ћу га ја изабрати.

Водитељка: Надао се до последњег тренутка.

Сузана Јовановић: Надао или се пренадао.

Водитељка: Је ли тако? Овде су дефинитивно три даме против Вас, снађите се некако.

Саша Поповић: Ја се сналазим зато што је публика уз мене. (аплауз).

Шешељу не треба адвокат, он се сјајно брани сам

Водитељка: А уколико није публика?

Саша Поповић: Ту је Хеба.

Водитељка: Видећемо, проверићемо и то нећемо да коментаришемо овај посебан метод, и да одговоримо на питање...

Саша Поповић: Рекла је Сузана све.

Сузана Јовановић: Па можда сам својом појавом, можда тим природним изгледом највише освојила Сашу.

Саша Поповић: Морам да кажем Сузана је била заиста једна ненаметљива особа, особа из другог плана која је изашла и свуда је познато да се из друге лиге улази у прву.

Водитељка: А из прве? У куп шампиона. Да ли је тешко бранити др Шешеља

када је тужилац Вук Драшковић, пита Милан Милић из Крагујевца, наравно министарку.

Маја Гојковић: Нисам овог пута адвокат др Војислава Шешеља, зато што сам министарка и не бавим се више својим адвокатским послом, али мислим да Шешељу и не треба адвокат, он се сјајно брани сам.

Водитељка: Ми смо чули да сте ви одлични познаваоци спорта и када је у питању министарка, када је у питању Саша, а за Сузану не знам јер није проверено. Је ли или није? Јесте ли познавалац спорта и љубитељ спорта?

Сузана Јовановић: У последње време поред свог супруга пратим сва спортска збивања зато што раније нисам чинила.

Водитељка: А министарка?

Маја Гојковић: Љубитељ спорта сам колико се разумем, не бих баш могла да тврдим, али имам једног брата који игра у Црваној звезди он се зове Јован Гојковић и игра фудбал и братов син игра тенис, има 12 година и сјајан је тенисер. Преко неких родбинских веза, ја сам упливала у фудбал и тенис, иначе се не бавим никаквим спортом. Скијам по мало зими, али то је то.

Водитељка: Где нам је Сузана, ево да је позовемо, како ћемо без ње, ми смо је позвали као девојку број 6 и изволите, молим један аплауз (аплауз). Жива дешавања, жива емисија, Ви сте гледали девојке а министарка?

Сузана Јовановић: Да су били мушкарци па да кажем да су се залетели.

Маја Гојковић: Ја сам схватила зашто нас онај Клаус Кинкел толико мрзи у последње време поред оваквих природних лепота Србије где може само да нам завиди.

Водитељка: Саша?

Саша Поповић: Ја? Шта треба да кажем?

Водитељка: Молим Вас за Ваш коментар, а Ви сте остали без коментара можда, ако сам Вас добро разумела.

Саша Поповић: Добро је Маја пита ла, да ли смо ми неки жири, да ли је потребно да нешто кажемо, али нећемо да утичемо на публику.

Водитељка: Наравно да нећете, али је довољно да кажете да су лепе, шармантне, или да нису лепе.

Маја Гојковић: За Сашу је Сузана најлепша, не сме ни да каже.

Саша Поповић: Ја сам увек говорио да су све жене лепе. Нека мање нека ви-

ше, али жене су некако једна институција, једна дивна категорија како год хоћете. Само да узмемо пример мушкарца у публици и у оркестру. Ево, погледајте (аплауз). Ту би био аплауз и већи да жене не седе поред својих мужева.

Водитељка: Много експлоатишете публику, а не знам да ли ће издржати овај темпо до краја емисије.

Саша Поповић: Како неће, па пиће Хеби и то је све.

Водитељка: Питање за министарку, кажу да је Шешел строг, а какав је према Вама, према дамама, да ли Вам гледа кроз прсте? Ово Вас пита Ана Јефтић из Крагујевца.

Маја Гојковић: Воја уопште не прави разлику између мушкараца и жена, а приметили смо и за девет година колико постоји наша странка, ни једна жена га никада није издала и напустила странку, а мушкарци су долазили и одлазили... Нема потребе да нам гледа кроз прсте.

Водитељка: Сузана, шта кажете Ви на ову констатацију да су жене постојаније, да су жене верне.

Сузана Јовановић: Од увек се постављало питање ко је јачи, жена или мушкарац. По мени, пошто жена мора и да роди и да прошири породицу, самим тим је већ јача од мушкараца.

Водитељка: То је то. (аплауз). Толико сте нам публику испровоцирали да тамо где су добри консултанци публика не аплаудира, ето сада је тишина. Чекају да Саша да знак да би аплаудирали.

Ако се вретим адвокатури радићу неке много лепше ствари

Водитељка: Да ли бисте бранили или прижељкујете да браните неке осумњичене на доживотну робију или недај боже на смртну казну – Драган Петровић из Ђуприје

Маја Гојковић: То је један професионални изазов за сваког адвоката да брани људе за које се сумња да су учинили кривично дело, најтежег облика, дакле којима прети смртна казна или доживотно издржавање, али ја сам потпуно другачијег сензибилитета. Не волим кривицу. Ако се вратим адвокатури радићу неке много лепше ствари, на пример разводе. (смех).

Водитељка: Е па добро, пошто ми обично идемо онако фудбалским речником, када су у питању брачне небрачне

воде, два-два, прилично изједначено, нерешено у вечерашњој емисији.

Маја Гојковић: Ви сте мој пар вечерас.

Водитељка: Да, ја ваш на страни неудатих, наравно, а питање једног нашег гледаоца, које је врло често када су у питању брачни другови или када је у питању брачни партнер, а наш је гост, како је код брачних несугласица и свађа. Ко преузима главну реч и ко води главну реч у кући?

Саша Поповић: Када су брачне несугласице у питању, ево ја морам да кажем да смо један млади брачни пар. У браку смо тек неколико месеци, тако да тих несугласица није било више од 20-30 месечно. (смех). Шалим се. Заиста,...

Забавне емисије су изазов за сваког политичара

Маја Гојковић: Ако затреба адвокат...

Саша Поповић: Да, баш сам хтео да кажем да Маји предложим да је узмемо за адвоката ових наших естрадних питања, пошто ту нико никакве конце не може да похвата, знате, ту је проблем.

Маја Гојковић: Поготову – ко признаје пола му се прашта.

Саша Поповић: Питам Вас, да ли ја могу да се поставим мало у улогу...

Водитељка: Можете изволите.

Саша Поповић: Да ли би Маја бранила, када би нпр. овако Мира Шкорић ударила Индиру Радић?

Маја Гојковић: Кога да браним, Миру или Индиру?

Саша Поповић: Шалим се, само питам Мају да ли би рецимо волела да уче-

ствује у тој врсти бранше, када је у питању адвокатура и да ли би се снашла?

Маја Гојковић: Би, што да не. Само не знам да ли би ја била негде између па да добијем батине и од једне и од друге. Би, како да не.

Саша Поповић: Због Вашег председника сигурно Вас нико не би дирао.

Маја Гојковић: Би, било би ми јако тешко пошто су ми обе даме драге, обе сјајно изгледају и певају, али знате ко први код адвоката, његов је. Тако то важи код нас.

Водитељка: И, дакле, ко води главну реч у кући, нисмо чули одговор на питање.

Саша Поповић: У кући Сузана, а на телевизији ја.

Водитељка: Па то смо и мислили. Које жене у светској политици за Вас представљају узор или инспирацију?

Маја Гојковић: Немамо ни узор ни инспирацију. Знам једну особу које се прибојавам, уопште, чак је и сањам, а то је Медлин Олбрајт.

Водитељка: А, за др Шешелја, Вашег председника, било је једно врло интересантно питање. Каже – да ли на нашој политичкој сцени постоје даме попут Монике, која је толико мука задала господину Клинтону.

Маја Гојковић: И шта је одговорио господин Шешел, баш ме интересује.

Водитељка: Па, каже – постоје али још увек нису Монике, јер се нису дефинитивно откриле, али кад се открију биће.

Маја Гојковић: Не знам, то ће вам

господин Шешелј објаснити.

Водитељка: Објаснио ми је. Сузана, хоћемо ли нешто да кажемо о Вашим активностима, морамо мало да уозбиљимо ствари, јер смо из тог разлога овде, а Ваш... последњих месеци покушали смо да ступимо у контакт али нас је Ваш супруг вешто одбијао говорећи да Сузана није ту.

Сузана Јовановић: Па, није то намерно чинио.

Саша Поповић: Прво, ја нисам знао да сте ви овако добра телевизија. То морам да признам.

Водитељка: Сада то морате да промените, то кога одбијате. Ми смо звали, звали и звали.

Саша Поповић: Стварно се извињавам гледалишту и Вама и Лакићу – директору, и вама свима и сматрам да је ово једна заиста одлична емисија, изузетна емисија и морам да признам да сам дошао из два разлога: прво, што заиста није било више смисла да вас одбијамо, а друго, из знатижеље, стварно да видимо како све то изгледа. Треће, да упознамо моју суграђанку Мају Гојковић, јер сам знао да ће бити у емисији. Ако нисте знали и она и ја смо Новосађани и станује-мо, можда, једно петсто метара један од другог, односно ста-новали смо. Ја сам сада у Бео-граду, али...

Маја Гојковић: Ево, може да се упознамо вечерас.

Саша Поповић: Јесте.

Водитељка: И тако то су сви разлози да се нађемо вечерас овде и још један добар разлог да послушамо још једну стару песму, односно са оног ранијег, старог ЦД-а.

Водитељка: За Мају Гојковић – могу ли жене министарке да имају приватан живот, да кувају, шију, седе рецимо и спремају супруга и децу за посао или немају времена да преузму све те обавезе?

Маја Гојковић: Ја мислим да је то посао као и сваки други. Не може нико да ме убеди да жена која се бави политиком више ради и мање има времена за породицу од рецимо жене која је лекар и која мора ноћу да дежура. Ми не морамо ноћу да дежурамо. Дакле, има времена

за све. Треба све само добро организовати и све је у најбољем реду. Ја немам децу, разведена сам, тако да нисам баш најбољи пример да кажем да ли могу и једно и друго да укомпонујем. За сада се бавим само својим послом, али рецимо, моја колегица Јоргованка Табаковић, има троје деце и заиста је и сјајан министар и сјајна мајка и супруга.

Добро сарађујем са женама из других партија, које су министри у Влади

Водитељка: Можда бисмо могли

Маја Гојковић

слично питање и Сузани да поставимо, с обзиром да смо малопре констатовали да је дама која је изузетно заузета последњих месеци, а богами и последњих година. Да ли су сви ови силни послови они који...

Сузана Јовановић: Ја се придружујем Мајином одговору, зато што када се жена лепо организује и када све лепо испланира, све може да постигне. Значи, ја постижем и да идем на тезге, како ми то жаргонски кажемо, ми музичари који

се бавимо музиком, постижем да одем до Минхена, до Рима, до Париза и да дођем кући и да обавим све своје кућне дужности, које имам, и обавезе, рецимо до града које треба да се заврше, значи све може.

Саша Поповић: Само, после овога, после ових санкција што се тиче авиона, не знам како ће сада Сузана да оде до Минхена, Париза и Рима.

Водитељка: Нажалост.

Сузана Јовановић: Нажалост, а надам се да неће бити дугог века. Шта каже министарка?

Маја Гојковић: Измислићемо нешто.

Водитељка: Како да стигнемо. Питање за министарку, да ли је тачно... То смо већ поставили. Да ли сте мезимче СРС? Да ли је то тачно? То је питао Јован Алексић из Крагујевца.

Маја Гојковић: Као и све остале жене у тој странци.

Водитељка: Како сарађујете са Горицом Гајевић и другим дамама из СПС?

Маја Гојковић: Госпођу Горицу Гајевић не познајем тако добро, виђамо се у републичкој скупштини, када се заказују седнице Скупштине. И остале колегице виђам тако повремено. Добро сарађујем са женама из других партија које су министри у Влади, где сам и ја министар.

Водитељка: Питање за Сашу и Сузану. Тања из Марковца – да ли планирате проширење породине?

Саша Поповић: Планирамо, планирамо. Ко је то питао?

Водитељка: Тања из Марковца.

Саша Поповић: Тања, радимо у три смене и прековремено. (смех – аплауз)

Маја Гојковић: Да завршимо емисију?

Саша Поповић: Ако могу да се надежемо на питање које сте поставили Маји како се слаже са Горицом Гајевић, мислим да је Маја рекла да је не познаје. Јел тако?

Маја Гојковић: Па слабо се познајемо.

Саша Поповић: Али, пошто ја познајем Горицу Гајевић добро, мислим да би се Маја и Горица слагале као Зорица Брунцлик и Весна Змијанац.

Маја Гојковић: Надам се да се добро

слажу.

Саша Поповић: Изузетно дивно.

Маја Гојковић: Воле се.

Водитељка: Поздрав Саши, Сузани и Маји. Желим им пуно среће и успеха и задовољства у животу, Живадин из Јагодину. Каже – пуно поздрава гостима и нама, а посебно Саши, Сузани и Маји. Која је ваша омиљена група у ЗАМ-у ако смете да откријете.

Саша Поповић: Па, да вам кажем, ми имамо неколико група. Значи, није питао за певача посебно него за групу. Група "Медени месец".

Водитељка: А, они су били гости овде у нашој летњој башти, како су само забавили публику. Чак је и Радмило Богдановић певао уз "Медени месец". Господин Радмило Богдановић.

Маја Гојковић: Да ли је он то професионално пропевао.

Водитељка: Професионално више пута. (аплауз). Мислим, певао је као прави певач.

Маја Гојковић: Разумели смо и публика и ја.

Водитељка: Питање за Мају, а може и Сузана да се надовеже. Да ли мислите да су жене довољно еманциповане овде код нас и на овим нашим просторима или је потребно да се жене у Влади и даље боре за еманципацију и афирмацију жена?

Маја Гојковић: Нисам никаква феминисткиња, мислим да треба да се зна у свакој кући и свакој породици "ко коси, а ко воду носи", а жене ако су паметне изборе се саме за своју позицију у кући.

Водитељка: О, овде би сад мушкарци требали да аплаудирају, али нема аплауза.

Маја Гојковић: Не дају жене.

Водитељка: Не дају жене. Сузана, Ви?

Сузана Јовановић: Ја, не могу да одговорим за жене у Влади, једино могу да кажем да жене из моје бранше, мислим да се свака према својим способностима веома, веома лепо афирмише и нађе своје место.

Водитељка: И бори се на естради.

Сузана Јовановић: Наравно, са мушкарцима, на естради. То је више борба за опстанак.

Водитељка: Да ли "Слатки грех" са Лепом Бреном припрема нови албум и да ли ће вас поново наши гледаоци видети и чути заједно – пита Јелена из Јагодине.

Саша Поповић: Хоћемо.

Водитељка: Само то? Ми смо чули нешто о турнеји, нешто ново, па...

Саша Поповић: Морам да кажем да то није лак посао, јер после толико много година, поново да се нађемо и да поново снимамо и радимо концерте, треба добро размислити, видети шта и како. Међутим, ми смо већ почели да припремамо нове песме и то би требало отприлике да буде негде око нове године. Значи, после нове године гарант Спортска дворана Јагодина и публика која седи овде биће један од учесника тог концерта. Јел тако?

Водитељка: Лепо. Ево један посебан поздрав за министарку. Кажу да је група наших гледалаца изненађена њеном природношћу и спонтаношћу и да је лепо и видети и чути министарку у другом светлу.

Маја Гојковић: Хвала. То ми је велики комплимент заиста, јер нисам ни сама

онда богами није лако. Додуше, Сузана је баш онако права дама.

Саша Поповић: Министарка је кренула у рат против нас. Видим ја колико је сати. А ја знам Александра, да би се сада министарка још више нашем гледалишту и публици допала, када би једна министарка држала кишобран једном музичком уреднику народне музике. А?

Маја Гојковић: Не знам колико бих ја ту гласова добила.

Водитељка: Да се одмах прерачуна – колико гласова више у овој ситуацији.

Саша Поповић: Нормално, ја се само шалим.

Маја Гојковић: Да ли за ово прво или за пољубац.

Сузана Јовановић: Не, када су даме у питању Саша је прави центлмен, увек је био и остаће.

Маја Гојковић: То је доказано.

Маја Гојковић у Народној скупштини

знала да сам тако спонтана док нисам дошла вечерас у ову емисију, пошто ми је ово први пут да учествујем у емисијама другачијег карактера. До сада сам само причала о политици, а ово је за мене нешто ново.

Водитељка: Да, Ваш партнер из странке, министар Александар Вучић констатовао је да је много теже бити учесник и гост на оваквој емисији него у политичкој. Никада не знате шта ће Вам се догодити. Још, када поред себе имате, да не кажем два водитеља, али овако испрене саговорнике, који су успут и водитељи,

Саша Поповић: Морам да кажем да сам се угледао као центлмен на мог пријатеља и колегу Мирка Кодића. Александра, ја имам 44 године, а сад ћу 45, а када сам био оволици мали ја сам гледао на телевизији Мирка Кодића.

Водитељка: Ево, чули сте, Мирко Кодић је почео да свира са две године, зато се то тако и догодило, када сте почели да свирате сада се припремите. Ово вам неће тешко пасти. Сузана, киша пада, али ми морамо да обрадујемо нашу публику.

Сузана Јовановић: Опет на сцену, је л'?

Водитељка: Шта мислите, нема ста-

кла, нема огледала, нема оних улазних...

Сузана Јовановић: Нема проблема.

Водитељка: Неће бити проблема, изволите. Слушамо још једну плочу са новог материјала. Бирамо вечерас за вас, уз сагласност супруге, музички уредник ЗАМ продукције. Мало пре нам није било Сузана, сада нам нема Саше, а пошто су у питању мисице, чим види лепу жену одмах побегне. Каже Сузана – Сале пољубио мисицу и одмах отишао. Надам се да ће нам се до краја емисије прикључити. Ево га.

Сузана Јовановић: Зато што жену мора да вози кући, иначе...

Водитељка: А, не верујем у то. Да ли је то истина?

Маја Гојковић: Код Сузана су кључеви од кола.

Сузана Јовановић: Јесу. Сада си ме управо подсетила да су у мојој ташни.

Маја Гојковић: Зато се Саша и вратио.

Саша Поповић: Извињавам се, тамо где је била Сузана, тамо сам био и ја, још једва чекам министарку да иде и она.

Водитељка: Врата те нису спречила. Све је било у реду.

Саша Поповић: Све је у најбољем реду.

Водитељка: Колико и како певаче погађају Карамелине имитације? Ево да чујемо од Сузана. Да ли певаче погађају Карамелине имитације?

Сузана Јовановић: Карамела је човек који то сјајно ради, заиста, поготову о певачицама. Не знам да ли би тако добро умео певача да имитира, али што се певачица тиче, ту је неприкосновен и мислим да то ради заиста добро, вероватно се и публици то допада.

Саша Поповић: Ја морам да додам нешто, пошто Сузана можда није толико упозната, када год Карамела имитира неку певачицу, она је поред њега у студију, свака певачица му да гардеробу, штикле, неки детаљ са њене гардеробе, оригиналне, да би било веродостојно и свака од тих певачица је у студију, док Карамела снима ту имитацију, тако да нема љутње, свака му још и помаже.

Водитељка: За министарку Мају Гојковић, има и оних претплаћених, који воле да имитирају политичаре, и кажу – постоје две групе политичара, они који се не љуте, они који позитивно гледају на оно што се дешава и они који не дозвољавају да их имитирају, Ви се не бисте љутили?

Маја Гојковић: Не, уколико је то одлична реклама.

Водитељка: Питање једног нашег гледаоца гласи: Како и на који начин се мишљење у оквиру Радикалне странке формира, има ли неких могућности да се овако гласа, да се свако изјасни, да се свачији став испоштује, или се опет одлуке доносе једногласно, или не? Ко је главни у Радикалној странци, то смо питали све радикале који су били наши гости.

Маја Гојковић: Па наравно, у странци, као и у свим странкама и у свим фирмама озбиљнијим, главни директор, односно председник странке, али наравно, да се поштује мишљење свих осталих, ако победе.

Водитељка: Значи, нема могућности да се евентуално супротстави мишљењу.

Маја Гојковић: Наравно, има могућности да се супротставим мишљењу председника странке, али ми то радимо иза затворених врата, а у јавности наступамо јединствено.

Водитељка: Што и јесте циљ, наравно.

Маја Гојковић: Тако је у свакој фирми, јели тако Саша?

Водитељка: За Вас једно питање, неко можда мало провокативно, да ли Ви, кад је у питању музика, имате право да кажете супрузи кад да подигне кад да спусти глас?

Саша Поповић: Ко је то питао?

Водитељка: Гледалац Миле из Ћуприје.

Саша Поповић: Па, Сузана има заиста право гласа, ја сам то рекао мало пре кад смо причали, ми некако заједнички доносимо наше одлуке, према томе, Сузана пева и на плочи, пева и кући, цвркуће стално.

Слободно време посвећујем људима које волим

Водитељка: Па кад је још увек на медуном месецу, ви сте неколико месеци у браку, медени месец још увек траје, путујете ли заједно?

Саша Поповић: Зато је и волим медени месец, Сузана путује сама кад иде на своје наступе у иностранство, док сам ја спречен због обавеза које имам овде у продукцији.

Водитељка: Једног нашег гледаоца из Параћина интересује како Маја проводи своје слободно време и чиме га испуњава?

Маја Гојковић: Сјајно проводим, кад га имам.

Водитељка: Ком га посветите?

Маја Гојковић: Па посвећујем га људима које волим, посвећујем га својој породици и страшно волим да се дружим са људима који се баве неким другим послом, а не политиком, јер ми је политичара онако преко главе у радном времену, волим да излазим, то знају Новосађани.

Водитељка: Јесте ли романтични, волите ли кишу, питање је за све.

Маја Гојковић: Обожавам кишу, али не знам да ли публика воли кишу.

Водитељка: Јесте да мало кисне, нарочито ова лева страна, али није проблем.

Саша Поповић: Ово је прва емисија у којој сам покисао.

Водитељка: Ми ћемо за тренутак прекинути ово наше ћаскање. Манифестација се завршила, драго нам је, боже здравље и наредне године, само нам није драго што нам из Каленића дође киша овде, ми смо се борили и борили, али изгледа да се нисмо баш у потпуности изборили са овом вечерашњом кишом. Вама, надам се, није много сметало вечерас, вама овде?

Саша Поповић: Па, политичари су заштићени, а ми који смо овако, издржаћемо.

Водитељка: Нисмо планирали да ова наша емисија траје неких петнаестак минута више, али нажалост, не знам колико је нашој публици пријатно, нашим гостима, драгим привредницима овде, па ћемо морати мало пре него што смо планирали да завршимо, да не би почели ови инструменти да нам отказују, већ знате како то иде, као што су и монитори отказали. Министарки бих дала завршну реч, што бисмо рекли, онако како Ви то кажете у Скупштини, а наравно, гости Сузана и Саша, такође имају завршну реч, али и могућност реплике, а такође и Ви.

Маја Гојковић: Страшно ми је жао што морамо да прекинемо ову емисију, заиста ми је било сјајно и веома брзо протекло, нисам ни сањала да овако може једна емисија брзо да прође, а само сте ми доказали да није уопште било разлога за моју трему, коју сам први пут у животу имала када сам долазила овамо, јер је ово нешто потпуно ново за мене.

Водитељка: Значи, била је мала трема?

Маја Гојковић: Било је мало треме кад сам долазила овамо, нисам знала да ли ћу ја моћи да причам о обичним стварима.

СВЕ ШТО САМ ПОСТИГАО, САМ САМ ПОСТИГАО

Војислав Шешељ ми је био кум на венчању и крстио ми је сина Данила. На духовној линији смо у сродству, а крвног сродства апсолутно нема.

Водитељка: Добро вече, добро дошли. Место опробано, добро знано. Министар спреман да одговара на ваша питања.

Водитељ: Два сата, нешто мало више бићете са нама вечерас. Добро вече и добро дошли.

Водитељка: 23-23-99, јавите нам се. Добро дошли. Оркестар је прави и проверени. Овог пута нисам имала проблем, захваљујем се Чеди, лепо сам семестила, лепо смо кренули тако да неће бити никаквих проблема. Добро вече драги наши гости, добро дошли. Да чујемо и вас, вечерас се наши гости, гости наших гледалаца. Министре поздрављамо Вас.

Александар Вучић: Добро вече пре свега Вама и овој дивној публици. Је се не сналазим у друштву овако две шармантне даме са моје леве и десне стране.

Водитељка: Видећемо у току вечерашњег дружења. Биљана добро нам дошли.

Биљана Јефтић: Добро вече. Поздрављам све гледаоце и вечерас присутне.

Водитељка: Господина Александра Илића такође поздрављамо.

Александар Илић: Боље вас нашао.

Водитељка: Сада смо се овако поздравили, чули гласове и за почетак волимо да проверимо, да не би било евентуално неких изненађења у току емисије, да ли сте ви спремни да одговарате на сва, ама баш сва питања наших гледалаца?

Александар Илић: Нема ништа скривено, бар што се нас са естраде тиче. Код господина министра не знам.

Александар Вучић: Њима је лакше јер су њих двоје у браку и заједно гостују, тако да немају шта да крију.

Водитељка: Мислите? Видећемо. Значи, одговарамо на сва питања. Да кренемо са оним што је тренутно актуелно,

Александар Вучић

тек толико да вас опустимо док не стигну она мало провокативнија питања. Оно што знам да је код наших гостију актуелно је нова плоча. Прво да питамо министра шта је то што се ради у Српској радикалној странци?

Александар Вучић: Као и сваки други дан.

Водитељка: Како је рецимо изгледао Ваш данашњи дан?

Александар Вучић: Данас сам био у Влади и врло мало времена сам провео у странци, али радио сам до касно поподне, отишао кући и онда кренуо на пут у Јагодину. Звонио ми је мобилни телефон, позвао је Душко Трифуновић, поново проверавао да ли стижем на време или касним, али никада се није десило да закаснимо. Не дођемо раније да попричамо, али на емисију увек стигнемо на време.

Водитељка: Ево, и међународне границе рушимо, Грци су нам у гостима, лепо је, а поред Грка, наравно наши гости, министар информисања у Влади Републике Србије, господин Александар Вучић, госпођа Биљана Јефтић, и господин Александар Илић, али ми увек имамо наше госте који овде нису у првом плану, који су скривени, али који су ту, који нам држе песнице и који су са "Палмом плус" и овом емисијом, па бих најпре да поздравимо неког, ко је са нашим министром овде и ко ће бити присутан у овој летњој башти, др Милан Цветковић, са Института за очне болести у Београду. Молим један аплауз за нашег госта, а наравно, да, господине Марчетићу, па све смо вас видели сада. Ево, видели сте господина који показује, то је господин Ратко Марчетић, председник Окружног одбора Радикалне странке, такође наш гост. Ето тако, сви смо на окупу, спремни смо да се дружимо. И мало пре смо констатовали, овако између себе да се позивамо и прозивамо, па просто не знамо ко треба да одговори. Александар, Александра, Биљани је тешко, кога год

да позове сви се окрећемо.

Водитељ: Ја бих дао један предлог, мене зовите Аца, господина министра пуним именом Александар.

Водитељка: А мене можете да зовете именом, уколико ме позовете. Решили смо дилему, што се тиче приче, а сада, што се тиче питања – са којим младим социјалистом се највише дружите, пита Милан Петровић из Крагујевца (питање за министра, наравно).

Александар Вучић: Тешко питање, уопште, не знам да ли се дружим са неким младим социјалистом.

Водитељка: Ето, зато што сте Ви млади, па претпостављају да се млади друже између себе.

Александар Вучић: Па, ја се бавим овим послом којим се бавим, а у једној реченици да будем озбиљан, онда то више није питање година – да ли имате 25, 30 или 50, онда неки други проблеми и неки други интереси су далеко важнији и приоритетнији од тога колико година има. Знају неке људе унутар Социјалистичке партије, али просто, не дружимо се приватно, али највише контактирам се људима који су ми заменици, помоћници, а јесу из леве коалиције, дакле са њима сам најчешће, ако хоћете, ето, можете да кажете да се са њима дружим, то су Радмила Вишић, Миодраг Поповић и Миљка Карличић.

Народни посланици су представници народа

Водитељка: А, Петар Илић из Лапова, Вас пита: Када сте се најчешће, односно најслађе смејали у Скупштини Србије? Смејете ли се у Скупштини?

Александар Вучић: Да, смејемо се. Знате, људи који мисле да у Скупштини, и да мора и да треба да седе људи каменог изгледа, који би требало само да припреме своје говорнице, да изађу за скупштинску говорницу, да кажу та имају, да ћуте и немо посматрају све што се око њих дешава, варају се. Народни посланици су представници народа, управо онакви какви су људи овде, тако, на једнак начин, потпуно обични су и ти људи који их заступају у Народној скупштини, и знате, кад се догоди нешто, увек морате да реагујете, јер догодило се једанпут се Добривојем Будимировићем – Бицом, из Свилајнца, толико је додацивао, и то некима од својих посланика, да су се буквално сви смејали. Били смо уморни,

већ је 15 сати трајало то заседање, а ја мислим да није било посланика у сали који се није смејао, а би морате да знате, посланик посланику додајује, онај који је за говорницом, њему је најтеже, јер увек они који су из супротног тора, су у стању да му додајују, а он то мора да истрпи, не сме да покаже да му неко нешто додајује, јер нико у јавности, ко гледа пренос, не може ни да чује, ни да види, да њему неко нешто додајује, тако да морате прилично да сте сналажљиви и да вам добро иде од руке прича, говор, све што сте замислили да изрекнете у том кратком периоду, да се не бисте збуњивали и да не бисте били, рекао бих, на другачији начин схваћени. Видео сам када је у новом сазиву изашао Чанак из Лиге социјалдемократа Војводине, када су га снашле паљбе са две стране отприлике, стао је човек и гледао, каже – па ја сам ово на телевизији другачије замишљао.

Водитељка: Слично је и овде код нас, у летњој башти, ево, ту је публика, сви реагују на оно што ми причамо, али што кажете, не чује се шта они нама кажу, али врло добро се чује шта ми овде кажемо. Што се тиче брачног искуства, овде је 3:1 за оне који су у браку и знају шта је брак.

Александар Вучић: Па, Ви се то хвалите, пошто нисте.

Водитељка: Па не знам, можете то схватити онако како мислите да треба, али, без обзира што сам ја представила Биљану Јефтић и Александра Илића, свакако, сви знају да се о једном дугогодишњем брачном естрадном стажу, који, на сву срећу, траје, да не урекнемо, да куцнемо у дрво, 10 година без икаквих трачева, без икаквих лоших страна, бар ми то нисмо чули, је ли тако?

Александар Илић: Људи отприлике мисле да све што је везано за естраду није баш на некој моралној висини, али ја морам да кажем да се варају. Естрада јесте таква каква јесте, међутим не естрада има неки ред и неки закон, тако да се увек у новинама и у штампи провуче да људи мисле да је то естрада, глумиште или све оно што је мало неозбиљно. Међутим, драго ми је да мојим и Биљаниним примером показујемо да има и врло озбиљних људи на естради. (аплауз).

Водитељка: Сада Биљана, успешно своје дужности као домаћица и ако неко ко на естради траје толико дуго завршава и успешно дејствује на оба поља. Открићу вам једну тајну. Господин Александар Вучић, пронашли смо једну констатацију,

каже – кад би моја жена, што је ван памети, зарађивала више од мене, што је просто немогуће, онда би она радила, али тада више не би била моја жена. Да ли је то тачно?

Александар Вучић: То сте негде прочитали, само ја не могу да се сетим где сте то прочитали, али ме чуди да ме нисте са тим упознали пре емисије. Свеједно, вероватно сам рекао, али да људи не мисле, ја не зарађујем превише. Мислим да је плата око 3800 динара. Како бих се ја осећао да моја жена зарађује више од мене? Онда би она била мушко, а ја бих морао да будем онај који би кувао по кући, а то ми на памет не пада, тако да се овако сасвим добро осећам.

Водитељка: Да ли је тачно да сматрате да је место жене, без обзира колико зарађивала, у кући?

Александар Вучић: Наравно.

Водитељка: Увек и једино у кући

Александар Вучић: Нисам рекао једино.

Водитељка: Али пре свега у кући?

Александар Вучић: Разуме се.

Водитељка: И поред тога што је Ваша жена новинар по професији?

Александар Вучић: Моја жена је новинар по професији случајно. Свеједно, шта год је по професији ваљда је основни задатак да пази на породицу, чува дете, пази на мужа, да спреми ручак, вечеру, а онда нека ради, ја јој не сметам. (аплауз). Хвала вам за аплауз.

Породица треба, може и мора да функционише традиционално

Водитељка: Колико видим овде мушкарци углавном аплаудирају.

Александар Вучић: Има дама које ће да аплаудирају, али то су даме које су искрене и који знају на који начин традиционално породица треба, може и мора да функционише. Ако Ви мислите да може да се не зна ред, него где жена треба да наређује, ту ће тешко успети да буде.

Водитељка: Биљана помозите ми, ја сам водитељ морам да будем неутрална.

Биљана Јефтић: Не смем јавно да кажем да се не слажем, али мала реплика. Пошто видим да аплаудирају мушкарци, значи да су жене на нашој страни. У свако случају да додам, ово малопре што је министар рекао, један ради, а други не ради. То је лепо, али је много лепше када двоје раде и када су већа примања. То је

нормално боље за кућу и уопште лепше.

Александар Вучић: Волео бих да моја жена ради, али да ме сачека ручак, да ме сачека вечера и све остало.

Биљана Јефтић: То је нормално у реду. Мој супруг увек има ручак и вечеру. Ево, нека се похвали.

Водитељка: Ми овде практично имамо запослене жене, брачни пар који е бави истом професијом, естрадом, певач и дама која већ дуго траје на естради, а на другој страни, знате како се каже код нас – где је господин министар ту је и госпођа министарка. Таман је толико и Ваша жена запослена.

Александар Вучић: Нисам чуо да је моја жена министарка. Она има друга посла, има дете о коме води рачуна, ако Бог да, ускоро ће о другом, трећем.

Водитељка: Овде каже – Студио Б Вам је по свему судећи у лепој успомени. Кажу да сте били вољени не само као новинар, већ и као момак. Кажу да сте били добар познавалац женског новинарства у Студију Б – Милена Васић из Јагодине. (аплауз).

Александар Вучић: Морам касету жени да носим. Студио Б је некад био добра телевизија, а више није. Сада је “Палма плус” много боља, најискренија.

Водитељка: Нашој гледатељки нисте одговорили на питање, али биће прилике и биће времена. Сада нам кажете да касету носите супрузи, требали сте пре тога да поведете рачуна.

Александар Вучић: Ја сам мислио да господин Трифуновић то зна.

Водитељка: Господин Трифуновић је негде даље од нас, тако да смо закаснили са констатацијом. Овог тренутка ћемо чути нешто са Вашег албума, а то ће бити?

Александар Илић: То ће бити насловна песма са прошлог албума која се зове – Гатара.

Водитељка: У међувремену, док Новица Николић Патало и Ви не направите нешто ново, нешто премијерно изволите. Ви се припремите драга публико, тек колико да знамо да сте ту и да вам није хладно. Изволите.

Водитељка: Ви гледате “Свет забаве” Телевизије “Палма плус” шести пут из наше летње баште. Трајаћемо још доста, односно колико нам време дозволи. Нашим гостима није хладно, наши гости се лепо и пријатно осећају. Јесте септембар, али јесен још није почела, министар Александар Вучић, Биљана Јефтић и Александар Илић, наши гости, и слушали

смо нешто старо, нешто ново, а министра ћемо питати, односно наши гледаоци питају нешто што је увек актуелно, што је некада било или ће бити. Ово је можда нешто везано за оно што је некада било. Пита Алекса Марковић из Крагујевца – шта мислите, као би Вас сада примили у телевизији у Крагујевцу, и да ли је тачно да сте добри у борилачким вештинама?

Александар Вучић: Нисам баш нешто сјајан у борилачким вештинама, нити бих се тиме поносио и стидео, али тиме се не бавим, али просто, мислим нисам кукавица. Што се тиче крагујевачке телевизије, морам да кажем да ми није баш у најпријатнијој успомени остала. Знате, то је без обзира на нечије идеолошко опредељење, на разлоге да ли се некоме допадат, или се не допадат, постоји оно елементарно правило лепог понашања, да госта сачекате, пружите му руку и испратите га до врата. То је можда једина телевизија у Србији где се нисам најпријатније осећао, иначе се свуда осећам врло добро, а без претеривања, и онако најискреније, пошто ја нисам човек који нешто воли да лаже, или да измишља, говори са стране, у вашој телевизији се увек изузетно лепо осећам и власнику ваше телевизије сам рекао, без обзира што сам ја звездаш, а он је у управи Обилића, рекао сам му да сам био врло изненађен, готово запрепашћен начином на који су организовали утакмицу са... и рекао да бих волео да и моја Звезда на такав начин организује утакмицу и да сви клубови у овој земљи, да сви своје госте дочекују како се то овде дочекује. Мислим да би онда сви долазили.

Дружећи се са обичним људима неке ствари лакше, брже и пре сазнате

Водитељка: Ја сам сада хтела да покажем како ја знам за кога Ви навијате, али пошто смо, ето, отели ту констатацију.

Водитељка: Ја се извињавам, читајући тако по штампи, господине министре о Вама, нашао сам један податак који ме је овако, да не кажем фасцинирао, али ме је одушевио, да сте били на северу, међу звезданим навијачима, кад сте били вероватно млађи, мени се то јако допало, јер и ја сам велики звездаш, и док сам био мало млађи, ишао сам на север, сад мало морам на запад, а нема више ни тих гужви, додуше, као што су раније биле, али ко није био на северу тај не зна шта

значи волети Звезду.

Александар Вучић: Ја се тога уопште не стидим, знате, ја сам отприлике као старац у политици, са својих 28 година, али без обзира на то, никада се тога нисам стидео, нисам скривао, није никаква тајна, ишао сам на сва гостовања широм Југославије, па некада се побијете у Загребу, у Сплиту, у Осјеку, у Винковцима, некад Вас неко флашом удари, па, шта ћете, то се све преживи, али мислим да је то једно добро искуство. Неке ствари са обичним људима, дружећи се са њима, живећи такав живот са њима, лакше, брже и пре сазнате, него живећи у усијаним бетонским зградама, размишљајући само о томе како ћете и докле да догурате.

Водитељка: Не знам, и нисам сигурна да ли је Биљана у недељу кувала и спремила супругу недељни ручак, али сасвим сигурно знам да је господин Александар био негде око пет, пола шест, тако да није само Звезда Ваша љубав.

Александар Илић: Па био сам у тазбини у Нишу и искористио сам прилику да гледам утакмицу Раднички – Обилић, јер Обилић је првак државе; а већ сам ту у Нишу и треба погледати. Била је добра утакмица, Обилић је био бољи, нема шта и ове године ће бити у врху. Али ће, ове године, мислим Звезда бити прва.

Водитељка: Па и ред је, направили су једну дугу паузу, али видећемо, видећемо, ништа се не изјашњавамо. Биљана, не гарантујемо да ће све ово бити само о фудбалу, Александар Илић: ево, Ваш супруг је споменуо тазбину и то како искористи недељну прилику, а ако се не варам, Ваши родитељи с, ако се не варам, баш у Милановцу, а велика је раздаљина и разлика у темпераменту, ако се то огледа кад су брачне воде у питању? Кажу – Војвођани и они мало севернији су нешто хладнији, а Нишлије су, зна се...

Биљана Јефтић: Нишлије јесу темпераментније, али ни Шумадинци нису тако лоши, лепо смо се уклопили.

Водитељка: Да питамо, зато што се и један наш гледалац интересује – како функционишу брачне воде по питању неких евентуалних неспоразума, ко ту и како изглади неспоразум и чија се реч поштује?

Биљана Јефтић: Па нема ту неких неспоразума, морам да кажем да сам вага, а Аца бик, значи добра комбинација, јако се добро слажемо, једино сам ја мало више тврдоглава, теже попуштам, док код њега траје тренутно.

Александар Илић: Ја тренутно пла-
нем, али се зато брзо смирим.

Биљана Јефтић: Значи, опет је по
мом.

Водитељка: И да буде, и овога пута.
И да проверимо на лицу места, пошто
увек проверавамо, проверићемо и код вас
ко је главни у кући, ко води кућу?

Александар Илић: Ја. Кад кажем ја,
нормално је ипак сам ја из шумадије, а и
родитељи су ме тако васпитали, а и видео
сам по примеру мојих родитеља, све могу
да се договарају, али кад отац на крају
каже тако – тако.

Водитељка: Је л' тако?

Биљана Јефтић: Тако је.

данас се понекад догоди да са Томисла-
вом Николићем одемо на кошарку,
свратимо мало до теретане и тако. Видим
колико сам успео за тај кратак временски
период да урадим, а највећа вам је сати-
сфакција када вам прилазе радници и она-
ко са сетом кажу – е директоре, што не
дођете. Наравно, то се неће вратити, али
мени је драго, а видим да и њима не сме-
та. Чиста образа смем увек да одем међу
њих и то ми је најважније, ја мислим да
смо много тога урадили, јер је то ноћно
купање заиста сјајна ствар, људи дођу па
до поноћи, до један сат у доброј и чистој
води могу да се купају. Њима је много
лепше да ту излазе, ту млади људи да про-

кажем за ово одело и за још нека да ми се
за то побрине и помогла ми у свему томе
и моја заменица Радмила Вишњић, про-
сто, она доста води рачуна о мени, не мо-
гу да се жалим ни на страначке разлике.
Мислим да се сјајно слажемо, али углав-
ном ја водим рачуна.

Водитељка: Ако смем да приметим
ово су пре свега били модели, није било
тешко приметити, намењени дамама, али
ми се чини да су се нашим гостима допа-
ли. Министре?

Александар Вучић: Ја морам да ка-
жем да су ми се пре свега девојке допале,
али и модели су били врло леви, чак смо
то заједно прокоментарисали. Ја се много
не разумем у женску моду, али мени се
лично заиста допало и то искрено, без на-
мере да ласкам овде присутним људима
који то раде. Стварно ми се допало неко-
лико модела. Мислим да би свакој дами
лепо пристајали.

Водитељка: Министре, и мени се баш
допало што могу да констатујем да сте се
Ви опустили и да Вам је заиста пријатно
у нашем друштву. Мало пре ми рекосте –
ја сам заиста шкрт на комплиментима.
Сада су кренули, што значи да је овде баш
пријатна атмосфера. Нешто се врло
занимљиво десило док је кренула модна
ревија. Ето још једног податка, како ет
може да поштује и да цени фамилију
своје супруге. Биљана је овде међу ма-
некенкама, односно Биљана међу манеке-
нкама није препознала своју рођаку. Мо-
рала сам то да искористим, па да испри-
чамо.

Биљана Јефтић: Ова друга девојка
која је била у белом је моја рођака. Ја је
стварно нисам препознала. Прошле годи-
не сам је видела, страшно је смршала и
сада је баш прави манекенски тип.

Водитељка: Министре, Вељко Петро-
вић из Крагујевца Вас пита – ко је бољи
новинар, Ваша мама или Ваша супруга?

Александар Вучић: Моја мајка. Ми-
слим, старија је и искуснија у сваком слу-
чају и много је више прошла, много више
радила у животу.

Водитељка: Супруга је млада, па је
пред њом тек време, што се тиче посла.

Александар Вучић: Све је релативно.

Водитељка: Јован Петровић из Јаго-
дине каже – знате ли неку анегдоту или
виц о себи, или неко радикалу, и да ли
сте спремни да то испричате?

Александар Вучић: Смислићу до
краја емисије. (аплауз).

Водитељка: Кажу да је ин да полити-

Александар Вучић у Народној скупштини

Водитељка: Министре, и Вама дајемо
прилику, у Вашој кући?

Александар Вучић: Па ја не знам шта
је моја жена у хороскопу, не знам шта сам
ја али неспоразума нема. Све мора да бу-
де у реду.

Мислим да смо много тога урадили

Водитељка: Да ли је тачно да сте Ва-
ше директоровање у Хали Пинки у
Земуну обележили пре свега враћањем
ноћног купања – пита Игор Алексић из
Параћина.

Александар Вучић: Није било вра-
ћања, није до тада ни било ноћно купање
и сада, кад погледам, заиста сам поносан
на оно што сам урадио у тој дворани, и

воде време, него на неким другим мести-
ма, па чак и сумњивим, ако хоћете то тако
да назовемо. Мислим да је то чак и један
леп гест за све Земунце, па и Београђане.

Водитељка: Јесте се купали и Ви ноћу?

Александар Вучић: Јесам често, скупи-
мо се понекад да играмо ватерполо и тако.

Водитељка: Искористићемо прилику
да похвалимо за елеганцију наше госте,
за Биљану се зна, јер од Биљане смо то и
очекивали. Супруг је такође ту адекватно
обучен, али министар никако не заостаје.
Не знам да ли о томе брине?

Александар Вучић: Чујем да се неко
смеје оданде, само не знам због чега.

Водитељка: Само Вам се учинило. О
Вашем изгледу министре супруга или...?

Александар Вучић: Супруга ме опе-
гла, среди, ствари припреми, а морам да

чари иду на пијацу, да их народ види као добре домаћине. Знате ли Ви пошто је сир, а колико плави парадајз?

Александар Вучић: Не купујем ни једно ни друго, а не знам ни шта Вам је плави парадајз, право да Вам кажем. Знам за онај црвени који једем.

Александар Илић: Знам ја пошто је, 25 динара.

Водитељка: Ви знате све цене и са задовољством идете на пијацу.

Александар Илић: Обожавам да идем на пијацу, поготову недељом пре подне. Много лепих ствари човек може да чује и да научи.

Александар Вучић: Јесте, ја сам био једном недељом пре подне на пијаци када су пелене зафалиле, само је на пијаци било да се купе па ме је жена послала.

Водитељка: Зато Ви волите недељом да шетате Калемегданом са Вашом супругом и сином?

Александар Вучић: Шетамо, али ја радим друге ствари да људи не мисле...

Водитељка: Људи знају шта Ви радите.

Александар Вучић: Радим ја неке друге ствари кући, помажем оцу и мајци. Отац ми се десет година мучи да неку кућу сазида, па мора да неко меша бетон и малтер. То ја радим, а не жена. (аплауз). Биљана је рекла да не види жуљеве, ја сам рекао – није ваљда да баш тако слабашно делујем.

Водитељка: Ако смо већ коментари-сали конфекцију, ја мислим да је ред да прокоментаришемо и ове моделе, мини-стре.

Александар Вучић: Лепе су девојке, никада не бих мога да се одлучим, никада нисам знао о таквом облачењу нешто више, мени су све врло симпатичне.

Водитељка: Ако бих Вас овако младог успешног политичара и министра позвали да будете у неком жирију.

Александар Вучић: Никада не бих прихватио, зато што просто не би био добар за тај посао. Не знам како бих и на основу чега све могао да изаберем.

Водитељка: Биљана? Само немојте молим Вас да кажете број, јер је једном један наш гост рекао број и кажу да је публика била мало оптерећена тим мишљењем.

Биљана Јефтић: Ја ћу рећи да су све на свој начин лепе и zgodне. Нећу рећи која је најбоља.

Водитељка: Да, као и свака дама нисам ни морала да сумњам. А сада Ваш

супруг?

Александар Илић: Симпатичне су све четири. Ја мислим да ће победити она са бројем... Али добро сада нећемо број. (Аплауз)

Водитељка: Снежана из Ћуприје, за министра – Да ли сте Ви пре венчања заборавили да се на венчању каже – да се партнери узајамно помажу, да се чувају, да се воле, издржавају и да жени место није само у кући. Снежана из Ћуприје, то пита.

Александар Вучић: Ја се свега тога придржавам, уопште нисам рекао да је женино место само у кући, већ сам рекао које су то обавезе у кући, а најлепше је када поред посла може и то да ради. Не мислим да сам нешто од тога прекршио.

Водитељка: Ивана Трајковић из Смедеревске Паланке констатује, односно каже да располаже информацијом да сте љубоморан муж и да имате строге погледе на месту жене у друштву. Јесте ли?

Александар Вучић: Ако кажу ти који имају информацију, онда јесам. (Аплауз)

Водитељка: Да ли је било негде, недајбоже каквих сцена, када имају информацију из прве руке?

Александар Вучић: Нисам приметно.

Водитељка: Онда сте ту да потврдите.

Александар Вучић: Ја сам мислио да ме не би обавештавали о томе.

Водитељка: Али сада када је већ то учинила, обавестила је и мало шири ауди-торијум.

Александар Илић: Нормално је да човек који воли буде мало љубоморан, све до оне мере када то не пређе у нешто што је ружно. Када смо Биљана и ја били момак и девојка, док смо се забављали био сам мало љубоморан. То није ништа лоше и мушкарац треба да буде мало љубоморан, али не оно да пређе у неку фазу која је сачувај боже, како кажу. Временом ме је то прошло, док сам схватио да немам разлога за то, јер је моја жена дивна, тако да је сада све у реду. (Аплауз)

Водитељка: Биљана?

Биљана Јефтић: Александар је рекао да је био мало љубоморан, можда је тако мислио, али ја мислим да је био мало жешће љубоморан. (Аплауз) То сам ја осетила, али као што је Аца малопре рекао, где постоји љубав ту постоји и љубомора, али у некој граници.

Водитељка: Да, али Аца би рекао, да и ја мало припомогнем занимање је такво, супруга се појави, па је лепа, дотерана, па је гледају, па аплаудирају, јели та-

ко, било је мало разлога за љубомору.

Александар Илић: Добро, зависи како који човек на то гледа. Ја волим да моја супруга буде успешна, да буде у свом послу који ради, најбоља, а како ко гледа на то, све је то ствар појединаца.

Водитељка: Жика из Качарева, пита министра да ли сте у неком сродству са председником, а сада постоји више варијанти. Ајмо прво да кренемо са председником ваше странке, па да кренемо са председником државе, па да кренемо редом, не би ли дали површан одговор.

Александар Вучић: Нисам ни са ким у сродству, крвном сродству, чак нисам имао ни оца ни мајку који би ме погурали. И све што сам постигао, сам постигао. Војислав Шешел ми је био кум на венчању, он нас је упознао, готово да је тако било. Крстио ми је сина Данила. То је то. Ако мислите на тој духовној линији, а крвног сродства апсолутно нема.

Водитељка: Ни са председником по другој линији?

Александар Вучић: По којој год хоћете линији, нисам ни са ким у сродству.

Водитељка: Изузев, председника наше државе, ако је мислила на тог председника, пошто није баш дефинисано питање. Да ли сте се тукли у Крагујевцу и зашто?

Александар Вучић: Нисам се тукао, мене нико није напао, зато што су ти људи који су врло својевремено за оне који не знају, мада мислим да смо на вашој телевизији о томе више пута причали. Напали су једног дивног човека, оца четворо деце, доброг домаћина кога смо ми послали, вратили смо се сви у просторију странке да седнемо и попијемо киселу воду, неко ко пије чашицу ракије и ја сам пио кока-колу. Замолио сам, међутим кока-коле није било и он је отишао, можда тридесетак метара одатле да купи кока-колу, међутим, ти људи из обезбеђења господина Драшковића ту у Крагујевцу, овога Стевановића мислим да се тако зове, градоначелник тј. председник Општине, па су га прозвали и градоначелником, моткама и не знам некаквим другим справама су напали њих 10-15-ак, тог једног јадног човека, ни кривоног, ни дужног. Када су јавили да је нападнут човек, ја сам истрчао напоље и рекао – у реду, нема проблема, хајде ако хоћете, међутим, они су се већ изгубили, склонили су се горе али никаквих других проблема није било. То је било толико ружно, да просто не бих говорио, нити би се лично вра-

ћао на то.

Водитељка: Да ли је тачно да се Ваша колегиница, министарка Маја Гојковић развела, и да ли би сте Ви својој жени дозволили да буде министарка?

Александар Вучић: Моја жена се не бави политиком, док је самном тим послом се неће бавити. А Маја Гојковић је једна сјајна дама, изузетна жена, позовите је, мислим да ће вам све рећи, сигуран сам.

Водитељка: Док не дође Маја Гојковић колега Небојша Савић је ту са својим гостима, са успешним привредницима, који су такође саставни део наше емисије. Изволите.

Водитељка: Ето тако, видели смо кандидаткиње за вечерас, хвала вам, ви можете да се обучете јер је мало хладније вечерас за купаће костиме, али добро, још једном остаје ово чудо моторно овде са нама. Летња башта ТВ “Палма плус”, министар Александар Вучић, Биљана Јефтић, и господин Александар Илић, уживо из летњег студија, питање Славице – да ли је истина да су Вас у Црној Гори онако мало покрали, кажу?

Александар Вучић: Јесу. Нису имали много шта да узму, морао сам да изгубим мало времена да извадим сва нова документа, а што се новца тиче то је врло мало, тако да се нису баш овајдили.

Водитељка: Дејан из Свилајнца пита – како оцењујете рад појединих уредника информативних гласила, на пример Даница Драшковић у “Српској речи”?

Александар Вучић: Па то је приватан

лист, ја просто могу да дам лични суд, али опште политичке оцене о приватним листовима не би дао, она је главни и одговорни уредник, она је власник и има право да пише шта хоће, у складу са највишим правним актом ове земље о слободи штампе, нема цензурисања, а да ме питате да ли је добар, или лош лист, то је већ нешто друго.

Водитељка: Анка Митић из Параћина, једна констатација, мало иде и нама у прилог, али посебно Вама. Пратила сам излагања Вучића у вашем “Политикону” и могу рећи да је, не само добар политичар, паметан и бистар, већ сада показује да је један нормалан и шармантан мла-

дић. Честитам Вам. Ово је сад вама похвала што сте позвали министра Вучића, то је пун погодак ТВ “Палма”.

Александар Вучић: Хвала, само се надам да то питање није наместио неко у студију, него да је стварно поставио тако неко ко је то рекао.

Водитељка: Министре, то смо рекли Вашем председнику, то се ради у неким другим емисијама где се питања пишу. Ми ово радимо сами, односно наши гледаоци су ту и они просуђују. Мало пре, смо најавили дует, децидно сте ми рекли, ни случајно нема ничег биографског, ја сам рекла нашим гледаоцима и публици да обрате пажњу на речи, па би можда било интересантно да прокоментаришемо имена Биљана, Ацо, подразумева се.

Биљана Јефтић: Немам ничег биографског, пошто се спомиње кафана, пиће, жене, Аца воли да изађе са друштвом

у ресторан, воли мало да попије, о женама не смемо да причамо, о женама ништа и не знате, кад би сте знали.

Александар Вучић: Ја се стварно не разумем у народну музику, али скоро да ништа не знам. Ја се сећам раније кад сам имао више времена да гледам тај забавни програм, али сам чуо за господина Ацу Илића, да је велики лаф у друштву, где год да се нађе, и да сви воле да буду у његовом друштву, то сам чуо од доста људи, тако да је то проверена истина, и онима који мисле да некога позивају на свадбе, рођендане, нека се јаве ТВ “Палми”.

Водитељка: Ја не знам да ли сте Ви до сада били у прилици да разговарате са министром, о неким другачијим темама, које нису везане за политику, а имали смо констатацију да је министар шармантан и нормалан младић, како каже гледатељка, а Ваши утисци?

Александар Илић: Имали смо од политичара не нешто много специјално, изузев Милорада Вучелића, са киме смо неколико пута били у друштву, који је исто овако као господин Александар, исто овако нормалан и комуникативан човек.

Водитељка: Слободан Јокић из Деспотовца поздравља наше госте, Биљану, Ацу, а за министра Вучића каже да је један од најперспективнијих младих политичара Србије.

Александар Вучић: То се никад не зна. Једном сте горе, други сео сте доле, то нико живи не може да установи. То су мало другачије игре неких других.

Водитељка: Кажу – ко је високо, увек треба да буде припремљен и на пад.

Александар Вучић: Зато ја то кажем, кад идем, додуше, ретко сам, једном или двапут гостовао у “Максовизији”, а све остало су биле врло озбиљне политичке емисије, сваки пут кад уђем у студио и када ме неко нешто питам ја му кажем – увек сам приправан и спреман да ми ово буде последња емисија и да после тога просто, нема те... такав је посао, увек морате да будете спремни на све, и на добро и на лоше.

Водитељка: Не дај Боже да Вам ово буде последња емисија, иако сте чврсто при ставу да касету понесете супрузи, питаћемо још до краја емисије, иде ли касета у Београд или не? За сада иде.

Александар Вучић: Много сте вечерас причали о мојој супрузи, она је једна нормална жена, ми смо пре свега добри

другови, познајемо се, разумемо се.

Водитељка: Нама је циљ да представимо нашег госта мало из неког другог аспекта, са неке друге стране.

Александар Вучић: Нема ту никаквих проблеме, ја сваки дан у некаквим кампањама раније сам путовао, сада ме нема по цео дан кући, можда свратим на касни поподневни ручак, поново одем од куће, некада дођем у два, три или четири ноћу, некада ме нема по седам-осам дана, као што је сада било када сам био у Атини, некада одете на Косово три-четири дана.

Водитељ: Ја бих само питао – да ли сте били онда када смо освојили титулу и како сте је доле прославили?

Александар Вучић: Нисам био доле, вратио сам се пре полуфиналне утакмице, али сам гледао претходне утакмице и стварно је било дивно бити Србин и навијати за Југославију, наши су се доле сјајно борили, било је много наших навијача, али ја сам доле ишао службено, имао сам нека друга посла, тако да сам морао да се враћам, али моја супруга то без проблема прихвата, такав је посао, уосталом, ваљда се не би удавала, ја сам се овим бавио и када се удала.

Водитељка: Ви путујете заједно, у принципу, кад сте у могућности, гостујете заједно.

Биљана Јефтић: Како кад, некад заједно, некад одвојено.

Александар Илић: Биља и ја се бавимо мало различитим од овога чиме се бави господин, јер Ви сигурно идете на путовања, али то је два-три дана. Али, тешко је објаснити жени из неке друге професије да ја морам да идем на месец дана у Америку. То је сада, већ нешто друго, знате. А, овако, из истог смо посла па је то једноставније, зна се да сам најбезбеднији међу својим колегицама. И обрнуто.

Даница је политичар без велике перспективе

Водитељка: А рецимо да нисте у истом послу, како бисте Ви реаговали да Вам супруга објасни да мора на месец дана да иде у Америку.

Александар Илић: Не може да иде, рекао бих може али само са мном.

Александар Вучић: Она је ваљда најбезбеднија међу колегама.

Александар Илић: Да, али је отприлике то тако.

Водитељ: Наши гости уживо, наша башта, ми трајемо онолико кодико ви желите, а овако комуницирамо. Да ли се замените некада? Ја се надам да сте успели све ово да чујете, уколико вам је нешто и промакло покушаћемо да некако поново попричамо и пренесемо. Живкица Милетић, наша гошћа, оркестар Новице Николића – Пантела и ви спремни смо да се захвалимо. Да ли смо ту – јесмо. Спремни смо ту да се загрејемо и запевамо. Изволите (аплауз - музика). Ми трајемо, ми смо се овде баш запричали, чули смо ту различите коментаре, наравно да их нећу преносити. Шта ћемо када је много пута оно што се дешава иза камера врло, врло

стио за промоцију ове земље, на који начин, а ко шта за личне материјалне интересе, о том потом.

Водитељка: Ево једног интересантног питања Виктор Мирић из Туприје каже да сте Савезни фудбалски селектор не бисте смели да се изјасните за кога навијате. А, смете ли Ви да као министар информисања кажете које новинаре у Србији цените и како би најбоља новинарска екипа изгледала. Знате ли састав?

Александар Вучић: Једно занимљиво питање. Када сте помињали мало пре клубове, око тога да ли смете или не смете да се изјасните, кажу неки да је за политичаре паметно да не говоре за кога нави-

Александар Вучић у студију телевизије “Палма плус”

јетно, а то се не види. Да ли је тачно да Вук чека вашу грешку у Влади па да он уђе у исту и постави за министра информисања, хоћете ли ми помоћи...

Александар Вучић: Даницу. Мени је то сасвим свеједно. Мислим да је политичар без велике перспективе. Знате, свако ко се бави... а ја сам у оном разговору са господином Трифуновићем у оној емисији рекао, понекад се бавим политичком анализом и сад невезано за политичке странке мислим да није човек који може да направи значајан политички резултат. А, да ли ће ући у Владу, то је већ неко друго питање. Ја говорим о изборима. На изборима тешко да има великих изгледа на успех, а ко ће бити на мом месту видећемо како ће народ да суди о ономе што сам ја радио и чинио, како ће судити о некима другима. Ко је шта од тога кори-

јају, јер овде сигурно има оних који навијају за Партизан, неки за неког трећег, четвртог итд. У Немачкој је нормално да Хелмут Кол навија за Кајзер слајтер. Многи то нису знали. Џон Мејџор, не знам за Тонија Блера, навија за Челзи. Ни од кога нису крили. Просто, нормално је да се човек определи и да не крије. Мислим да постоји једна погрешна поставка код дела наших новинара, посебно спортских. Дакле, не говорим о политици. Који наводно крију за кога навијају а сви из њиховог преноса могу да закључе за кога навијају, бар код једног значајнијег дела. Што се тиче новинара мислим да имамо много добрих новинара. Велики број успешних новинара, тешко ми је да сада наведем најбољих једанаест. Можда оно што бих рекао...

Водитељка: Не мора једанаест, ево

нека буде тројка.

Александар Вучић: Па и три, знате, не волим да лицитирам именима јер онда можда неког испустим, ко би заслуживао више од неког од тих које бих поменуо, али мислим да имамо велики број сјајних новинара. То су људи који имају огромну енергију, људи који воле тај посао, који воле да раде. Ево, ми смо у паузи разговарали. Ја сам Александри рекао да је најважније да ради, да се труди, да не жали то време које проведе на послу, да ли ће бити 15 или 20 сати, мада су неки из публике мислили да сам нешто друго причао.

Водитељка: Министре, немојте – то не значи да сам Вам се ја жалила, да се оградим.

Александар Вучић: Нисам ја то рекао, али сам рекао да је рад најважнији. А велики број наших новинара у сваком случају то успева и то постиже. И, мислим да је највећи број новинара успео да задржи основне моралне принципе при свом раду. Наравно има и оних којима до тога није стало и који то просто пренебегну и раде искључиво за новац, за материјална добра, али за њих и не можете рећи да су новинари у правом смислу речи.

Водитељка: Колико је музика важна и колико је она саставни део Вашег живота, а то сви знају, али рецимо колико је, министар се изјаснио о музици, али мисли да се Ви нисте изјаснили када је политика у питању. И наравно, да Вас нећемо просто је то ствар лепог васпитања питати, да Ви говорите о Вашим странкама и политичким опредељењима, али колико сте упућени и колико пратите, и колико је политика саставни део Вашег живота?

____: То је нормално, као и сваком човеку, сви смо упућени да свакодневно што из медија што из штампе. Да ли се ми бавимо политиком. Не бавимо се политиком, него се политика бави свима нама. Али, највише из дневне штампе, ја сваког дана купујем бар троје новина – Дневни телеграф. Глас јавности и Вечерње новости. То је сваког дана, те три су обавезне.

Водитељка: Да ли стижу праве информације. И проверене.

Александар Вучић: Не баш увек, али све једно ја купујем све новине, али мислим да је мој отац ту направио за нијансу срећну поделу. Он исто купује три новине дневно, али купује Политику, Вечерње новости и Глас јавности. Мислим да то

отприлике све покрије. Он не воли Дневни телеграф, посебно што су му за сина измишљали два-три пута свашта па онда неће човек више да чита. (аплауз) Па, јесте, ево људи знате, ако неко, ја то увек јавно смем да кажем, то сам у кампањи, ево сад је прошла кампања, сада сам и министар, и даље живим као подстанар у оних истих 23 м² о којима сам говорио, они су ни још пре годину и по дана у неком листу навели како ми се нека кућа зида за мене и сада су се у ту кућу уселили други људи, али нису насликали те људе како су се уселили у ту кућу наго и даље неки мисле да је то за мене прављено. Тако да када неко измисли једанпут, двапут, трипут, можете да га читате и четврти и пети пут, али ако неко измисли педесет пута и сто пута онда више нема смисла.

Водитељка: Кад мешате малтер они одмах ту где је малтер ту је и кућа. И тако се направи прича.

Александар Вучић: Ово је нека друга, ово је очева а не моја, то није ни близу краја.

Водитељка: Биљана, ја бих Вас замолила дао ми мало још овде прочепамо по питањима, оно место које Вам највише одговара, наравно, да Ви заузме те па ћемо ми после...

Биљана Јефтић: Зашто нас зову певачима, ми смо за то да певамо.

Поштују се одлуке страначких органа

Водитељка: Па, ја мислим да наша публика то пре свега очекује од Вас и да су се нормално баш обрадовали када су чули да су прави вукови са естраде наши вечерашњи гости, па бих Вас ја замолила да Ви овако... наш оркестар је спреман, можете слободно, а министра бих упитала у име Ивана Милошевића из Велике Плана, ко је старији у странци Српских радикала Шешел или Тома Николић, односно ко је страшнији.

Александар Вучић: Ниједан није страхан.

Водитељка: Буде ли некад повишен неки тон?

Александар Вучић: Па, ми разговарамо и живимо као једна велика породица, али и када се споречкамо о када се посвађамо, догоди се то свуда, у сваком предузећу, у свакој породици, зашто не би у политичкој странци, али увек се то врати и заврши на најбољи могући начин, договоримо се...

Водитељка: Једногласно?

Александар Вучић: Па сад да ли је једногласно или не али се поштују одлуке страначких органа.

Водитељка: У сваком случају. Биљана Јефтић коју смо најавили, драго нам је што ћемо чути још једну са новог албума, је л' тако. Са новог албума, нови албум је у питању. Изволите. (аплауз).

Водитељка: Е, сада да не би којим случајем наши гледаоци или наша публика, која је ту и види нашу мис шарма, помислили коко је она изузетно ниска, ми морамо да нагласимо за оне који не знају да је министар изузетно висок, а претпостављам и највиши у Скупштини Србије.

Александар Вучић: Мислим да јесам.

Водитељка: Јесте, дефинитивно.

Александар Вучић: Мислим да јесам, али немојте ме држати за реч, нисам упознао још све посланике у новом сазиву јер се ређе састајемо али мислим да јесам.

Водитељка: Нећемо спомињати тачну висину.

Александар Вучић: Па, 198,199 сантиметара.

Водитељка: Тек толико да знате да ових метар и седамдесет наше мис шарма, изгледа ништа наспрам два метра нашег министра.

Александар Вучић: Није мени то проблем, већ то што сам се угојио превише. То је мука. За ово нисам ни крив ни заслужан, ово како мајка роди, а за ово сам крив, нико други. (аплауз).

Водитељка: Биљана и Аца су нам вечерас, рекли сте да Вас зовемо Аца, па претпостављам да нам наши гледаоци неће замерити. Вечерас су нам певали и успели смо да сазнамо нешто мало што можда до сада нису били у прилици гледаоци да сазнају. Шта Ви мислите?

Александар Илић: Добро, ја сам увек за то да поједине јавне личности треба упознавати са неке друге стране, а не само оне професионалне, па ако смо нешто успели од тога, мени је драго.

Водитељка: Реците ми, Ваша супруга је већим делом реч вечерас препустила Вама, да ли је то иначе у кући?

Александар Илић: Ја сам портпарол.

Водитељка: Вашег домаћинства?

Александар Илић: Да, домаћинства.

Водитељка: Ја сам чула једном приликом, било је на телевизији, то је била Биљанина изјава да обожава када је у кући и када погледа неку серију, то апропо министра информисања и телевизије пре

свега, информација, нећемо мање-више. Да ли је то тачна информација?

Биљана Јефтић: Да, тачна је.

Водитељка: Да волите програме телевизијске, то Вас нећемо питати јер овом приликом знамо да бисте похвалити нашу телевизију, али нам је зато господин министар често гост и често истиче да се овде код нас пријатно осећа, а зато наши гледаоци и не презају од питања било који врсте, па каже – Александар Нинковић из Јагодине, Ви сте министре принципијелни, зато Вас питам шта би требало да се догоди што је против Ваших принципа и због чега бисте дали оставку на месту министра информисања?

Александар Вучић: Не превише тога, у сваком случају. Да сада не идемо превише у политику, не бих волео, ми смо целе вечери о томе причали, а он што је мени важно, можете да кажете шта год хоћете. Можете да напишете да се не слажете ни у чему, да кажете они су такви и такви, тај Вучић је такав и такав, али никада нико не може да ми каже да сам лопов и да сам игде икоме ишта негде украо. То ми је најважније и када би неко покушао да врши притисак на мене да почнем да се бавим, наравно да не бих ни једну секунду остао не само на том месту, већ и на многим другим. Просто, то се до сада није догодило, а не бих овом приликом, а надам се да ћу наредних месеци гостовати у некој другој политичкој емисији када бих рекао шта би били и ти други политички разлози.

Водитељка: Наравно, а малопре сте констатовали и Александар и Биљана, да је време брзо прошло а Александар успут рече – како је захладело, овако како се ближимо крају ноћи, тешко је да ћемо имати још коју емисију, ми кажемо, хоћемо и то дефинитивно јер прогнозери кажу да у септембру лепо време и ми бисмо волели да нам будете још којом приликом гости. Министре, Ви сте такође рекли да је време брзо прошло и да бисмо могли и још да продужимо причу.

Александар Вучић: Мени је увек занимљиво.

Водитељка: Али сте зато рекли да је у оваквој емисији много теже бити гост оваквим емисијама и много се више припремате, размишљате.

Александар Вучић: Слично, рекао сам да је теже људима који се баве политиком да гостују у оваквим емисијама зато што просто нису научили на такав приступ. Гостовао сам можда 500 пута у

разним телевизијским емисијама и увек сам говорио о ономе што ми је посао. Могу да кажем три или четири пута нешто друго и онда се ту далеко теже сналазите него иначе. Мислим да то није лоше, ово су обичне забавне емисије.

Водитељка: Ово су необичне забавне емисије.

Александар Вучић: И не треба их превише озбиљно схватити и све оно што се каже.

Водитељка: Да ли сте задовољни?

Александар Вучић: Веома. Рекао сам. Имао сам задовољство да будем у друштву тако шармантних дама (аплауз) и да будем у друштву овако дивне публике и ваша публика колико познаје и колико уме да осећа и људе, а видели смо малопре, извињавам се што ћу морати Биљану да похвалим када је она дошла до њих да пева и мени је било врло лепо и врло драго и да то видим и врло пријатно да гледам, а ја се надам да ћете и убудуће овакве емисије правити, ма ко да вам буде гост и да ће бити онима који су код вас овде у студију, на исти начин лепо и пријатно као што је то било вечерас мени.

визија и ја се надам да ћемо се поново видети и дружити.

Водитељка: И нама је драго, желимо Вам све најбоље, Вама са плочом која се тек појавила...

Биљана Јефтић: Па тек је изашла данас и ево премијерно код вас, то су песме са нове плоче. Иначе, има десет песама, чуће се и остале, наравно временом.

Водитељка: Мислим да се већ добро слушају, судећи по радио станицама, а и по пријему наше публике.

Биљана Јефтић: Јесте, ја се надам да ће плоча добро проћи као и остале плоче које су имале јако добар пролаз, добар тираж публике. Ја сам се трудила да снимим једну стварно лепу касету, а пошто излази касета и ЦД, а плоча више не излази, публика ће дати свој суд. (аплауз).

Водитељка: Александре од Вас такође очекујемо.

Александар Илић: Било је заиста врло пријатно, а некада овакви разговори умеју да буду и мало натегнути, што се каже, али ово је вечерас било баш пријатно, опуштено и драго ми је да сам први пут овде био у овако пријатној атмо-

Народни посланици на седници Општинског обора СРС Јагодине

Водитељка: Хвала Вама, надам се и ја. (аплауз). Биљана и Вас да чујемо, да се поздравимо.

Биљана Јефтић: Ја се исто захваљујем на позиву, било је сјајно и срећа је што ми нисмо политичари, па нисмо вечерас морали много да причамо, више смо певали. Публика је дивна, дивна теле-

сфери. Желим вам пуно среће у даљем раду.

Водитељка: Такође. (аплауз).

Александар Вучић: Александра то дефинитивно боље ради од Минимакса. (аплауз).

Водитељка: Хвала. Како је то диван комплимент.

НЕ ОДСТУПАМО ОД НАШЕГ ПРОГРАМА

Поштени смо ушли у Владу и трудимо се да поштени и останемо. Од нашег Програма и од онога што смо обећали нисмо одступили и сигурно ћемо се доказати, у супротном сићи ћемо са политичке сцене.

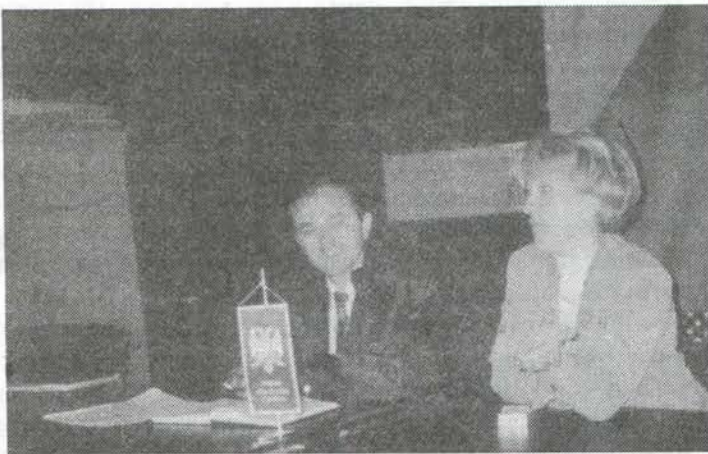
Поморавски округ, 21. октобра, посетила је Гордана Поп Лазић, министар за локалну самоуправу у Влади Републике Србије. Том приликом, она је обишла општине Рековац, Јагодину и Ћуприју и разговарала са члановима Општинских одбора Српске радикалне странке у Рековцу и Јагодини и Окружног одбора Српске радикалне странке Поморавског округа, затим са председницима општина Рековца и Јагодине и са начелником Поморавског округа. Циљ посете је био упознавање са ситуацијом у Поморавском округу и проблемима ма општина Рековац и Јагодине. Министар Гордана Поп Лазић је била спремна да одговори на сва постављена питања и да саслуша све који су јој се том приликом обратили и указали јој проблеме са терена и уједно је прихватила обавезу да се, у оквиру својих ресорних могућности, лично ангажује у решавању истих.

Разговорима су присуствовали и Посланици српске радикалне странке у Скупштини Републике Србије из Поморавског округа, Ратко Марчетић, Драгомир Марковић и Миодраг Трумпић.

Своју посету, министарка Гордана

“Након сазнања да је ово прва посета једног министра из Владе Републике Србије општини Јагодина, Гордана поп Лазић је рекла: “Ми смо спремни на сарадњу са свим општинама, као и са начелницима округа. Како је за сваку сарадњу потребно двоје, тако се и вама пружа могућност да и сами чешће контактирате министарства, одређене ресоре, који се односе на горуће проблеме Ваших општина, и да се увек појавите са конкретним проблемима, без обзира на ваша политичка опредељења - јер Влада је једна за све!”

Поп Лазић завршила је присуствовањем Седници Окружног одбора Српске радикалне странке у Ћуприји.

“Својим великим успехом сматрамо што је ситуација на Косову и Метохији сређена. Војска и полиција су поштено одрадили свој посао. Борба са терористима је успешно приведена крају.”

Народна скупштина Републике Србије, на седници одржаној 28. септембра 1998. године, разматрала је актуелну безбедносну и социјално-економску ситуацију на Косову и Метохији и Извештај Владе Републике Србије о предузетим мерама за нормализацију стања у Покрајини, и на основу обављене расправе, усвојила следеће

ЗАКЉУЧКЕ

1. Народна скупштина Републике Србије оцењује да је главни узрок проблема на Косову и Метохији албански сепаратизам чији је циљ да се Косово и Метохија отцепи од Србије. На сепаратизму је изникло тероризам који тај циљ хоће да оствари насиљем и злочинима.

Сузбијање и искорењивање тероризма и решавање проблема на Косову и Метохији данас представља питање од приоритетног националног и државног интереса. На Косову и Метохији Србија брани свој територијални интегритет и државно устројство засновано на Уставу Републике Србије. Држава предузима и наставиће да предузима све мере које ће то обезбедити. То је њено легитимно право и уставна обавеза. Косово и Метохија су неодвојиви део Србије и тако ће бити.

Народна скупштина Републике Србије потврђују одлучну решеност Републике Србије, њених грађана и свих органа власти у Републици да се на Косову и Метохији, као и свуда у Србији, обезбеди поштовање закона, пуна равноправност и миран и безбедан живот свих грађана без обзира на њихову националну и верску припадност.

Трајно је опредељење Републике Србије, утврђено и гарантовано Уставом, да Србија не дели своје грађане по националној, верској или било којој другој припадности. Опредељење је Србије да се људска и грађанска права користе и да их остварују сви грађани, да чувају и негују своје националне особености - језик, писмо, традицију, културу, обичаје - јер само тако ће имати интерес да живе у миру и да не угрожавају и не омаловажавају права и интересе других који са њима живе.

2. На Косову и Метохији суочили смо се са тероризмом у свој његовој бескрупулозности. Терористичке банде су починиле бројне злочине против човечности, киднапујући цивиле, мучећи, силујући и масакрирајући недужне грађане, жене, децу и старце, Србе и Албанце, полицију и војнике, све који се супротстављају остваривању њихових нечовечних и криминалних циљева. Откривена страстишта цивила у селима Клечка, Глођане и Ратиш и другим местима, најверљивија су потврда њихових геноцидних и злочиначких метода мучења, убијања, масакрирања и спаљивања људи у крематоријуму. Томе је држава одлучно стала на пут.

Народна скупштина оцењује да тероризам на Косову и Метохији мора бити искорењен, а његови носиоци и починиоци злочина, у складу са законом, изведени пред суд.

3. Народна скупштина посебно истиче да су припадници Министарства унутрашњих послова Републике Србије и припадници Војске Југославије све своје обавезе извршили часно, одговорно и професионално, уз огромно пожртвовање, личну храброст и жртве, потврђујући патриотску приврженост сопственом народу, својој држави, слободи и равноправности свих њених грађана. Народна Скупштина Републике Србије за то

им одаје дужно признање

4. Народна Скупштина пружа пуну подршку активностима Владе Србије и свим, до сада, предузетим мерама на заштити и очувању територијалног интегритета и суверенитета Републике Србије и СР Југославије, на елиминисању терористичких банди и заштити живота и имовине свих грађана угрожених деловањем терориста и сепаратиста.

Народна скупштина Републике Србије оцењује да је, предузетим мерама стање на Косову и Метохији, знатно побољшано и кад је реч о безбедности и кад се ради о социјалним, хуманитарним и економским питањима.

Терористичка упоришта су разбијена, терористи похапшени и разоружани, обезбеђена масовна и добровољна предаја оружја. Огроман број грађана који су због терористичких дејства били приморани да напусте своје куће и села вратили су се у своје домове, редовном раду и животу у миру.

5. Народна скупштина посебно истиче да Република Србија прави јасну разлику између терориста и тероризма, на једној, и огромне већине припадника албанске националне заједнице, на другој страни, који желе да, у миру и у односима толеранције, заједно са другим грађанима Србије и Југославије живе, раде и остварују сва своја легитимна права.

Тероризам и терористи немају ништа заједничко са интересима Албанаца, већ управо Албанцима наносе огромну штету, патње и жртве, обмањујући их лажним обећањима, гурајући их у неизвесност, заостајање, изолацију, сиромаштво и страдања.

Народна скупштина позива све грађане које су албански терористи присилно наоружали да органима безбедности наставе да предају оружје и војну опрему и врати се мирном редовном животу и раду. Република Србија гарантује им безбедност

Народна скупштина позива преостале грађане албанске националности које су терористи приморали да напусте своје домове да се одмах слободно врате у своје куће и села. Влада Републике Србије наставиће интензивну акцију пружања помоћи преко мреже хуманитарних центара, и на друге начине, како би се што пре отклониле бројне последице терористичких дејстава и створили услови за миран и безбедан живот свих грађана, за рад и приређивање у миру и слободи.

6. Народна скупштина најоштрије осуђује све оне земље које, финансијски, медијски, слањем оружја и опреме и на друге начине помажу терористе и истовремено захтевају или призивају војну интервенцију против наше земље, лицемерно се позивајући на наводне хуманитарне разлоге. Република Албанија је, отворено, била база терористичке организације тзв. "ОВК", регрутујући њене припаднике, правећи центре за обуку, наоружавајући их и пребацујући их на територију Косова и Метохије. Такво понашање и деловање било је и остало у директној супротности са свим темељним резолуцијама УН и других

међународних организација.

Народна скупштина очекује да ће међународна заједница обезбедити да се предузму све неопходне мере како би ова организација била осуђена и стављена на листу међународних терористичких организација, као и да ће бити ускраћена финансијска, оружана, логистичка и свака друга помоћ терористима.

7. Народна скупштина изражава огорчење што поједини значајни чиниоци у међународној заједници, намерно превиђају чињенице, излажу Србију и СРЈ сталним притисцима, претњама и уценама, разних врста, злоупотребљавајући, при томе, и механизме УН, а посебно Савет безбедности, за остваривање својих циљева, предлажући мере којима се директно угрожава суверенитет и интегритет СРЈ и њен даљи економски, социјални и културни развој. Поједине чланице међународне заједнице, појачавају притисак на нашу земљу, у време док државни органи Србије свакодневно на Косову и Метохији откривају нове злочине терориста, у суштини правдају и амнестирају обнову крематоријума, масовних стрељања и других монструозних дела терориста, што све, заједно, само може да одложи мирно и демократско решење кризе на Косову и Метохији.

8. Народна скупштина потврђује приврженост Србије да у оквиру СР Југославије, активно учествује у савременим економским и светским интеграционим економским, политичким, културним и другим процесима. Тражимо од међународне заједнице да укине све облике економских, политичких и других блокада, двоструке стандарде у борби против тероризма и у међународним односима; а охрабри, помогне и подстакне страну економску, политичку, добросуседску сарадњу, јачање поверења и међусобног повезивања у региону; омогући нашој земљи пуно учешће у међународним организацијама и институцијама, јер је то права подршка за решавање проблема на Косову и Метохији и очување мира и стабилности у региону Балкана и Европи.

9. Народна скупштина одобрава мере и план Владе Републике Србије чији је циљ убрзано решавање свих хуманитарних проблема на Косову и Метохији, а који укључује обнову порушених кућа, конкретне мере здравствене заштите, као и укупну нормализацију привређивања и снабдевања. За остваривање овог плана обезбеђена су потребна буџетска средства и Влада треба и даље да предузима активности како би се успешно реализовао овај план.

Влада Републике Србије у пуној мери наставиће сарадњу на решавању ових питања и са Међународним Комитетом Црвеног крста, Високим комесаром за људска права - са основним циљем да се, заједничким и јединственим деловањем, хуманитарни проблеми сведу на најмању могућу меру и у што краћем времену потпуно елиминишу. Надлежни органи хуманитарним организацијама и убудуће ће обезбеђивати све услове за несметан рад.

10. Народна скупштина Републике Србије оцењује да Влада Републике Србије, мерама економске политике и практичним потезима, треба да настави рад на

убрзавању привредне активности и активирању свих привредних и материјалних ресурса у циљу успешног решавања економских и социјалних питања грађана Косова и Метохије.

Исти значај за укупно оживљавање привредне активности и стварање услова за живот и рад има и ангажовање на наставку изградње инфраструктурних објеката - путева, водовода, домова културе, школа, спортских објеката - битних за свакодневни живот грађана на Косову и Метохији, за њихову комуникацију, бржи привредни и културни развој. Посебну улогу у остваривању ових задатака има Дирекција за развој недовољно развијених подручја Републике чије је седиште у Приштини и у коју је Влада формирала обезбеђујући неопходна средства.

11. Народна скупштина посебно истиче да је даља стабилизација стања у образовању у интересу свих људи који на Косову и Метохији живе. Образовање младих генерација је једно од најважнијих животних питања.

Народна скупштина, још једном, истиче да и албански ђаци и студенти имају право, као и сви други ђаци и студенти на Косову и Метохији, у Србији и Југославији, да се школују под једнаким условима и на свом матерњем језику, изучавајући своју културу и традицију.

Народна скупштина оцењује да су створени услови за школовање свој деци на Косову и Метохији. Обезбеђени су и сви неопходни услови за нормализацију универзитетског образовања албанске омладине на Универзитету у Приштини, већ на самом почетку нове школске године 1. октобра, у складу са Споразумом о нормализацији образовања.

12. Српски народ своја права никад није заснивао, и неће, на ускраћивању права других, нити ће икада пристати да било ко угрожава права српског народа, суверенитет и територијални интегритет Србије. Зато Народна скупштина Републике Србије - чврсто опредељена да се проблеми на Косову и Метохији решавају мирнодопским, политичким средствима - још једном, потврђује принципе на којима се проблеми на Косову и Мето-

Народни посланици у Српске радикалне странке из поморавског округа: Ратко Марчетић, Драгомир Марковић и Миодраг Трумпвић

хији могу решити успешно, трајно и у интересу свих:

- политичка средства и дијалог као једини пут мирног и демократског решавања проблема на Косову и Метохији;

- поштовање територијалног интегритета и суверенитета Србије и СР Југославије;

- решења усклађена са уставима Србије и СР Југославије и међународним стандардима у области људских и грађанских права и права припадника националних мањина;

- равноправност свих грађана, свих националних заједница и етничких група на Косову и Метохији, без могућности за било чију мајоризацију.

Република Србија гарантује решења проблема на Косову и Метохији у складу са принципима и тековинама Повеље Уједињених нација, Хелсиншког завршног документа, Париске повеље ОЕБС-а, као и Оквирне Конвенције Савета Европе о заштити националних мањина.

У складу са овим документима и позитивном међународном праксом будућа решења треба да укључе и начине остваривања самоуправе, односно аутономије.

13. Народна скупштина оцењује да одмах треба наставити суштински и безусловни дијалог. Моментални наставак дијалога је у интересу свих грађана и свих националних заједница на Косову и Метохији. Дијалог који води до демократских решења подједнако је у интересу Срба, Црногораца, Албанаца,

Турака, Муслимана, Рома и других, јер за то Скупштина, још једном, позива представнике политичких партија албанске националне заједнице да одмах наставе дијалог са државном делегацијом, јер је то у интересу свих, у интересу мира и заједничке будућности.

14. Народна скупштина Републике Србије још једном истиче да будућност грађана на Косову и Метохији није у етничком, верском или културном затварању, поделама и сукобима, већ у миру, равноправности, повезивању и заједничком животу и позива све добронамерне организације и грађане да своје активности усмере ка том циљу. Крајње је време да се и представници политичких партија Албанаца на Косову и Метохији јасно одреде за дијалог без условљавања и у пуној мери укључе у заједнички процес тражења политичког решења које ће осигурати пуну равноправност свих грађана и свих националних заједница које живе на Косову и Метохији.

15. Народна скупштина Републике Србије изражава, уверење и одређење, свих грађана и политичких снага демократске, хуманистичке и патриотске оријентације, да се истраје на политици равноправности, очувању суверенитета и интегритета наше земље и њене равноправне сарадње са другим земљама и народима

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

Број чланске карте _____
Општински одбор _____
Месни одбор _____
Бирачко место _____

1. Име и презиме _____
2. Име родитеља _____
3. Матични број _____
4. Место становања _____
5. Адреса _____
6. Телефон _____
7. Општина _____
8. Република _____
9. Школска спрема _____
10. Запослен у (назив фирме) _____
11. Занимање _____

Датум учлањења _____

Упознат сам са Статутом СРС и
добровољно приступам у чланство СРС

Својеручни потпис _____

**КОСОВО И МЕТОХИЈА
ЗАВЕТ СРПСКОГ НАРОДА**

ОКРУЖНИ ОДБОР
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА

